

Připomínky k návrhu kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony – povinné zálohování na PET lahve a plechovky

Název subjektu:	Česká asociace odpadového hospodářství
Kontaktní osoba:	Ing. Petr Havelka
Tel:	731 405 068
Email:	havelka@caoh.cz

	K §	Připomínka	Důležitost – zásadní/ doporučující
1.	Obecná k nastavení nad rámec požadavků evropské legislativy	<p>Návrh novely zákona přináší nastavení, které je nad rámec požadavků evropské legislativy (gold-plating) a jako takové přináší zbytečné vyšší náklady jak firmám, obcím a městům, tak zejména samotným občanům.</p> <p>Rada ministrů ŽP, která zasedala dne 18.12.2023 snížila požadovaný průběžný cíl ke sběru PET lahví z původních 90%, a následně 85 % na aktuálních 78 % v roce 2026. Jedná se tedy o hodnotu, kterou Česká republika plní již nejméně od roku 2020. Současně to znamená, že zde není objektivní důvod zavádět systém povinného zálohování PET lahví. Cíle lze splnit dalším rozvojem obecních systémů separace. V dané věci pomohl i jednoznačný a aktivní přístup Francie, která jasně oznámila, že povinné zálohování PET lahví nebude zavádět, protože je to nevhodné pro obce a města a nemá to celospolečenské pozitivní přínosy, spíše naopak.</p> <p>Podstatný je také bod schválený Evropským parlamentem dne 22.11.2023, a sice, že finální míry sběru 90 % v roce 2029 má být dosaženo u všech obalových materiálů (tedy plastů, papíru, kovů, skla, dřeva, kartonů, apod.), nejen u PET. Má toho být dosaženo systémy separace. Je logické, že cíle sběru 90 % u všech obalových materiálů nelze splnit systémem odevzdávání odpadů v obchodech s potravinami (tedy zálohami).</p> <p>Povinné zálohování potřebné objektivně není. Francouzská vláda před pár týdny finálně oznámila, že povinné zálohy nebude zavádět, protože je to ekonomicky velmi nevhodné pro obce a města, které se proti povinným zálohám také aktivně postavily. Podobně si začínají situaci analyzovat také další státy.</p>	Zásadní
2.	K rozporu mezi RIA a důvodovou zprávou	<p>V programovém prohlášení vlády ČR ze dne 6. 1. 2022 bylo mj. uvedeno, že se „<i>zváží zavedení dalších systémů zálohování obalů</i>“. Není zde uvedeno, že zálohový systém bude zaveden. Předkladatel bohužel na jaře 2023 uměle přerušil běžící odborný proces vyhodnocení, zadaný paní ministryní Hubáčkovou, a vrchnostensky rozhodl, že povinné zálohování bude v ČR zavedeno. Následně bylo toto velmi aktivně proklamováno v médiích. Kompetenčně však předkladatel není v pozici, kdy by mohl rozhodnout o tom, že systém povinného zálohování bude v ČR zaveden. Tuto kompetenci má pouze Poslanecká sněmovna. Aktuální návrh je překročením dikce programového prohlášení vlády a přehlížením širokého spektra doporučení odborné veřejnosti a zástupců široké řady dotčených subjektů (členů původní odborné skupiny při MŽP – která byla následně na jaře 2023 rozpuštěna.)</p> <p>Co se týká poslanecké sněmovny, kompetentní Výbor pro životní prostředí přijal krátce po vložení návrhu předlohy do MPŘ své usnesení ze dne 6.12.2023, kde jednoznačně zdůrazňuje potřebu nevyjímání hodnotných komodit ze separačních systémů obcí a dále zdůrazňuje zásadní potřebu, aby navrhované řešení přinášelo jasné celospolečenské přínosy. Obě tyto základní podmínky však jednoznačně navrhovaná předloha nesplňuje.</p> <p>Z RIA k předkládanému materiálu bohužel nelze zjistit, na základě jakých dat bylo předkládatelům rozhodnuto, že je navrhovaný systém zálohování pro životní prostředí</p>	Zásadní

		<p>v ČR šetrnější, efektivnější a s vyšší celospolečenským přínosem, než stávající separační systém obcí.</p> <p><u>Požadujeme zpřístupnění všech analýz, ze kterých předkladateli vychází závěry uvedené v důvodové zprávě. Z předložené RIA totiž nelogicky vyplývají zcela jiné závěry, než z důvodové zprávy.</u></p>	
3.	K rozporu mezi RIA kapitola 3.6, 3.7 a důvodovou zprávou	<p>Navrhovaná legislativa by logicky měla přinášet evidentní celospolečenské přínosy. Ze zprávy RIA a z řady navrhovaných nastavení však plyne, že návrh bude mít jasné negativní ekonomické dopady na spotřebitele. V dnešní době, kdy dochází k opakovanému zvyšování cen energií, vody, potravin a dalších komodit, bude mít zavedení zálohového systému další negativní dopad na rodinné rozpočty. Odborná veřejnost uvádí reálné dopady v míře cca 250 – 300 Kč na člena domácnosti.</p> <p>Požadujeme doplnění dopadové analýzy a důvodové zprávy o konkrétní dopady na občana a na spotřebitele, a to se započítáním navýšení jednotkových nákladů služeb svozu a zpracování komunálních odpadů, dále se započítáním dopadů na nutné uhrazení investičních nákladů nového systému a provozních nákladů ze strany spotřebitele (kromě občana a obcí nikdo jiný tíží navýšených nákladů reálně neponese). Dále se započítáním reálných dopadů na zdražení ostatních obalů pro veškeré další zboží, včetně potravin, a to při nutném splnění cílů oběhového hospodářství pro všechny komunální odpady.</p>	Zásadní
4.	K důvodové zprávě	<p>Proč nestačí zavést dobrovolné zálohování tak, jak rozhodl Parlament v roce 2020?</p> <p>V důvodové zprávě chybí logické zdůvodnění, proč v ČR není možné směřovat dále v kontextu rozhodnutí Parlamentu v roce 2020, který svým hlasováním jednoznačně odmítl zavedení povinného zálohování PET lahví, s odkazem na možnost zavedení dobrovolného zálohování, pokud o něj výrobci stojí a věří efektivitě zálohového systému. Parlament tehdy odkázal na ustanovení obalového zákona, která jsou zde pro dobrovolné zálohování precizně zpracována.</p> <p>Požadujeme doplnění důvodové zprávy o podrobné vysvětlení, v čem se situace oproti roku 2020 a tehdejšímu rozhodnutí Parlamentu změnila a proč MŽP v roce 2023 po mnoha letech odmítání povinného zavedení zálohování PET lahví, nyní aktivně prosazuje řešení jdoucí vstříc požadavku nápojového průmyslu.</p>	Zásadní
5.	Obecná + ke kapitole B) Důvodové zprávy	<p>V celkové perspektivě lze návrh zálohového systému, jak byl Ministerstvem životního prostředí předložen do připomínkového řízení, označit za nevyvážený a nadbytečný. Očekávané přínosy zavedení systému jsou v naprostém nepoměru vůči extrémní nákladovosti systému a jeho dalším negativním dopadům do jednotlivých hospodářských segmentů České republiky.</p> <p>Hlavní principy navrhované právní úpravy byly v důvodové zprávě k novele vymezeny s akcentem na ochranu životního prostředí – podpora cirkulární ekonomiky, úspora primárních materiálů, snížení uhlíkové stopy, prevence odhozených odpadků z nápojových obalů, celkové snížení množství odpadu, zajištění čistoty recyklovaného materiálu z odpadních nápojových obalů a cíle stanovené a připravované v právních předpisech EU. V žádném z těchto cílů však nelze očekávat významné environmentální přínosy oproti dosavadnímu efektivnímu komunálnímu systému sběru a třídění nápojových obalů.</p> <p>Nevyváženost navrženého konceptu zálohování je evidentní – ve prospěch výrobců je z dosavadního synergického systému vyňata nejhodnotnější součást tříděného plastového odpadu (a to ještě selektivním způsobem, kdy např. plastové obaly od mléka nebudou zálohovány), kdy zároveň náklady tohoto řešení jsou přeneseny na obce, obchodníky a konečně spotřebitele. Takový koncept je přímým opakem zásady znečišťovatel platí.</p> <p>Závěr je takový, že veškeré uváděné principy, které mají opodstatnit zálohování, jsou liché. Zavedení navrženého systému zálohování povede k natolik zásadním negativním dopadům, že tento systém nepředstavuje řešení, které by bylo racionální a vyvážené, ale bude naopak představovat zbytečně vynaložené vysoké náklady bez odpovídajících přínosů z hlediska</p>	Zásadní

		<p>životního prostředí.</p> <p>K jednotlivým cílům viz níže.</p>	
6.	K RIA a důvodové zprávě	<p>K účinnosti evropských zálohových systémů</p> <p>Zásadní připomínkou k celému navrhovanému systému povinných záloh na PET lahve je také dosavadní nízká účinnost již zavedených zálohových systémů v Evropě, která až na výjimky nedosahuje hodnot předepsaných platnou směrnicí SUP pro plastové nápojové obaly. Jak ukazují data <i>Global deposit book 2022 (Reloop)</i>, prakticky jediným státem v EU, který zavedl zálohování a tímto systémem plní cíle směrnice SUP pro plastové nápojové obaly, je Dánsko, které má sběr PET v míře 95 %. Naopak státy, které v zálohovacích systémech deklarují sběr PET pod hodnotou 93%, platné cíle evropské legislativy neplní, protože cíle jsou i pro obaly od mléčných nápojů a dalších v zálohování nezahrnutých obalů, jejichž podíl je cca 10 % a navíc postupem let narůstá. I v tomto faktoru je zde tedy zcela zásadní otázka, jaké jsou relevantní důvody k prosazování tak extrémně drahého řešení, kterým má být dosaženo navýšení výkonu sběru v ČR oproti stávajícímu stavu o pouhých cca 5000 tun PET (ze současných cca 43 tis), když většina států, které povinné zálohování PET zavedly, se na potřebnou úroveň sběru plastových nápojových obalů touto cestou nedostaly.</p> <p>Naopak Belgie již povinnou míru sběru plastových nápojových obalů splnila svým systémem tříděného sběru komunálních odpadů. Tedy bez zavedení povinného zálohování. https://www.obaly21.cz/belgii-se-dari-plnit-environmentalni-cile-i-bez-povinneho-zalohovani-pet-lahvi/</p>	Zásadní
7.	Obecná + Ke kapitole B) odst. 1 Důvodové zprávy	<p>K principu cirkulární ekonomiky</p> <p>Zákonodárce v důvodové zprávě uvádí, že cílem navrhované právní úpravy je podpora cirkulární ekonomiky, resp. oběhového hospodářství. Dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech (dále jen jako „zákon o odpadech“), jsou opětovným použitím, ve smyslu cirkulární ekonomiky, „postupy, kterými jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity ke stejnému účelu, ke kterému byly původně určeny.“</p> <p>Návrh novely zákona o obalech však nepočítá s opětovným použitím ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o odpadech, ale pouze s recyklací odpadu dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. l) zákona o odpadech, jakožto „způsobu využití odpadu, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely; recyklace odpadu zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypaný materiál.“</p> <p>Návrh novely zákona o obalech totiž nepovažuje zálohované nápojové obaly za opakovaně použitelné obaly dle § 2 písm. g) zákona o obalech, tedy „obaly, které byly navrženy, vyrobeny a uvedeny na trh tak, aby mohly být v průběhu svého životního cyklu vícekrát využity nebo mohly projít několika cykly tím, že budou několikrát znovu naplněny nebo opakovaně použity ke stejnému účelu, ke kterému byly původně určeny.“</p> <p>Důvodová zpráva je tak v rozporu s dikcí návrhu novely zákona o obalech, která s opětovným použitím zálohovaných nápojových obalů dle výše uvedené definice, tedy například s jejich vymytím a opětovným naplněním, tzn. s jejich opětovným použitím k účelu, ke kterému byly původně určeny, nepočítá.</p> <p>Pokud je návrhem novely zákona o obalech podporována pouze recyklace obalů z jednorázových nápojových obalů, a to totožným způsobem, jako je tomu v případě odpadů z obalů předaných do tříděného sběru komunálního odpadu, je zřejmé, že zavedením zálohového systému nebude proklamovaný cíl, kterým je údajná cirkularita nápojových obalů, neplněn.</p> <p>S uváděnými argumenty, ze kterých má plynout, že zálohový systém je krok směrem</p>	Zásadní

		<p>k cirkulární ekonomice, nelze souhlasit. Potenciál dosavadního systému třídění komunálního odpadu rozhodně není vyčerpán, naopak tento systém bude nutné dále racionálně rozvíjet, a to prostřednictvím jeho zefektivnění a navyšování komfortu směrem k občanům (např. multikomoditní sběr a door-to-door systémy). Zálohování je v tomto ohledu zcela nekonceptním krokem, který z dosavadního systému bezdůvodně a draze vyjímá nejhodnotnější a nejlépe tříditelné komodity, což nutně povede k zásadním komplikacím při dosahování třídících cílů a bude ve výsledku představovat zátěž pro koncové spotřebitele.</p> <p>Celý příspěvek systému zálohování k cirkularitě je představován zákonnou opcí na recyklát pro výrobce. Toto je v podmínkách tržního hospodářství 21. století naprosto nepřijatelný prvek, který představuje protisoutěžní zásah do trhu s PET recykláty a který povede k monopolizaci trhu ve prospěch nápojářských a potravinářských společností na úkor dosavadních účastníků trhu (např. subjektů z automobilového či textilního průmyslu). V posuzovaném případě tak nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy.</p> <p>Dále v tomto bodě namítáme Evropským parlamentem (dne 22.11.2023) odhlasované cíle sběru všech obalových materiálů (papír, plasty, sklo, dřevo, lepenka, kovy) na míru 90 % v roce 2029, a to formou tříděného sběru. Navrhovaná předloha je v rozporu s těmito cíli a s potřebou budování synergického systému, který dané cíle oběhového hospodářství naplní. Objektivně je vyloučené, že by cíle pro uvedené materiály byly splnitelné systémem nošení odpadů do prodejen potravin, jak navrhuje stávající předloha.</p> <p>V rámci této připomínky mimo jiné požadujeme podrobné vysvětlení, jak novelou navrhovaná opce přispěje k navýšení cirkularity a jak navrhovaný zálohový systém přispěje k plnění cílů sběru všech obalových složek, který česká republika potřebuje. To vše zejména ve světle nutnosti respektování legislativy na ochranu hospodářské soutěže.</p>	
8.	<p>Ke kapitole B) odst. 3 Důvodové zprávy</p>	<p>Zajištění kvalitní míry recyklace</p> <p>Dalším zákonodárcem uvádným cílem navrhované právní úpravy je zajištění vysoké míry a kvality recyklace. K tomuto cíli je však nutno uvést, že míru a kvalitu recyklace ovlivňují a v budoucnu budou ovlivňovat zejména technologie třídících linek a jiných zařízení pro zpracování odpadu, nikoliv systémy sběru odpadů z nápojových obalů. ČR má ze zákona zajistit recyklaci nejméně 65 % z cca 5 900 000 tun komunálních odpadů. To se v žádném případě nedá zajistit přes navrhovaný zálohový systém.</p> <p>V oblasti právní úpravy odpadového hospodářství již je podpora materiálové recyklace, podpora vysoce kvalitního třídění a dotřídování a rozvoj odpadové infrastruktury upravena zákonem o odpadech, který nabyl účinnosti dne 1.1.2021, tedy teprve před necelými třemi lety.</p> <p>Vzhledem k výše uvedeným cílům zákona o odpadech většina společností z oblasti odpadového hospodářství již v rámci legislativního procesu přípravy zákona o odpadech investovala do modernizace a výstavby nových zařízení pro nakládání s odpady, a to zejména pro zajištění dostatečné kapacity třídících linek, linek pro úpravu smíšeného komunálního odpadu apod. Součástí modernizace zařízení pro nakládání s odpady tak bylo např. zavedení nových technologií s prvky k oddělování PET lahví podle barev apod. Jak vyplývá i ze závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace RIA (dále jen jako „zpráva RIA“), je v současné době v České republice 125 třídících linek.</p> <p>Ze zprávy RIA dále vyplývá, že v rámci modernizace třídících a recyklačních technologií pro dosažení vysoké míry vytříděnosti a následné recyklace bylo např. v září roku 2022 (tedy teprve před rokem) otevřeno pro hlavní město Prahu nové zařízení, které je schopno tříděný odpad rozdělit na 15 výstupních frakcí a celkově tak zvyšuje podíl vytříděných materiálů předaných k recyklaci. Při dvousměnném provozu je linka schopna zpracovat 15 tisíc tun odpadu ročně, což pokrývá roční produkci plastů města, přičemž maximální hodinová kapacita je až 5 tun odpadu. Nová třídící linka si poradí i s odpadem uzavřeným v pytlích, které jsou na začátku třídící linky roztrženy mechanickým otvíračem. Dále se třídí barevné a čiré fólie, odstraní se největší nečistoty a nežádoucí příměsi. Železné kovy vytřídí</p>	<p>Zásadní</p>

		<p>silný magnet, jelikož právě tyto kovy a velké nečistoty by v následném automatizovaném procesu mohly zařízení poškodit. V rámci třídícího procesu odpad dále putuje do největší součásti linky, kterým je balistický separátor. V něm se materiál roztřídí dle velikosti a vlastností na 3 frakce. Drobné nečistoty do 5 cm a plochý zbytkový materiál budou následně energeticky využity. Ostatní materiál linka pomocí optických senzorů a proudů stlačeného vzduchu roztřídí na různé typy plastů (HDPE, PP, PS a PET), různé barvy PET lahví (čiré, modré, zelené, smíšené aj.) a ostatní „neplastový“ materiál. Z tohoto zbytku jsou pomocí technologie vířivých proudů (tzv. eddy current) vytrženy neželezné kovy. Mimo uvedené druhy plastů bude možné na lince třídít i nápojové kartony, u kterých se využije přítomnost plastové LDPE fólie. Vytrženy materiál se v rámci areálu dočasně uskladí ve zřízených boxech. Součástí třídící linky je i lis, který jednotlivé vytržené frakce lisuje do balíků k následné expedici.</p> <p>Náklady na výstavbu této nové třídící linky dosáhly 100 mil. Kč, stejně tak náklady jiných společností z oblasti odpadového hospodářství, které investovaly do modernizace a výstavby třídících linek a recyklačních technologií.</p> <p>Za situace, kdy již řada subjektů z odpadového hospodářství investovala do zařízení pro třídění a následné zpracování vytržených jednotlivých druhů odpadů z obalů, kdy tyto subjekty očekávají návratnost svých investic v podobě zisku z dalšího předání recyklovaných odpadů, a zejména za situace, kdy je potvrzena 80 % míra vytržitelnosti (s cílem dosažení 90 % v roce 2029, tedy za více než pět let), a kdy je potvrzena vysoká využitelnost takto získaného recyklátu, neexistuje jakákoli odůvodněná potřeba pro zavedení zálohového systému a vyvedení dotčených obalů z pravidel dosavadního systému třídění plastových a kovových obalů, kterým <u>dojde k citelnému zásahu do zavedených práv a povinností původců odpadů dle zákona o odpadech, jakož i do práv a povinností provozovatelů zařízení pro nakládání s odpady dle zákona o odpadech.</u></p> <p>Pokud je již nyní potvrzena vysoká míra vytržitelnosti jednotlivých nápojových obalů a vysoká míra využití získaného recyklátu, nabízí se pro zvýšení vytržitelnosti a zvýšení míry recyklace spíše další podpora podnikatelských subjektů z oblasti odpadového hospodářství k další inovaci stávajících třídících linek na nové automatizované, které jsou v České republice prozatím tři (Praha, Brno, Ostrava), a tím i zajištění dosahování vyšší výtěžnosti z tříděného sběru, nikoliv navrhovaná zcela zásadní změna systému spojená s neodůvodněnými enormními náklady potřebnými na jeho zavedení a následné fungování. V posuzovaném případě tak nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy.</p>	
9.	<p>Ke kapitole B) odst. 3 Důvodové zprávy</p>	<p>Ve vztahu k předchozí připomínce doplňujeme, že doposud postavené moderní třídící linky budou stávajícím návrhem zákona ekonomicky poškozeny, pokud bude schválen. Pro příklad lze uvést, že pro linku v Ostravě a linku v Brně znamenají dopady novely negativní ekonomický dopad ve výši cca 25 – 30 milionů korun. V tomto případě šlo o investice z veřejných, či komunálních prostředků. Tyto municipální investice stávající návrh ekonomicky poškozuje. V žádném případě neplatí premisa, že by tyto linky v budoucnu třídily PET lahve ze zálohového systému. Provozovatelé linek na tuto otázku již předkladateli písemně odpověděli s tím, že tyto linky nebyly pro takové nastavení určeny a navrhovaný způsob využití by opět znamenal ekonomickou provozní ztrátu a také technologické problémy.</p> <p>Požadujeme vysvětlení, jakým způsobem chce navrhovatel tyto a další již proběhlé investice systémově kompenzovat, když je to právě on, kdo usiluje o zavedení systému, který bude těmto zařízením způsobovat dlouhodobé negativní ekonomické dopady v řádu milionů korun.</p>	<p>Zásadní</p>
10.	<p>Ke kapitole B) odst. 3 Důvodové zprávy</p>	<p><u>Zajištění čistoty recyklovaného materiálu z odpadních nápojových obalů</u></p> <p>Dle zákonodárce zjišťuje návrh novely zákona o obalech čistotu recyklovaného materiálu bez kontaminace, když dle některých názorů nebude v budoucnu možné běžně tříděný plastový odpad započítávat jako vytržidelný, a ani recyklát z takového plastového odpadu použít pro výrobu obalů určených pro styk s potravinami. Sám zákonodárce však zároveň uvádí, že v současné době není jisté, zda tomu tak skutečně bude.</p>	<p>Zásadní</p>

		<p>Jedním z tvrzených důvodů zavedení zálohového systému je tak zabránění kontaminace obalů jinými odpady, které se běžně v rámci tříděného odpadu vyskytují, přičemž z tohoto důvodu jsou v rámci návrhu novely zákona o obalech ze zálohového systému vyjmuty např. lahve od mléka.</p> <p>Zákonodárce však zároveň nezdůvodňuje ani nevysvětluje rozdílnost procesu recyklace plastových obalů nacházejících se v tříděném komunálním odpadu od procesu recyklace plastových obalů převzatých v rámci zálohového systému, když i při vynětí výše zmiňovaných lahví od mléka, budou převzaté nápojové obaly znečištěny zbytky jiných nápojů (pivo, energetické nápoje, coca-cola), které čistotu odebraného materiálu včetně získaného recyklátu taktéž zmaří.</p> <p>Navýšení čistoty recyklovaného materiálu, a tím vyšší cirkularity, není cílem, kterého by bylo možné dosáhnout výlučně prostřednictvím zálohování. Mezi recyklátem z dosavadního systému sběru a recyklátem ze zálohování není rozdíl z hlediska kvality materiálu. Je to dáno tím, že zálohování nepřináší žádnou změnu oproti dosavadnímu způsobu třídění a nakládání s vyříděnými druhotnými surovinami. I zálohované obaly budou vráceny se zbytky obsahu, víčky a etiketami. Budou proto muset projít standardním procesem zpracování včetně vyčištění v pracích linkách a lázních, kdy však výstup bude totožný. Toto je již nyní prokázáno kvalitou rPET tvořeného z výstupu z třídících linek, který dosahuje kvalitativních vlastností virgin PETu a splňuje podmínky pro příslušnou certifikaci.</p> <p>Lze se domnívat, že tento důvod pro přijetí návrhu novely zákona o obalech je pouze uměle vykonstruovaným důvodem, který za současné právní úpravy nevyplývá ani z žádného přímo použitelného právního předpisu Evropské unie.</p> <p>V posuzovaném případě tak nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy.</p> <p>Objektivní požadavky na čistotu materiálu a na proces třídění a kvalitu vstupů a výstupů shrnuje německá metodika, která zpracovává i poslední evropské legislativní požadavky https://www.caoh.cz/aktuality/pet-ze-zlutykh-kontejneru-lze-recyklovat-a-vyuzit-pro-materialy-urcene-pro-styk-s-potravinami.html. Argumenty obsažené v navrhované novele jsou v rozporu s objektivizovanými odbornými materiály – např. odkazované německé metodiky. Požadujeme přepracování návrhu tak, aby předloha, ani doprovodné materiály neobsahovaly nepravdivé a matoucí neoborné informace, které evokují, že odpady ze zálohových systémů mají nižší míru rizik pro food kontakt a jiný způsob zpracování než odpady z tříděného sběru.</p>	
11.	Ke kapitole B) odst. 3 Důvodové zprávy	<p>Navrhovatel opakovaně argumentuje legislativně stanoveným povinným procentem recyklovaného obsahu, který má nápojářský průmysl dosahovat. Konkrétně u PET lahví se jedná o 25 % v roce 2025 a o 30 % v roce 2030. Pokud již nyní stávající systém zajišťuje sběr cca 80%, pak potřebné množství tvoří menší část, která je již nyní k dispozici v tržním prostředí, kde o něj soutěží všechny recyklační segmenty. Není zde objektivní důvod, proč by právě nápojový průmysl měl dostat takto extrémní benefit od státu, aby 100 % dané komodity bylo zákonem odňato z tržního prostředí a přesměrováno do jednoho preferovaného menšího segmentu průmyslu, pokud již nyní je dostatek materiálu pro plnění cílů obsahu rPET na volném trhu. Všechny ostatní segmenty, včetně obcí a měst, včetně obchodníků, dalších recyklátorů a dalších dotčených subjektů, které se aktivně podílí na zajištění cirkularity daných materiálů, by zavedením povinných záloh byly ze strany státu jednoznačně znevýhodněny, včetně dopadů do investic, které byly dlouhodobě budovány (ze strany obcí, měst, firem).</p> <p>Dalším faktem je to, že evropská legislativa počítá s povinným recyklovaným obsahem také u obalů z jiných materiálů. Teno důvod tak logicky nemůže být relevantní pro zavedení povinného zálohového systému, protože pro ostatní materiály (např. ostatní plasty, dřevo, tetrapaky, apod.) se povinný zálohový systém nenavrhuje a ani navrhopvat nemůže.</p>	Zásadní

		Požaduje, aby toto odůvodnění odkazující na uvedený důvod, bylo z doprovodných dokumentů této novely vymazáno, protože není relevantní.	
12.	K RIA a k důvodové zprávě	<p>MŽP od roku 2009 drželo aktivně postoj, že zavedení povinného zálohování je v podmínkách ČR nevhodným řešením a že ve vztahu k plnění cílů oběhového hospodářství je efektivní a podporovaná cesta rozvoje obecního systému separace. Ten doposud vždy splnil všechny povinné evropské cíle. Poslanecké sněmovně hlasovala o povinném zálohování naposledy v roce 2020 a jednoznačně jej odmítla. I tehdy byl postoj MŽP k povinnému zálohování jednoznačně negativní s tím, že MŽP si nechalo v dané věci zpracovat nezávislou studii od společnosti CETA, která zavedení systému povinného zálohování jednoznačně nedoporučila z řady konkrétních faktických důvodů. Prakticky všechny ve studii uvedené důvody stále platí. Postoj MŽP se však zcela diametrálně změnil v březnu 2023 s novým ministrem. Tento zásadní obrát v názoru na tuto odbornou a zároveň celospolečenskou otázku však není vysvětlen ani v RIA, ani v důvodové zprávě.</p> <p>Požadujeme podrobné zdůvodnění, v čem podle MŽP již neplatí závěry ze studie CETA, vyhotovené pro MŽP, z roku 2019.</p>	Zásadní
13.	Ke kapitole B) odst. 1 Důvodové zprávy	<p><u>Snížení nákladů na svoz odpadů</u></p> <p>Dle důvodové zprávy má dojít novou právní úpravou ke snížení nákladů na svoz odpadů, jehož frekvence nebude muset být tak častá, a to odkloněním části plastového a kovového nápojového obalového odpadu ze smíšeného i tříděného komunálního odpadu, čímž dojde k úspoře prostoru v popelnicích, koších a kontejnerech.</p> <p>Upozorňujeme, že tento proklamovaný cíl nové právní úpravy zcela jistě naplněn nebude, když navrhované ustanovení § 29d odst. 4 zákona o obalech dovoluje poslednímu prodejci vybraných jednorázových obalů odmítnout zpětně odebraný odpad z obalu, pokud je tento odpad z obalu znehodnocen nebo zdeformován způsobem, který brání jeho odebrání.</p> <p>Ačkoliv návrh novely zákona ani důvodová zpráva nespecifikuje konkrétní míru nepřijatelného znehodnocení či zdeformování předávaných nápojových obalů, lze předpokládat, že poslední prodejce nebude přebírat jednorázové nápojové obaly, které budou zdeformovány např. sešlápnutím či stlačením, čímž za zastávajícího stavu dochází ke snížení objemu nápojového obalu až na 1/3 či 1/4 jeho původního objemu.</p> <p>K tomu doplňujeme, že předpoklad nemožnosti deformace jednorázových nápojových obalů potvrzuje i zpráva RIA, která v rámci dopadů na spotřebitele potřebu změny spotřebitelského chování spočívající v nutnosti vrácení plastových lahví a plechovek zpět v původním stavu (oproti cca 30 let praxe sešlapávání PET lahví a plechovek pro úsporu prostoru při transportu) avizuje.</p> <p>V důsledku navrhované právní úpravy proto sice může dojít k úspoře prostoru v popelnicích na tříděný komunální odpad, či k úspoře prostoru v popelnicích, koších a kontejnerech, ale také dojde k enormnímu nárůstu potřeby kontejnerů, popelnic či jiných shromažďovacích prostředků, ve kterých budou muset být shromažďovány „nedeformované“, tzn. nestlačené či nesešlápnuté, jednorázové nápojové obaly, které byly převzaty u posledních prodejců. Novela také hovoří o velkém množství plastových pytlů na odevzdané nápojové obaly. Novela tedy dokonce přispívá k navýšení množství odpadů.</p> <p>Je proto zřejmé, že domněnka zákonodárce, dle které by mělo dojít ke snížení nákladů na svoz odpadů, jehož frekvence nebude muset být tak častá, je zcela lichá, když v důsledku navrhované právní úpravy dojde naopak ke zvýšení nákladů na svoz odpadu a k navýšení dopravy, a to minimálně o trojnásobek.</p> <p>Takto vysoké zatížení životního prostředí až trojnásobným zvýšením dopravy z důvodu navýšení četnosti svozu považujeme vzhledem k proklamovanému cíli ochrany životního prostředí za nepřijatelné.</p> <p><u>Požadujeme vypracování a předložení podrobné analýzy, která uvedené předpoklady MŽP fakticky a na základě konkrétních praktických výpočtů doloží, a to při</u></p>	Zásadní

		<u>zpracování nutnosti plnění již platných třídících cílů obcí a měst.</u>	
14.	<p>Ke kapitole RIA řešící dopady na uhlíkovou stopu</p>	<p>Zásadně nesouhlasíme s informací, že zavedením systému zálohování dojde u svozu a třídění PET lahví a plechovek ke snížení uhlíkové stopy o 28 %. Odkazovaná studie nehodnotí reálný stav a reálné podmínky v potřebné šíři zkoumaných aspektů. Faktické dopady na uhlíkovou stopu budou naopak dokonce násobným navýšením oproti stávajícímu stavu, což je podrobněji komentováno v přidružených připomínkách v rámci tohoto materiálu. Studie opomíjí, že budou svozy dva, stávající svoz plastů a nový svoz PET a studie pracuje s tezí, že stávající svoz PET bude novým svozem PET.</p> <p>Požadujeme oponentní posouzení tvrzených dopadů na uhlíkovou stopu nebo zadání nového posudku, kde zadání bude provedeno realističtěji a bude více odpovídat reálné praxi.</p> <p>Deklarovaný přínos 28 % snížení uhlíkové stopy proti stávajícímu stavu podle studie LCA je zcela neúměrný. Výsledky studie LCA nejsou dostatečně věrohodné z těchto důvodů:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Porovnávání přínosu ze snížení uhlíkové stopy by mělo být provedeno vůči variantě 2 a nikoliv oproti variantě 0. <ul style="list-style-type: none"> „Současný stav“ komunálního odpadového hospodářství se od roku 2017 významně změnil, změnil se i vnější okološnosti, a tudíž by posouzení změny uhlíkové stopy muselo být provedeno znovu. b) Studie LCA nezahrnula některé informace, které v době jejího zpracování zřejmě nebyly k dispozici, například roční spotřebu plastových pytlů v případě zálohování, kterých dle RIA má být: 10 milionů plastových pytlů 120 l ve vlastnictví občanů + 2,6 milionů plastových pytlů 1000 l pro skladování a manipulaci u operátora. c) Ve studii LCA byly některé výchozí parametry odlišné od skutečnosti, což mohlo rovněž zkreslit výsledek. Například byla přijata uzance, že PET láhve jsou recyklovatelné na obaly (to je ale možné jen u bezbarvých) a d) Dalším důvodem logicky vyšší uhlíkové stopy v případě varianty zavedení povinného zálohování je skutečnost, že sbírané odpady budou svázeny na menší počet třídících zařízení, než v případě svozu v rámci systému komunálních odpadů. Navýšení vzdálenosti bude zcela zásadní. Např. na Slovensku jsou pouze dvě koncová třídící zařízení. V ČR však v současné době působí cca 130 třídících a dotříd'ovacích linek. I toto je nezbytné v LCA zohlednit. <p>Komentář:</p> <p>Varianta 1 má mít, dle důvodové zprávy a shrnutí závěrečné zprávy RIA, bod 3.8, o 28 % nižší uhlíkovou stopu svozu a třídění nápojových obalů z plastu a hliníku oproti stávajícímu stavu (LCA studie VŠCHT, 2018).</p> <p>Uvedená studie, zpracovaná pro zadavatele Karlovarské minerální vody a.s., vycházela z dat roku 2017. Z důvodu stáří dat a změněných vnějších podmínek a jiné aktuálně dosažené úrovně separace nemohou být její závěry plně aplikovány na poměry v roce 2023. V tabulce 1 studie LCA jsou číselné údaje pro variantu bez zálohování (Baseline), která uváděla množství PET uvedené na trh 49 446 t. Z toho mělo skončit v odpadovém hospodářství (tj. skládky, spalovny, cementárny) 16 068 tun, což by činilo 32,5 %. Recyklováno mělo být 32 147 t, což činí 65 % a 1 230 tun měl představovat Littering (2,5 %). Dnešní úroveň separace/recyklace PET láhví je ale kolem 80 %.</p> <p>V rámci studie byl uplatněn zjednodušující předpoklad a nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že různobarevné PET láhve mají omezenou možnost recyklace (viz studie LCA str.16). Proto pro variantu DRS (zálohování) mohla být uvedena recyklace 93,7 %, tj. 46 324 tun ze 49 446 t uvedených na trh, zbývající množství do 100 % má připadat na odpadové hospodářství (3 322,3 t) a na Littering (246 t). Při recyklaci přitom bylo zřejmě uvažováno s výrobou obalů z recyklovaného materiálu. Reálně však u barevných PET láhví je recyklace prováděna do jiných výrobků, než obalů (například: do textilních vláken, do dětských plen, do střešní krytiny, do pryskyřice, hraček, vík od kanálů, zahradního nábytku).</p>	Zásadní

		<p>Studie LCA ani jiné podklady se nezabývaly exportem PET láhví a plechovek při cestách českých občanů do zahraničí. Podle AOS EKO-KOM 74 % osob, nakupujících PET, jeho část individuálně vyváží do zahraničí (EKO-KOM uvádí 1500-2000 t/rok). Tento objem se dnes nedostává do separace v ČR, ale nevrátil by se ani do případného zálohového systému, takže se sníží jeho účinnost (například 1500 t odpovídá přibližně 3 % snížení účinnosti stávajícího i zálohového systému). Naopak dochází k určitému importu do ČR v rámci turistiky, přičemž dovezené nápojové obaly se ve stávajícím systému mohou dostat do stávajícího systému separace v ČR (varianta 2), avšak to by nebylo možné v případě existence zálohového systému.</p>	
15.	<p>K RIA ke kapitole 3.8.dopady na životní prostředí</p>	<p>Dle studie SOCR, zaměřené na náklady budoucího systému povinného zálohování, se mezi významné nákladové aspekty počítá také samotná spotřeba elektrické energie ze strany provozovaných zálohových automatů. Spotřeba těchto přístrojů je objektivně velmi vysoká - systémy EasyPac (7 kWh/den), MultiPac (20 kWh/den). Při součtu všech provozovaných automatů a násobků dní v roce se jedná skutečně o zcela zásadní hodnotu spotřeby energie, která bude spotřebována navíc, oproti současnému stavu, a to zcela zbytečně. RIA definuje spotřebu zálohových automatů na celkem 19 000 000 Wh (19GWh). To se rovná celkové roční spotřebě 6 300 domácností.</p> <p>Požadujeme, aby ze strany předkladatele bylo provedeno vysvětlení, jakým způsobem jsou takto extrémní vícenásobky ve smyslu navíc spotřebované energie, v porovnání s vygenerovaným zlepšením sběru PET láhví a plechovek o pouhých cca 5000 tun. Požadujeme také vyčíslení uhlíkové stopy spotřebování 19 GWh energie a toto zohlednit i v LCA studii.</p>	Zásadní
16.	<p>Obecná + Ke kapitole B) odst. 2 Důvodové zprávy A k ustanovení § 29d odst. 4</p>	<p>Prevence litteringu a snížení množství odpadů</p> <p>Zákonodárce v důvodové zprávě uvádí, že účelem nové právní úpravy má být zajištění výrazné redukce tzv. litteringu, tj. volně pohozeného odpadu nebo odpadu ponechaného na místě, které není k jeho odložení vyhrazeno.</p> <p>K tomuto proklamovanému cíli nové právní úpravy je však nutno opětovně uvést, že v ustanovení § 29d odst. 4 návrh novely zákona o obalech dovoluje poslednímu prodejci vybraných jednorázových obalů odmítnout zpětně odebíraný odpad z obalu také v případě, pokud tento odpad z obalu není stanoveným způsobem označen, <u>neobsahuje etiketu a čitelný nezaměnitelný čárový kód umožňující identifikaci osoby, která obal uvedla na trh, je znehodnocen nebo zdeformován způsobem, který brání jeho odebrání.</u></p> <p>Účel návrhu novely zákona o obalech uvedený v důvodové zprávě je proto v rozporu s textem návrhu zákona, který dává poslednímu prodejci možnost nepřevzít jednorázový obal, pokud je tento znehodnocen či zdeformován či pokud neobsahuje etiketu a čitelný nezaměnitelný čárový kód.</p> <p>Ačkoliv důvodová zpráva nespécifikuje konkrétní míru nepřijatelného znehodnocení či zdeformování, lze předpokládat, že poslední prodejce nebude přebírat taktéž jednorázové nápojové obaly, které budou jakkoliv <u>poškozené, zašpiněné či nebudou obsahovat čitelný čárový kód a etiketu.</u></p> <p>Je zřejmé, že právě volně pohozený nápojový obal již může být, a pravděpodobně skutečně bude, deformován a vlivem působení přírodních vlivů (deště, sněhu) nebude obsahovat etiketu či čitelný nezaměnitelný čárový kód. Bude se tak nadále jednat o odpad, který nebude z důvodu jeho znehodnocení možné předat do systému zpětného odběru, tzn. nadále nebude (z důvodu absence motivace spočívající v získání zálohy) z přírody či z jiných míst dobrovolně vysbíráván.</p> <p>Jinak řečeno, i nadále se bude jednat o odpad, který nebude možné předat do systému zpětného odběru, neboť se bude jednat o nápojový obal, jehož převzetí nebude dle návrhu novely zákona možné.</p> <p>Proklamovaný cíl, prevence litteringu, motivací lidí odlišných od původce odpadu, aby</p>	Zásadní

tyto osoby za účelem získání zálohy vrátily odhozený obal na místo zpětného odběru, tak nebude v případě obalů nacházejících se v přírodním prostředí či mimo místa určená k jejich odložení, realizován, neboť zákon převzetí deformovaných obalů a obalů s nečitelnou etiketou zakazuje.

K tvrzenému omezení litteringu pak dále uvádíme, že vzhledem k nedovolené deformaci jednorázových nápojových obalů, tzn. jejich deformaci sešlápnutím, stlačením apod. bude muset být u posledních prodejců mnohonásobně (nejméně trojnásobně) navýšena shromažďovací kapacita pro vybrané nápojové obaly, a to výstavbou nových skladů, hal, nákupem kontejnerů apod. Vytvoření nových ploch nebo skladů odpadu, které by měly svým objemem odpovídat jak prodejní tak skladovací ploše prodejce, kde tento prodává a skladuje nápoje v zálohovaných obalech, (z důvodu nemožnosti „sešlápnutí“ odpadu), nebude pro většinu posledních prodejců v požadovaném časovém horizontu realizovatelné, a to zejména z finančních důvodů.

Splnění povinnosti, resp. zajištění zpětného odběru nedeformovaných nápojových obalů, bude zcela neproveditelné v zastavěných územích, kdy je zcela nemožné po posledních prodejích výstavbu nových skladovacích prostor s výše uvedenou kapacitou žádat, a to i z důvodu nutnosti provedení výstavby dle stavebního povolení vydaného dle podle podmínek aktuálně platného a účinného stavebního zákona.

Důsledkem uvedených faktických překážek navrhované právní úpravy bude opět „littering“, který sice již pravděpodobně nebude lokalizován v okolí sběrných míst tříděného komunálního odpadu, ale dojde k jeho umělému přesunu do míst zpětného odběru, neboť z důvodu nastavení podmínek, při kterých není poslední prodejce povinen nápojový obal převzít, bude nepochybně docházet k tomu, že takový odpad bude pohozen u provozovny či přímo v provozovně posledního prodejce, za jehož úklid nebude nikdo finančně kompenzován.

K tomu doplňujeme, že možnost vzniku nepořádku v okolí výkupních automatů či v okolí míst zpětného odběru potvrzuje ve zhodnocení negativních dopadů navrhované právní úpravy i sama zpráva RIA, a to odkazem na fungování zavedeného systému zálohování v jiných evropských státech

Závěrem je pak nutno uvést, že prevenci litteringu, tj. volně pohozeného odpadu nebo odpadu ponechaného na místě, které není k jeho odložení vyhrazeno, již dostatečně zajišťuje nový zákon o odpadech, který zakotvuje povinnost původců odpadů předat odpad do zařízení pro nakládání s odpady, resp. na místo určené obcí, který v ustanovení § 14 taktéž zakotvuje postup pro případ existence odpadu soustředěného mimo zařízení určené k nakládání s odpady, tedy tzv. litteringu.

Zkušenosti řady svozových firem z různých částí České republiky ukazují, že v odpadech z tzv. občanských sběrů, tedy z akcí typu Uklid'me Česko a podobných, je hmotnostní procento PET lahví a plechovek kolem 1-1,5 %. Zásadní je zastoupení jiných druhů odpadů. Zálohování tedy nepořádek v přírodě v žádném případě nevyřeší. Pokud by investované prostředky na zálohy byly raději vynakládány na systémové úklidy postižených lokalit, byl by přínos významně vyšší.

Studie CETA uvedla, že vypracované studie skupiny iniciativy Zálohujme¹ počítají s dramatickým snížením litteringu se zavedením zálohového systému. Dle CETA je však patrné, že předpoklady iniciativy jsou nadsazené, proto generují nereálná čísla. Obecně totiž dle CETA platí, že litteringu se dopouštějí pouze určité malé skupiny obyvatel, které pravděpodobně nebudou žádným způsobem reagovat ani na zálohový systém (např. projíždějící řidiči kamionů).² Zálohované PET lahve a plechovky navíc tvoří pouze cca 5 %

¹ Složené primárně z nápojářských společností (hlavně pivovarů), dále některých neziskových organizací a mediálních partnerů (<https://www.zalohujme.cz/#kdo-jsme>).

² [CETA - Studie dopadů zavedení zálohového systému na nápojové obaly z PET 2019.pdf](#)

		<p>litteringu, tj. přínosy zálohování jsou neúměrné nákladům.³ Nelze tedy předpokládat, že by problém litteringu se zálohováním vymizel. Plastové nápojové obaly jsou na rozdíl od skleněných náchylnější na poškození, tedy i nadále bude značné množství končit mimo sběrná místa. Naopak problém litteringu pravděpodobně naroste, protože část obyvatel bude v nádobách na tříděný sběr plastů hledat vratné lahve. Litteringen nejsou jen PET a stejně bude prováděn sběr odpadů ať už s PET nebo s jejich snížením díky zálohám o z tvrzených 5% na 3%.</p> <p>Snížení množství odpadů by pak mělo být provedeno prostřednictvím systému opatření směrem k výrobcům, kteří budou nuceni k inovacím obalů za účelem zajištění jejich udržitelnosti, nikoli zatížením koncových zákazníků se snahou odradit je od nákupu výrobků. I v tomto ohledu návrh odporuje základním principům tržního hospodářství.</p> <p><u>V rámci této připomínky mimo jiné požadujeme předložení porovnání a zhodnocení účinnosti a efektivity navrhovaného zálohového systému ve vztahu k litteringu, včetně vyhodnocení finanční efektivity vynaložených nákladů na kvantifikované měřitelné přínosy.</u></p>	
17.	K novelizačním u bodu č. 14 tedy k § 10 odst. 1	<p>Navrhuje se zrušení poslední části věty „, u kterých se za dostatečnou dostupnost považuje výkup v provozovně, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli a vykupován podle § 9 odst. 4“. Znamená tato úprava také zrušení povinnosti výkupu zálohovaných skleněných obalů, tam kde se prodávají?</p>	Legislativně technická
18.	K § 29i odst. 2 a k obecné části důvodové zprávy	<p><u>Kolize důvodové zprávy a návrhu zákona v části oprávnění operátora</u></p> <p>V obecné části důvodové zprávy je uvedeno, že <u>operátor zajistí kontrolu, sčítání, přepravu a zpracování odpadu z obalů</u>, přičemž zákonodárce nespécifikuje, jakým způsobem mají být shora uvedené činnosti, a to zejména přeprava a zpracování odpadu z obalů, prováděna.</p> <p>Zpráva RIA k činnostem operátora výslovně uvádí, že <u>operátorovi se zakazuje provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady</u>.</p> <p><u>Dikce novelizovaného ustanovení § 29i odst. 2 však operátorovi dovoluje provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady, ve kterém bude prováděno sčítání, oddělené soustředování, skladování nebo úprava odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů ve formě lisování</u>. Jiné zařízení určené pro nakládání s odpady má operátor zakázáno provozovat a operátor nesmí mít ani přímý nebo nepřímý podíl na vlastnických, rozhodovacích nebo hlasovacích právech osoby vlastníci nebo provozující takové zařízení, bez ohledu na to, zda toto zařízení působí na území České republiky nebo jiného státu.</p> <p>K tomu je třeba uvést, že dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech se „<i>nakládáním s odpadem rozumí soustředování odpadu, shromažďování odpadu, skladování odpadu, sběr odpadu, úprava odpadu, využití odpadu, odstranění odpadu, obchodování s odpadem nebo přeprava odpadu</i>“, přičemž dle ustanovení § 13 odst. 1 písm. b) zákona o odpadech je „<i>každý povinen nakládat s odpadem pouze v zařízení určeném pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu, s výjimkou shromažďování odpadu, přepravy odpadu, obchodování s odpadem a nakládání se vzorky odpadu</i>“.</p> <p>S ohledem na znění zprávy RIA, jakož i na proklamovaný cíl nové právní úpravy, kterým má být nově zaváděný zálohový systém pouze doplňkem fungujícího systému tříděného sběru, nelze souhlasit s tím, aby byl operátor oprávněn provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady, byť s omezením pro činnosti sčítání, oddělené soustředování, skladování nebo úpravu odpadu ve formě lisování, když tímto postupem, resp. vytvořením nového subjektu, je zcela nepřipustně zasahováno do stávajícího trhu odpadového hospodářství.</p>	

³ <https://www.caoh.cz/aktuality/ze-zalohovani-se-stal-byznys-o-ekologii-uz-se-nemluvi-rika-sef-site-coop.html>

		<p>Jakékoli nakládání s odpady ve smyslu výše uvedené definice uvedené v ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech tak musí být nadále ponecháno pouze zařízením pro nakládání s odpady provozovaným dle zákona o odpadech, nikoliv operátorovi.</p> <p><u>Výčet práv a povinností operátora uvedený v novelizovaném ustanovení § 29i by proto měl být upraven tak, aby se operátorovi nejen zakazovalo provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady či se na takovém zařízení přímo nebo nepřímo podílet (viz navrhované ustanovení § 29i odst. 2), ale též aby se operátorovi zakazovalo jakékoli nakládání s odpady ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech s tím, že jakékoli nakládání s odpady ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech bude operátor povinen zajistit pouze osobou, která je oprávněna s odpadem dle zákona o odpadech nakládat.</u></p> <p>Doplňujeme, že výše uvedený zákaz operátora provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady či se na takovém zařízení přímo nebo nepřímo podílet, zákaz operátora jakkoli s odpadem ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech nakládat, jakož i povinnost operátora zajistit nakládání s odpadem pouze osobou oprávněnou k nakládání s odpadem dle zákona o odpadech, musí být pro zajištění právní jistoty a vyloučení jakýchkoli pochybností uveden též v důvodové zprávě k novele zákona o odpadech.</p>	
20.	Obecná	<p><u>Zásah do ústavně zaručených práv a svobod</u></p> <p>Dle zákonodárce je navrhovaná právní úprava v souladu s ústavním pořádkem České republiky a vychází ze zásad uvedených v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod. S touto premisou však nelze souhlasit.</p> <p>Pokud zákonodárce hovoří o omezování práva svobodně podnikat, je toto omezení zákonodárcem zmiňováno pouze ve vztahu k osobám, které uvádějí vybrané jednorázové obaly na trh. Ostatní subjekty, jejichž právo vlastnit majetek a právo svobodně podnikat, je výrazně dotčeno, zákonodárce vůbec nezmiňuje.</p> <p>Prvními nezmíněnými subjekty, jejichž právo svobodně podnikat je citelně zasaženo, jsou společnosti podnikající na trhu odpadového hospodářství. Tyto společnosti již v průběhu legislativního procesu přípravy nového zákona o odpadech reagovaly na proklamované cíle nového zákona o odpadech, kterými je podpora materiálové recyklace, podpora vysoce kvalitního třídění a dotřídování a rozvoj odpadové infrastruktury, včetně povinnosti dosáhnout vysokých cílů na separaci recyklovatelných složek komunálních odpadů dle přílohy č. 1 zákona o odpadech.</p> <p>Vzhledem k výše uvedenému většina společností z oblasti odpadového hospodářství investovala do modernizace a výstavby nových zařízení pro nakládání s odpady, a to zejména pro zajištění dostatečné kapacity třídících linek, linek pro úpravu směsného komunálního odpadu apod. Součástí modernizace stávajících zařízení pro nakládání s odpady tak bylo např. zavedení nových technologií s prvky k oddělování PET lahví podle barev apod.</p> <p>Výstavba a modernizace třídících linek, jakož i jiné investice do recyklačních technologií, byly finančně náročné. Při vyvedení PET lahví a plechovek z třídícího systému tak budou tyto investoři bez očekávaného zisku, přičemž dle předloženého návrhu novely zákona o obalech zákonodárce s kompenzací pro provozovatele zařízení pro nakládání s odpady, kteří přijdou o část zisku z dalšího předání recyklovaných plastů, vůbec nepočítá.</p> <p>Potřeba nové zákonné úpravy měnící podmínky pro podnikatelské subjekty z oblasti odpadového hospodářství, resp. potřeba tak znatelného zásahu do svobody podnikání, v porovnání s potřebou ochrany životního prostředí a zdraví lidí podle čl. 35 Listiny základních práv a svobod, však není dostatečně zhodnocena a zdůvodněna.</p> <p>V posuzovaném případě tak nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy, který by odůvodňoval další zásah do podstaty svobody podnikat, a to</p>	Zásadní

		<p>zejména za situace, kdy lze požadovaných cílů dosáhnout již zavedenými právními prostředky.</p> <p>Pokud byly odpadové společnosti v legitimním očekávání ve zhodnocení jejich investic do zařízení pro nakládání s odpady, je navrhovanou právní úpravou zasahováno taktéž do legitimního očekávání těchto subjektů, a to způsobem, kterým došlo k porušení ústavně zaručeného práva vlastnit majetek dle čl. 11 odst. 1 Listiny, jakož i k porušení čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.</p> <p><u>Intenzita veřejného zájmu na zavedení nové právní úpravy spočívající ve vyvedení PET lahví a plechovek z pravidel dosavadního systému třídění plastových a kovových obalů, nebyla ani dostatečně porovnána s potřebou zásahu státu do důvěry občana v právo a s přiměřeností (proporcionalitou) této právní úpravy a jejími ekonomickými dopady. I zde je nutné odkázat na fakt, že zpracovaná RIA se svým obsahem neslučuje se závěry použitými v odůvodnění navrhované novely. Toto je třeba přeprocovat. Požadujeme vypracování posouzení souladu navrhované úpravy s veřejným zájmem, včetně zahrnutí ekonomických dopadů.</u></p> <p>Doplňujeme, že zákonodárce vůbec nezmiňuje zásah státu do svobody podnikání posledních prodejců, kterým jsou v souvislosti s novelou zákona o obalech ukládány nové rozsáhlé povinnosti zatěžující tyto subjekty bez existence vážného důvodu pro tuto úpravu, resp. pro takový zásah do svobody podnikání.</p> <p>V souvislosti s premisou, dle které je navrhovaná právní úprava v souladu s ústavním pořádkem České republiky a vychází ze zásad uvedených v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod, je nutno dále uvést, že tím, že zákonodárce neustále mění pravidla pro recyklaci zejména plastových obalů a odpadů z těchto obalů, porušuje základní atributy právního státu, mezi které patří zásada předvídatelnosti zákona, jeho srozumitelnosti a vnitřní bezrozpornosti, jakož i principu důvěry v právo, jak vyplývá z čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky.</p> <p>Zákonodárce tak novelou zákona o obalech rezignuje na svoji morální povinnost jít příkladem v respektování práva. A bohužel dále zapleveluje právo další zbytečnou regulací a byrokracií.</p>	
21.	Obecná	<p>Srozumitelnost, určitost, jasnost právní úpravy</p> <p>Návrh novely zákona o obalech se pro povinné subjekty jeví jako nepřehledný, nesrozumitelný, když např. v ustanovení § 29a nedůvodně rozlišuje mezi vybranými jednorázovými obaly a vybranými zálohovanými jednorázovými obaly.</p> <p>Část povinností povinných subjektů (osoby uvádějící vybrané jednorázové obaly na trh, poslední prodejci, jakož operátor) je dle návrhu odložena ke dni 1.1.2026, přestože dle odůvodnění návrhu má zákon nabýt účinnosti 1.1.2025, přičemž návrh novely zákona o obalech ani důvodová zpráva neuvádí, z jakého důvodu zákonodárce k účinnosti některých ustanovení dospěl.</p> <p>Návrh novely zákona je tak pro povinné subjekty značně nepřehledný a nejednoznačný, kdy povinné subjekty nedokáží určit, zda nové povinnosti účinné od počátku zamýšlené úpravy, jejichž splnění sebou přinese nové administrativní povinnosti a náklady, budou vůbec schopny řádně plnit (s ohledem na provázanost veškerých nově navrhovaných ustanovení), před nabytím účinnosti zbývajících nových ustanovení ke dni 1.1.2026.</p> <p>K výše uvedené rozpornosti a nejednoznačnosti navrhované právní úpravy odkazujeme např. na nálezh Ústavního soudu ze dne 29. 11. 2007, sp. zn. III. ÚS 924/06, dle kterého je to stát, který za kvalit daného právního předpisu odpovídá, přičemž adresáta právní normy nelze sankcionovat za postup neodporující právní úpravě, když tento je oprávněn činit vše, co není zákonem zakázáno.</p>	Zásadní

22.	Obecná	<p>Neexistence prováděcích právních předpisů</p> <p>Návrh novely zákona ukládá adresátům právní normy řadu povinností, jejichž obsah a rozsah bude určen teprve v budoucnu, a to operátorem či prováděcím právním předpisem.</p> <p>Jedná se např. o povinnost posledních prodejců vést evidenci o vybraných zálohovaných jednorázových obalech a odpadech z nich a poskytovat údaje z této evidence operátorovi v rozsahu a způsobem stanoveným operátorem dle ustanovení § 29d odst. 1 písm. i) novely zákona o obalech.</p> <p>Obdobně minimální výše záloh, údaje vedené v informačním systému a registrech operátora, obsahové náležitosti roční zprávy apod. budou dle navrhovaného ustanovení § 29j odst. 4 stanoveny teprve prováděcím právním předpisem.</p> <p>K možnosti určit rozsah a obsah povinných údajů předávaných posledními prodejci operátorovi přímo operátorem, odkazujeme na ustanovení čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého „<i>mohou být povinnosti ukládány na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.</i>“</p> <p>Určování rozsahu a obsahu povinností adresátům právní normy operátorem, tedy subjektem odlišným od státu, bez řádné legální licence k jejich vydání, považujeme za rozporné s ústavním pořádkem České republiky.</p> <p>K ostatním prováděcím právním předpisům, na které je v novelizovaných ustanoveních zákona o obalech odkazováno, uvádíme, že prováděcí (sekundární/podzákonné) právní předpisy slouží k provedení zákona a musí být vydávány na základě zákona a v jeho mezích (tzv. <i>secundum et intra legem</i>). Jedná se o přenesení zákonodárné pravomoci z moci zákonodárné na moc výkonnou. Tyto odvozené právní předpisy mají nižší právní sílu než originární právní předpisy (zákony), nicméně jsou obecně závazné. V souladu s ústavním pořádkem jsou soudci obecných soudů při svém rozhodování vázáni zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu, a jsou oprávněni posoudit soulad jiného (podzákonného) právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou. Pro případ, že by prováděcí právní předpis nebyl v souladu se zákonem nebo mezinárodní smlouvou, jej soud v daném případě neaplikuje (soud nemůže rozhodnout o neplatnosti jiného právního předpisu).</p> <p>V odborné literatuře a v důsledku rozhodovací činnosti Ústavního soudu se pro účely posouzení, zda prováděcí právní předpisy naplňují požadavek <i>secundum et intra legem</i>, tj. zda nejsou nezákonné, resp. protiústavní, ustálila následující kritéria. Prováděcí právní předpisy nemohou obsahovat/upravovat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - právní vztahy, jejichž úprava je vyhrazena zákonu, aniž by tyto vztahy (alespoň rámcově) upravoval zákon, a to zejména: <ul style="list-style-type: none"> a) podmínky výkonu státní (veřejné) moci, b) podmínky pro vydávání správních rozhodnutí, c) podmínky a předpoklady pro výkon určitých činností, - náležitosti podání ve správním řízení, aniž by tyto náležitosti alespoň rámcově upravoval zákon, - formální nebo obsahové náležitosti smlouvy nebo podmínky pro uzavření smlouvy, - skutkové podstaty přestupků a jiných správních deliktů, resp. obsah těchto skutkových podstat, - právní vztahy, které alespoň v základních rysech neupravuje zákon, - definice pojmů obsažených v zákoně, pokud tyto pojmy nejsou definovány v zákoně samotném, - takovou právní úpravu, která svým obsahem zákon neprovádí, ale doplňuje, a to zejména: <ul style="list-style-type: none"> a) výjimky z ustanovení zákona nebo podmínky pro povolování výjimek ze zákona, aniž by tyto podmínky alespoň rámcově upravoval zákon, b) povinnosti, které zákon, jež má být proveden, vůbec nepředpokládá. 	Zásadní
-----	--------	--	---------

Z judikatury Ústavního soudu dále vyplývá, že sekundární právní předpisy musí být založeny pozitivní, jasnou a restriktivně vykládanou vůlí zákonodárce. Zákon musí stanovovat svým výkladem zjistitelné meze podzákoné úpravy, tedy zmocnění má být natolik přesné a konkrétní co do svého rozsahu, obsahu a účelu, aby zmocněný orgán neměl možnost se od zákonných limitů odchýlit. Jakýmsi testem určitosti zmocňovacího ustanovení zákona může být otázka, zda úprava v zákoně sama o sobě (tj. bez prováděcího právního předpisu) je adresátům normy dostatečně srozumitelná a zda by byla samostatně aplikovatelná.

Jako určité vodítko při posuzování dostatečnosti/určitosti jednotlivých zmocňovacích ustanovení návrhu novely zákona o obalech lze citovat z následujících rozhodnutí Ústavního soudu.

Nález Ústavního soudu ze dne 11. 10. 1995, sp. zn. Pl. ÚS 3/95

Prováděcí předpis je přitom článkem 79 odst. 3 Ústavy ČR vázán pouze k takové podrobnější úpravě, jež se pohybuje "na základě a v mezích zákona".

První pojmová náležitost (produkce do 200 000 hl) je zákonem rámcově zřetelně vymezena a na tomto základě může ministerstvo vyhláškou specifikovat podrobnosti.

Pokud jde o druhý pojmový znak chráněného předmětu, totiž "nezávislost", přenechal zákonodárce jeho vymezení prováděcímu předpisu, tj. nižší právní normě. Ze zákona vyplývá, že chráněné pivovary musí kromě vymezení své produkce splňovat jakési další podmínky, avšak toto "něco dalšího" ponechává se vyhlášce a tím se dostává vymezení základní pojmové náležitosti, která má pro definici chráněných pivovarů konstitutivní význam, mimo vliv zákonodárce.

Splnění blíže neoznačených podmínek zvláštního předpisu, které se pak "ex post" stávají konstitutivními znaky zákonem chráněného předmětu, vzbuzuje dojem, že by bylo možné stejně neurčitě formulovat zákonodárcovo zmocnění výkonné moci i v jiných oblastech života společnosti.

Nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 36/11

Je pravda, že obecný základ variant základní a ekonomicky náročnější je obsažen přímo v zákoně. Z pohledu Ústavního soudu je ale podstatné, zda úprava v zákoně sama o sobě, tedy i bez prováděcí vyhlášky, je adresátům dostatečně srozumitelná a zda by byla aplikovatelná.

Prováděcí předpis má stanovit již jen její detaily. Napadená úprava variant péče v současné době funguje tak, že kromě výše reprodukováného obecného rámce v zákoně o veřejném zdravotním pojištění jsou ve vyhlášce, kterou se vydává seznam zdravotnických výkonů s bodovými hodnotami, Ministerstvem zdravotnictví označeny zdravotní výkony, u nichž lze pojištěncům nabízet volbu mezi základní a ekonomicky náročnější variantou.

Poskytovatelům zdravotních služeb, pojišťovnám i pojištěncům je tedy teprve z vyhlášky zřejmé, co je základní variantou a za jaké zdravotní výkony, pomůcky, prostředky a zdravotní materiál je možno či nutno doplácet nad rámec úhrady z veřejného pojištění. Ze zákona samotného to neplyne a nelze to z něj dovodit ani nejvolnější interpretací. Zákon o veřejném zdravotním pojištění tedy udělal pouze první krok k vymezení standardu a nadstandardu (slovy zákona o veřejném zdravotním pojištění základní a ekonomicky náročnější varianty). Druhá, ovšem podstatná část, bez níž je institut neživotaschopný, tedy konkrétní určení toho, co je v intencích čl. 31 Listiny bezplatnou péčí, je upravena až v prováděcí vyhlášce. Zákonodárce tím dle Ústavního soudu požadavkům nastaveným ústavním pořádkem a opakovaně vyloženým dosavadní rozhodovací praxí nedostál.

Zmocňovací ustanovení obsažená v návrhu novely zákona o obalech nenaplnují výše uvedená kritéria, a tedy nejsou dostatečně určitá. Současně je třeba zdůraznit, že aktuálně nejsou k dispozici návrhy prováděcích právních předpisů, jejichž vydání novela zákona o obalech předpokládá.

Požadujeme vypracování a předložení prováděcích právních předpisů v rámci meziresortního připomínkového řízení před tím, než půjde materiál na projednání vládou. Bez připravených prováděcích předpisů nemůže vláda předlohu a její faktické dopady relevantně posoudit.

<p>23. Obecně k celému návrhu a také Ke kapitole B) odst. 4 Důvodové zprávy</p>	<p><u>K cílům stanoveným a připravovaným v právních předpisech EU</u></p> <p>V podmínkách České republiky, která již dnes dosahuje díky dobře nastavenému komunálnímu systému 82 % třídění nápojových obalů, a tedy plní evropské cíle stanovené k roku 2025, není zavedení takto nákladného zálohového systému dostatečně opodstatněné. Veškerých cílů, pro které je zavedení zálohového systému navrhováno, lze dosáhnout i při zefektivnění stávajícího komunálního systému a zapojení dalších pobídek k třídění. Na tomto se shodují jak zástupci profesních svazů, tak obecná svazy a plyne to i z dokumentů a vystoupení AOS Ekokom. V tomto směru je klíčové i zcela aktuální rozhodnutí Rady ministrů ŽP v EU, ze dne 18.12.2023, které definovalo jako průběžný cíl pro rok 2026 míru sběru PET na 78 %. Tuto míru Česká republika plní stávajícím systémem separace již minimálně od roku 2020 a dosahovaná míra sběru se stále zvyšuje. <u>Neexistuje zde tedy objektivní důvod pro povinné zavedení zálohování.</u> Není důvodu domnívat se, že v horizontu 3 – 5 let by nebylo možné zajistit navýšení o zbývajících cca 10 %.</p> <p><u>Dne 22.11.2023 Evropský parlament odhlasoval cíl sběru 90 % k roku 2029, a to pro všechny obalové materiály (plasty, papír, sklo, dřevo, kovové obaly apod.)</u> Cíle má být dle Evropského parlamentu dosaženo třídícími systémy. Evropský parlament v diskuzi k tomuto bodu důrazně podtrhl, že v Evropě je nutné zajistit oběhové hospodářství pro všechny recyklovatelné materiály, nikoli jen pro PET lahve. Je evidentní, že pomocí zálohování a vrácení odpadů do obchodů s potravinami, nelze cíle oběhového hospodářství splnit. Česká republika má výhodu dosavadního efektivního systému separace v obcích a městech.</p> <p>Namísto vynětí materiálu, s jehož tříděním a odbytem za účelem materiálového využití není problém, by měla být věnována pozornost otázce navýšení odbytu a zajištění dostatečných zpracovatelských kapacit pro veškeré ostatní komodity vznikající v rámci procesu třídění. Ani z pozice navrhovatele, ani z pozice vlády nedává logiku prosazování systému povinného zálohování, aniž by navrhovatel přednostně vyřešil ostatní významně podstatnější cíle oběhového hospodářství.</p> <p><u>Využití stávajícího synergického systému třídění v obcích a městech a vyvážení aspektů environmentálních, sociálních a ekonomických akcentuje též usnesení výboru pro životní prostředí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 6. 12. 2023. Usnesení Výboru pro ŽP explicitně uvádí, že má být nalezeno takové řešení, které nebude ze stávajících obecních systémů separace vyjímat komodity s pozitivní hodnotou. Má být rovněž nalezeno řešení, které bude jednoznačně přinášet benefity z hlediska veřejného zájmu, nikoli benefity pro vybranou skupinu či část průmyslu. Navrhovaná podoba zálohového systému doporučení vyplývající z tohoto usnesení Výboru nerespektuje a je s ním v přímém rozporu.</u></p> <p>S ohledem na výše uvedené máme za to, že Česká republika je schopna intenzifikací sběrné sítě, např. rozšířením košů na plasty a plechovky na veřejných prostranstvích (zastávkách MHD, odpočívadlech), navýšením systému door-to-door pro všechny rodinné domy, navýšením kontroly plnění povinností (obchodní domy, ubytovací služby, pohostinství), osvětou a motivací občanů k ochraně životního prostředí, naplnit od roku 2029 cíl pro zajištění tříděného sběru ve výši minimálně 90 % hmotnosti vybraných nápojových obalů (plastových nápojových lahví a kovových nádob na nápoje) uvedených na trh, a to <u>za mnohem menší náklady než v případě zavedení zálohového systému.</u></p> <p>V souvislosti s popsáním stavem, kdy Česká republika v systému tříděného sběru dosahuje na evropské úrovni nejvyšších pozic, proto není dostatečně zdůvodněna potřeba zavedení zálohového systému, když sám zákonodárce přiznává, že zálohový systém nezaručuje automatické splnění potřebných cílů a z konzultací vyplynulo, že i zavedení zálohového systému nemusí splnění třídících cílů dle unijních právních</p>	<p>Zásadní</p>
---	--	----------------

		<p>předpisů zajistit.</p> <p>K tomu doplňujeme, že sama závěrečná zpráva RIA potvrzuje, že navrhovaná právní úprava jde nad rámec požadavků stanovených předpisy EU.</p> <p>V posuzované věci tak v žádném případě nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy, spíše naopak. Jedná se o zbytečnou regulaci a další byrokratizaci a významné prodražování systému, které finálně dopadne významnou měrou na občana a na obce.</p>	
24.	K RIA a důvodové zprávě	<p>Připomínka z hlediska zhoršení dopadů týkajících se přepravy a uhlíkové stopy</p> <p>Zálohový systém bude představovat navýšení nákladní dopravy a s tím spojených negativních důsledků. Navýšení dopravy bude při 11 tisících nových sběrných míst a nutnosti jejich pravidelné obsluhy zásadní. Plánovaný koncept sběru nápojových obalů v rámci systému zálohování přitom nutně povede k nárůstu i z hlediska vzdálenosti a frekvence jednotlivých tras. Dojde ke zvětšení vzdáleností, když nebude plně využívána aktuální síť zařízení pro nakládání s odpady (cca 125 zařízení), ale pouze několik smluvních zařízení operátora zálohového systému. A k navýšení nutného počtu jízd – k efektivnímu lisování nebude docházet na sběrných místech, ale až v odpadových zařízeních, do kterých budou odpady svážet klasické nákladní vozy, které nedisponují lisovací technologií. Všechny tyto aspekty zálohového systému jdou proti aktuálním trendům moderního odpadového hospodářství, kdy se klade důraz na minimalizaci objemu prostřednictvím úpravy odpadů (typicky lisováním) a co neefektivnější logistiku za účelem snížení počtu jízd. Klasické odpadové lisy jsou cca 5 - 7 x účinnější než, lehké lisy, které mohou být v největších prodejnách. S počtem jízd a vzdáleností, poroste také uhlíková stopa nově zavedeného zálohového systému. Místo jednotného synergického systému budou provozovány dva systémy- Efektivita obou systému se zhorší.</p>	Zásadní
25.	K RIA a důvodové zprávě	<p>Z mnoha desítek uvedených připomínek jasně plyne, že předkladatelem navrhované řešení zálohového systému nemá pozitivní dopady ani z hlediska ekonomického, ani z hlediska environmentálního, ani z hlediska vyššího komfortu pro občana. Dalším podstatným faktem je, že navrhované velmi nákladné řešení neplní ani potřebné cíle, které by měla v dalších letech Česká republika naplňovat nejen u PET, u hliníkových plechovek, ale i u dalších obalových materiálů. Z projednávaného nařízení o obalech schváleného Evropským parlamentem (22.11.2023) jasně plyne, že cílů sběru 90 % má být dosaženo u všech obalových materiálů. Objektivně nedává žádnou logiku cílit v tomto směru jen na PET a hliníkové plechovky. Je třeba rozvíjet systémové řešení, které zajistí splnění vysokých cílů sběru pro všechny obalové materiály. To je skutečný přístup z hlediska oběhového hospodářství a je pozitivní, že Evropský parlament toto aktivně při projednávání prosadil a komentoval. Navíc již nyní je stanoven závazný cíl recyklace všech komunálních odpadů, a to na míru 65 %. Což mimo jiné předpokládá rovněž vysoký stupeň třídění všech materiálů.</p> <p>Česká republika má velmi dobře rozvinutý systém tříděného sběru, který má skutečně velký potenciál ke splnění cílů sběru pro PET lahve i plechovky, ale i pro další materiály. Je evidentní, že cíle sběru u široké palety obalových komodit se nedají plnit vrácením odpadů v obchodech s potravinami. Takové řešení je zastaralé, velmi drahé, má negativní dopady na ŽP i na komfort občana. V tomto směru a <u>sohledem na všechny kritické argumenty k aktuálnímu navrhovanému zálohovému řešení, z odborného hlediska požadujeme, aby novela byla zcela zásadně přepracována tak, aby neprosazovala popsané zastaralé řešení, ale aby pro případ, že to bude ČR v dalších letech potřebovat, umožňovala zavedení a provoz moderních motivačních systémů pro všechny druhy materiálů.</u> Systémů, které občany pozitivně motivují k ještě většímu využívání stávající sběrné infrastruktury a prostřednictvím kterých lze do budoucna plnit vysoké cíle sběru i u doposud nedefinovaných komodit. Takovými</p>	Zásadní

		<p>systemy, které jsou již vyvinuté a úspěšně prošly praktickým ověřením jejich funkčnosti, jsou např. digitální zálohové systémy založené na unikátních QR kódech. Lze ověřit, že výrobci již mají technologie na unikátní QR kódy připravené. Tyto technologie mají být v EU aktivně rozvíjeny i ve vztahu k oblasti digitálních pasů výrobků, které EU rovněž prosazuje. Toto řešení je řešením moderním, řešením systémovým a řešením pro budoucnost. Nikoli to, co nyní pod tlakem nápojářského průmyslu prosazuje předkladatel.</p> <p>Zde je pro informaci odkaz na jednoduché vysvětlení funkčnosti moderního digitálního zálohového systému použitelného na všechny druhy materiálů - https://www.youtube.com/watch?v=Y80Gno0sZwU</p> <p>Zde je odkaz na komplexní řešení zálohového systému vyvinuté a vyzkoušené v Rakousku - https://www.digi-cycle.at/en/#text-image</p>	
26.	Ke zprávě RIA – část hodnocení dopadů na dopravu	<p>Samotná RIA v části hodnocení dopadů na předpravu sděluje, že nepředpokládání žádné výrazné snížení počtu svozů. Realita je však logicky ještě horší. Zavedení zálohového systému není náhradou, ale paralelním systémem vůči dosavadnímu systému komunálního sběru a třídění odpadů. V důsledku zavedení tak na jedné straně dojde k navýšení dopravy o celý nový zálohový systém svozu, ale na druhé straně nedojde k výraznému snížení počtu svozů v rámci komunálního sběru a třídění odpadů.</p> <p>Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA), ve které je k dopadům na dosavadní systém sběru uvedeno: „Dle konzultací vyplynulo, že přestože bude část odpadu z tříděného sběru odkloněno, tak se nepředpokládá žádné výrazné snížení počtu svozů.“, a dále: „<i>ke snížení počtu svozů pouze v případech, kdy subjekt má převážně ve žluté nádobě PET a tak některé svozy nebudou muset být realizovány (minimální přínos)</i>“.</p> <p>Z hlediska podstatného navýšení nákladů souvisejících s nárůstem dopravy závěrečná zpráva RIA uvádí: „v rámci studie eeip a.s. byly náklady na dopravu odhadnuty v roce 2020 na cca 574 mil. Kč. Při současné inflaci mezi červnem 2020 a červnem 2023 ve výši cca 32 % jsou náklady na dopravu ve výši cca 758 mil. Kč.“ Toto jenom potvrzuje vysokou nákladovost zálohového systému.</p>	Zásadní
27.	K RIA a k důvodové zprávě v oblasti odstavců komentující ch dopady na uhlíkovou stopu	<p>S ohledem na fakt, že občané by byli nově nuceni namísto dosavadních cca 180 000 sběrných míst na plastové obaly v celé ČR využívat nově pouze 11 000 sběrných míst zálohového systému, je logické, že dojde k navýšení dopadů i ze strany osobních automobilů. Dopady budou navýšeny jak v ceně dopravy, neboť občané doposud vraceli odpady v místě bydliště, tedy bez nákladů na dopravu, tak v navýšení uhlíkové stopy, protože odvoz prázdných nezmáčknutých obalů od nápojů, nově v plastových pytlích bude generovat další nároky na jízdy do obchodů a tedy i navýšení uhlíkové stopy.</p> <p>Požadujeme, aby toto bylo změněno a doplněno jak do RIA, tak do Důvodové zprávy.</p>	Zásadní
28.	K RIA a k důvodové zprávě v oblasti odstavců komentující ch dopady na uhlíkovou stopu	<p>RIA předkladatele definuje, že nový zálohový systém si vyžádá oproti stávajícímu stavu spotřebu dalších cca 10 000 000 kusů plastových pytlů na shromáždění použitých a nezdeformovaných PET a plechovek. A dalších 2,6 milionů pytlů u operátora.</p> <p>Požadujeme vysvětlení, jak je tento dopad v souladu s nutností snižování odpadů a předcházení vzniku odpadů. Jaké jsou dopady této vynucené spotřeby na uhlíkovou stopu a kdo ponese náklady za tyto vynucené shromažďovací prostředky.</p>	Zásadní
29.	K RIA – část týkající se dopadů na dopravu	<p><u>Požadujeme doplnění analýzy ekonomických dopadů v oblasti dopravy, a to s odkazem na již známé ekonomické dopady slovenského zálohového systému v oblasti dopravy.</u></p> <p>Na Slovensku podle čísel zálohového operátora vycházejí náklady na dopravu jedné tuny nápojových obalů v systému na 13 500 Kč. Převážná část nákladů jsou tak výrazně vyšší</p>	Zásadní

	a logistiku	než přepravní náklady standardně realizované v rámci stávajícího synergického svazu komunálních odpadů v ČR v rámci separačních systémů obcí a měst (minimálně cca 5 krát).	
30.	RIA a důvodová zpráva – část hodnocení dopadů na dopravu	<p>Chybí podrobný popis způsobu logistiky sebraných vybraných PET láhví a nápojových plechovek ze sběrných míst k dalšímu nakládání s nimi a výpočet finančních nákladů a environmentálních dopadů s tím souvisejících.</p> <p>Není jasné, zda by měly tyto odpady směřovat do třídících linek, kam v současné době obvykle z daných lokalit směřují separované plasty, či zda by mělo být uvažováno o nějakém centrálním řešení, jako je tomu na Slovensku. Centrální řešení je zmíněno ve studii LCA, na níž se odkazuje RIA.</p> <p>Jedná se o zásadní parametr. Operátor by v praxi mohl vybudovat vlastní/ jím neprovozované třídící linky. Jejich rentabilitu by si mohl zajistit díky monopolnímu postavení při sběru a přepravě vybraných PET láhví a kovových plechovek, i když ve srovnání s variantami 0 a 2 by to bylo dražší a environmentálně nevýhodnější.</p> <p>Chybí vysvětlení a definování pojmu sčítání.</p> <p>Komentář:</p> <p>Operátor smí podle § 29i, odstavec (2) provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady, ve kterém bude prováděno pouze sčítání, oddělené soustředování, skladování nebo úprava odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů ve formě lisování.</p> <p>Pojem <u>sčítání</u> ani jeho účel není vysvětlen.</p> <p>Není jasné, zda by mělo být zřízeno jedno zařízení pro nakládání s odpady nebo více takových zařízení, kde by se odpady sčítaly, odděleně soustřeďovaly, skladovaly a upravovaly lisováním.</p> <p>Podle zákona o odpadech se <u>odděleným soustředováním odpadu</u> míní proces, kdy jsou jednotlivé odpady roztříděny podle druhu, kategorie a materiálů odpadu s cílem usnadnit jejich následující zpracování. To v důsledku může znamenat, že operátor by směl ve svém zařízení pro nakládání s odpady přijaté odpady třídít (například PET láhve podle barev, vytrídovat ze směsi kovové plechovky a třídít je dále na hliníkové a ocelové), což jsou typické procesy probíhající v třídících linkách provozovaných v ČR. To je s ohledem na monopolní pozici Operátora nepřijatelné. I když v materiálu RIA je na straně 52 je uvedeno: „Operátor nebude provozovat vlastní třídící linky a budou využity ty stávající“. Tato teze však v návrhu zákona není zohledněna.</p> <p>Logistika vybraných komodit ve variantě 1 nemůže být nikdy výhodnější (ekonomicky i environmentálně) oproti variantám 0, respektive 2, které mají tyto výhody oproti variantě 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sběr a přeprava u variant 0 či 2 probíhá společně s dalšími plastovými komoditami v jednom sběrném prostředku, tudíž by se náklady varianty 1 měly porovnávat pouze s částí logistických nákladů připadajících na množství PET láhví a nápojových plechovek u variant 0 a 2. Takové porovnání provedeno nebylo. - Doprava sebraných plastů (včetně PET láhví a nápojových plechovek) ve variantách 0 a 2 probíhá ve vozidlech, kde jsou tyto odpady stlačovány, takže dochází k minimalizaci přepravních nákladů. Naproti tomu například při sběru u čerpacích stanic (malý výskyt zálohovaných vybraných PET láhví a nápojových plechovek na mnoha místech) by ke sběru byly využívány menší vozidla bez lisovacích nástaveb, která by sebrané velmi lehké odpady převážela na nepřiměřeně dlouhé vzdálenosti (podrobněji k tomu RIA str. 51,52. 	Zásadní
31.	K RIA a důvodové	Navrhovaná úprava obsahuje nastavení, dle kterého má náklady na zajištění zpětného	Zásadní

	<p>zpráve v časti hodnotici nákladovost nového zálohového systému</p>	<p>odběru kompenzovat operátor prostřednictvím manipulačního poplatku, uvádíme, že z návrhu novely zákona ani z důvodové zprávy nevyplývá, kdo bude posledním prodejcem hradit náklady na zajištění zpětného odběru do doby zajištění pokrytí těchto nákladů z výnosů zálohového systému, tedy prostřednictvím manipulačního poplatku. K výčtu předpokládaných nákladů potřebných pro zavedení navrhované právní úpravy dále zdůrazňujeme, že uvedené náklady jsou vysoce podhodnocené, když např. nezohledňují náklady posledních prodejců k vytvoření skladovacích prostor (skladů či hal), které by měly svou kapacitou odpovídat jak prodejně, tak skladovací ploše prodejce, kde tento prodává a skladuje nápoje v zálohovaných obalech (z důvodu nemožnosti „sešlápnutí“ odpadu z obalů).</p> <p>Náklady na vytvoření takových skladovacích prostor zákonodárce vůbec nezmiňuje, když částka na vytvoření takových prostor může v celorepublikovém měřítku dosahovat miliard Kč.</p> <p>K výše uvedeným nákladům vynaloženým posledními prodejci je však nutno uvést, že vyjma manipulačního poplatku, který má posledním prodejcem pouze „kompenzovat“ část nákladů na zajištění zpětného odběru, však novela zákona o obalech posledním prodejcem nikterak negarantuje návratnost nákladů vynaložených na zavedení zálohového systému, a to jak na vytvoření skladovacích prostor, tak i na jiné technické a administrativní zajištění fungování zálohového systému u posledních prodejců.</p> <p>Dle návrhu novely zákona o obalech mají být manipulačním poplatkem hrazeny pouze specifické náklady související s vlastní realizací zpětného odběru, přičemž veškerá pravidla jsou, dle navrhované dikce zákona, ponechána na rozhodnutí operátora a podmíněna uzavřením smlouvy o zajištění výkupu odpadu s tímto operátorem. Tento postup však posledním prodejcem (v rozporu s legitimním očekáváním osoby zatížené právní úpravou povinnostmi) neposkytuje dostatečné a vymahatelné garance řádné a včasné úhrady jimi vynaložených nákladů.</p> <p>V návrhu novely zákona o obalech tak zcela absentují pravidla obsahující podmínky, za jakých budou výše uvedené vynaložené náklady posledních prodejců na zavedení zálohového systému těmto prodejcem navraceny, v jaké lhůtě, v jaké výši, včetně stanovení záruk, že k navracení takto vynaložených nákladů skutečně dojde.</p> <p><u>Požadujeme doplnění podmínek, za jakých budou výše uvedené vynaložené náklady posledních prodejců na zavedení zálohového systému těmto prodejcem navraceny, v jaké lhůtě, v jaké výši, včetně stanovení záruk, že k navracení takto vynaložených nákladů skutečně dojde.</u></p>	
32.	<p>K RIA a důvodové zprávě v časti hodnotici nákladovost nového zálohového systému</p>	<p>Z pozice České republiky má být k roku 2029 dosaženo navýšení sběru PET lahví na 90 %, tedy v absolutní hodnotě o cca 5000 tun oproti současnému stavu. Níže uvedené náklady vyčíslené navrhovatelem jak ve zprávě RIA, tak v důvodové zprávě zcela neodpovídají tomu, že se takové prostředky mají vynaložit na zajištění zvýšení výkonu o pouhých 5000 tun oproti stávajícímu stavu.</p> <p>V posuzovaném případě lze poměrně viditelně dovodit, že zde nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy.</p> <p><u>V rámci této připomínky požadujeme předložení zhodnocení účinnosti navrhovaného systému zálohování v porovnání se stávajícím separačním systémem obcí a vyjádřením ceny navrhovaného systému na jednotku výkonu.</u></p>	<p>Zásadní</p>

		<p>Vysvětlení: Zavedení zálohového systému podle závěrečné zprávy RIA počítá mj. s investičními náklady instalace nápojových automatů (bez započtení nákladů na lisovací techniku) a zavedením zálohovacího systému ve výši více než 5 mld. Kč, ročními provozními náklady minimálně ve výši 1,3 mld. Kč, náklady operátora zálohového systému ve výši 3,9 mld. Kč, náklady zaměstnavatelů až 1 mld. Kč a snížením příjmů obcí z recyklovaných materiálů. Dle zákonodárce dojde navrhovanou právní úpravou ke zvýšení administrativní zátěže u dotčených orgánů státní správy, kdy jsou celkové roční náklady na výkon nové agendy odhadovány částkou cca 1,3 mil. Kč, přičemž do doby pokrytí těchto nákladů z výnosů zavedeného zálohového systému mají být tyto náklady pokryty navýšením rozpočtu MŽP. V rámci dalších finančních dopadů na podnikatelské prostředí zmiňuje důvodová zpráva nutnost založení nové akciové společnosti – operátora, kdy náklady na založení operátora byly dle zprávy RIA v rámci studie eeip a.s. z roku 2020 stanoveny na částku 2,926 mld. Kč. V souvislosti s inflací mezi 06/2020 a 06/2023 jsou tyto náklady (se započítáním nákladů na recyklaci) odhadovány ve výši 3,862 mld. Kč.</p> <p>Dle důvodové zprávy budou muset poslední prodejci vybraných jednorázových obalů za účelem vytvoření míst zpětného odběru provést investiční náklady ve výši cca 5 mld. Kč, přičemž roční provozní náklady jsou odhadovány na 1,4 mld. Kč. Náklady na zajištění zpětného odběru má posledním prodejcem kompenzovat operátor zálohového systému prostřednictvím manipulačního poplatku (tzv. handling fee)</p> <p>Tyto náklady vyznívají až absurdně v poměru k efektu, který má tento systém přinést. Aktuálně se v České republice vysbírá cca 42,5 tisíc tun PET láhví, přičemž od zavedení zálohování se očekává navýšení tohoto množství o 5 tisíc tun tak, aby byl naplněn cíl sběru 90 %. Zavádění zálohového systému má smysl jako motivační prvek v zemích, kde je nízká úroveň třídění odpadů. Česko má naopak již nyní vysokou efektivitu třídění, tudíž jsou náklady vynaložené na zavádění zálohového systému bezúčelné. Takto vysoká suma nákladů nutně zatíží všechny dotčené ekonomické subjekty, a to včetně prodejců, obcí, konečných spotřebitelů a státu nevyjímaje. Předkladatel tvrdí, že náklady systému ponесou výrobci. Je zcela evidentní, že výrobci nebudou kvůli zálohovému systému snižovat své marže, zisk, ani své dividendy. Vysoké náklady tohoto zbytného systému se přenesou na zákazníka.</p>	
33.	<p>K RIA a důvodové zprávě v části hodnotící nákladovost nového zálohového systému</p>	<p><u>Požadujeme podrobnější analýzu a celkové srovnání nákladovosti navrhovaného zálohového systému na jednu PET lahev s dosavadními náklady na jednu PET lahev v systému AOS Ekokom.</u></p> <p>Odůvodnění: Pro celkové řádové srovnání nákladovosti současného synergického systému separace v obcích s navrhovaným zálohovým systémem, lze využít již zveřejněná data slovenského zálohového systému. Celkové náklady na jednu PET lahev v systému AOS EKOKOM lze nyní vyjádřit náklady cca 0,18 Kč. Slovenský zálohový systém má náklady na jednu PET lahev ve výši cca 1,3 Kč. Stávající systém v ČR je tedy cca 7 krát levnější, než nově zavedený zálohový systém na Slovensku.</p> <p>Pokud MŽP nepřinese svou analýzou zcela jiná data a neobhájí je na základě prokazatelných čísel, pak je objektivně nemožné v demokratickém a fungujícím státě zavádět evidentně násobně méně efektivní a horší systém. Takové směřování by bylo systémovým poškozováním zájmů občanů i firem působících v ČR, ale i státu samotného a z hlediska objektivních demokratických principů by takové směřování nebylo myslitelné.</p>	Zásadní
34.	<p>K RIA a důvodové zprávě</p>	<p>Dle důvodové zprávy má dojít díky zálohovému systému ke snížení nákladů také v podobě úspory nákladů na úklid a odstraňování odhazovaných odpadů z jednorázových plastových výrobků (litteringu) z veřejných prostranství.</p>	Zásadní

	<p>v části hodnotící nákladovost nového zálohového systému</p>	<p>K proklamovanému cíli údajného snížení nákladů na úklid opětovně uvádíme, že ani tento cíl nebude přijetím navrhované právní úpravy realizován, neboť sama navrhovaná právní úprava převzetí deformovaných obalů a obalů s nečitelnou etiketou zakazuje.</p> <p>Snížení nákladů na úklid pak nebude při zavedení zálohového systému realizováno taktéž z důvodu, že v důsledku faktických překážek splnění požadovaného účelu dojde pouze k přemístění tohoto odpadu do míst zpětného odběru, kde bude tento, v případě nepřevzetí obalu oprávněnou osobou, opět pohozen. PET činní minimum z literingu (cca 1 % hmotnosti) a samotný littering bude i nadále prováděn.</p> <p>Náklady na úklid těchto odpadů tak nepochybně zůstanou zachovány, přičemž vzhledem k nemožnosti stlačení či sešlápnutí nápojových obalů budou náklady na úklid pravděpodobně ještě navýšeny.</p>	
<p>35.</p>	<p>K RIA a důvodové zprávě v části hodnotící nákladovost nového zálohového systému</p>	<p>K výčtu nákladů je pak nutné doplnit, že zákonodárce vůbec nezohledňuje finanční náklady, které budou muset podnikatelé vynaložit pro zajištění administrativního aparátu nutného k fungování zálohového systému ani finanční náklady, které budou muset podnikatelé vynaložit na vytvoření nových ploch či skladů odpadů v kapacitě odpovídající ploše, kde jsou nápoje skladovány a prodávány.</p> <p>Osoby uvádějící vybrané jednorázové obaly na trh musí vést evidenci o obalech, vést oddělené účetní záznamy o ceně výrobku a výši zálohy, musí vést evidenci o vybraných jednorázových obalech a poskytovat tyto údaje operátorovi, informovat operátora o změně druhu vybraného zálohovaného jednorázového obalu apod.</p> <p>Výše uvedené povinnosti sebou přinášejí nové zásadní administrativní povinnosti, které povedou k zásadním nákladům. Není přitom vůbec zřejmé (s ohledem na nejednoznačnost textu navrhované úpravy), zda, kdy a v jaké výši budou tyto konkrétní náklady posledním prodejcům kompenzovány, zda se vůbec jedná o náklady na vlastní realizaci zpětného odběru. Pokud by se jednalo o takto specifické náklady, pak jsou veškerá pravidla pro jejich úhradu ponechána na rozhodnutí operátora, což je samo o sobě legislativně chybné řešení. Doposud neznámá a nijak nevyhraněná pravidla úhrady nákladů zvyšují nepřipustně nejistotu povinných subjektů. Tato nejistota se stupňuje nezbytností uzavření smlouvy o zajištění výkupu odpadu s operátorem, opět bez jakékoli limitace podmínek takové smlouvy. Takto koncipovaná úprava je zcela v rozporu s legitimním očekáváním osoby zatížené právní úpravou povinnostmi.</p> <p>Místo výkupu PET lahví a nápojových plechovek budou zřizovat prodejci daných obalů. To však představuje investiční a provozní náklady. Náklady instalace nápojových automatů a zavedením zálohovacího systému jsou předpokládány ve výši cca 5 mld. Kč s ročními provozními náklady ve výši 1,3 mld. Kč. Uvedené znevýhodňuje malé obchodníky, naopak pro velké obchodníky nebudou tyto náklady představovat takové zatížení jako pro menší.</p> <p>Zejména pro malé obchodníky bude povinnost představovat zajištění specifických nároků na manipulaci, proškolení zaměstnanců, bezpečnost, skladování v prostorách zabezpečených, ale oddělených od potravin atd. Je zřejmé, že tento aspekt obchodníkům zvýší úroveň administrativy i reálné požadavky na skladovací prostory. Což bude znovu představovat další náklady na zavedení.</p> <p>Pokud v menších obcích nebude žádná prodejna, která by měla povinnost zřídit odběrné místo, hrozí, že zákazníci dají přednost nákupu ve větších obchodech, kde bude výkup zálohových obalů umožněn. To bude mimo jiné znamenat, že velké obchody tak přijdou o konkurenci v podobě malých obecních obchodů, což jen prohloubí současnou situaci obchodníků a posílí postavení velkých obchodních řetězců.</p> <p>Z výše uvedeného je zřejmé, že náklady na zavedení zálohového systému uváděné zákonodárcem jsou významně podhodnocené.</p>	<p>Zásadní</p>

		<p>Zavedením zálohování se zdraží také všechny ostatní obaly, čímž se zdraží všechno ostatní zboží, včetně potravin. Tím, že nově zálohované komodity se nově nebudou finančně podílet na dosavadním synergickém efektivním sběrném systému, ze stávající AOS vypadne úměrný podíl zákonem definovaného financování kolektivního plnění povinností. Zdražení ostatních obalů bude minimálně v míře 18 %, jak připouští samo MŽP, ale reálně může být i dvojnásobné.</p> <p>V posuzovaném případě lze poměrně viditelně dovodit, že zde nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy.</p> <p><u>Požadujeme doplnit analýzu a zdůvodnění prokázaného veřejného zájmu v oblasti způsobeného zdražení všech dalších obalových materiálů a vypočítání konkrétních dopadů v modelu na další roky do roku 2029.</u></p>	
36.	K RIA a důvodové zprávě v části hodnotící nákladovost nového zálohového systému	<p>Zavedení zálohového systému s sebou nese zbytečná nová inflační rizika. Sám předkladatel uvádí očekávané zdražení všech ostatní obalů, zdražení nápojů v PET i plechovkách, svozové společnosti i obce alarmují ohledně zdražení služeb svozu komunálních odpadů. Zálohy na nápojové obaly evidentně představují systémové zdražující faktor, který se promítne jak vertikálně tak horizontálně v celé trhu.</p> <p>V tomto případě je zcela jednoznačné, že zde nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy.</p> <p><u>Požadujeme doplnění analýzy a vyčíslení inflačních dopadů týkající se zavedení zálohového systému.</u></p>	Zásadní
37.	K RIA a důvodové zprávě v části hodnotící nákladovost nového zálohového systému	<p>Nový systém je založen na tom, že občané budou za období jednoho roku bezúčelně deponovat celkem cca 10 miliard korun ve formě záloh, a to buď na účtu operátora, nebo na účtech obchodníků. Z hlediska hospodářské soutěže lze v tomto nastavení spatřovat výrazné nedůvodné zvýhodnění vybrané části subjektů tím, že ročně budou moci disponovat částkou cca 10 mld. Kč vybraných od občanů, a to za nulový úrok.</p> <p>Naopak z hlediska občana se jedná jednoznačně o nevýhodné nastavení, kdy jeho prostředky, kterými mohl doposud volně disponovat, budou nově zbytečně deponovány mimo možnosti a správu občana.</p> <p>V tomto případě rovněž nebyl dostatečně prokázán veřejný zájem na přijetí nové právní úpravy.</p>	Zásadní
38.	K RIA a důvodové zprávě v části hodnotící nákladovost nového zálohového systému	<p>Požadujeme změnu textu jak v RIA, tak v důvodové zprávě, neboť argumentace předkladatele počítá s tím, že při zavedení zálohového systému budou obce optimalizovat stávající systém separace a snižovat intervaly svozu, apod. Podle předkladatele tím obce ušetří prostředky. Tento předpoklad je zcela mylný a zapomíná na klíčové zákonné povinnosti obcí ve vztahu k třídění všech komunálních odpadů (třídít minimálně 70 % v roce 2035). Obce jsou v tlaku ze strany nutnosti splnění vysokých třídících cílů, a proto potřebují dále zvětšovat prostor pro třídění, intenzifikovat celý systém a potřebují z něj dostat o desítky procent více materiálů, než doposud. Obce v žádném případě nemají splněno. Předpoklad aktuálního materiálu o optimalizaci separace v obcích a o ušetření nákladů v této oblasti v důsledku odklonění PET lahví je tedy zcela lichý a postrádá potřebné parametry odbornosti. Obce jdou naopak cestou realizace door to door systémů, aby poskytly občanům co nejvíce prostoru ve sběrných nádobách a aby jim učinily třídění co nejjednodušší. Ministerstvem komentovaná navrhovaná optimalizace door to door systémů (tedy snižování jejich výkonu) po zavedení záloh, je s ohledem na nutnost</p>	Zásadní

		zásadního navýšení výkonu třídění opět nesmyslná.	
39.	K rozporu RIA a závěrům důvodové zprávy	<p>Zdůvodnění stanovení pořadí variant v RIA: <i>„Česká republika disponuje v současné době velmi rozvinutým systémem třídění obalového odpadu, který je nákladově efektivní. V rámci třídění se křivka růstu hodnoty míry třídění komunálního odpadu nicméně blíží ke svým limitům (které jsou dány prostředím, např. prostorem na umístění nádob, a motivací občanů). Diskuze k zavedení povinného zálohového systému se opětovně otevřela v reakci na podněty nápojového průmyslu, který vyslovil ochotu převzít rozšířenou odpovědnost výrobce a vybudovat zálohový systém pro vybrané nápojové obaly (plastové nápojové lahve a plechovky). Tento systém ovšem musí reflektovat podmínky ČR, které jsou odlišné od podmínek, ve kterých vznikaly zahraniční zálohové systémy. 14 zemí v Evropě už zálohový systém v nějaké podobě zavedlo a dalších 14 ho chce zavést v následujících 2 letech. Ročně je uvedeno na trh cca 1,8 mld. kusů PET lahví (cca 47 000 t/rok) a 0,8 mld. kusů plechovek (cca 15 000 t/rok). Mimo tříděný odpad skončí přibližně každá pátá PET lahev. U plechovek skončí mimo tříděný odpad 3 plechovky ze 4.</i></p> <p><i>Navrhovaná právní úprava naplňuje aktuální Plán odpadového hospodářství České republiky pro období 2015-2024, Programové prohlášení vlády a zároveň Strategický rámec Cirkulární Česko 2040.“</i></p> <p>Připomínka č. 1:</p> <p><u>Nevhodně vybraná varianta. Z posuzovaných variant se jeví jako nejvhodnější varianta č. 2, což by rovněž vyplynulo z podrobného rozboru podkladů obsažených v materiálu RIA.</u></p> <p><i>Komentář A:</i> Jako třetí v pořadí byla zařazena varianta 0 – současný stav, přestože je tato varianta v RIA hodnocena pozitivně (viz výše). U PET láhví dnes varianta 0 vykazuje účinnost minimálně 80 %. Je pravděpodobné, že po dosažení limitních možností varianty 0 by k dosažení cílové hranice 90 % v roce 2029 zbývalo několik procent, anebo by limit 90 % mohl být dosažen. Mezitím se ale odpadový systém v ČR postupně adaptuje na podmínky pravidel cirkulární ekonomiky a nového zákona o odpadech účinného od 1.1.2021. V rámci tohoto procesu dochází k systémovým změnám, které vedou k dalšímu růstu separace všech recyklovatelných složek komunálních odpadů. Obce a města ve spolupráci s odpadovým sektorem například zavádějí systémy door-to-door pro rodinné domy, mění strukturu a četnosti svozů nádob u bytových domů ve prospěch recyklovatelných složek, testují složení zbytkového směsného komunálního odpadu, zkoušejí využít principy PAYT, využití multikomoditního sběru, dále posilují výchovu občanů apod. Provozovatelé třídících linek je průběžně modernizují a zvyšují jejich účinnost a kapacity. Rovněž podnikatelé, jejichž zaměstnanci produkují komunální odpady, postupně začínají plnit povinnosti v oblasti separace KO plynoucí pro ně ze zákona. Popsané změny mají přirozeně vliv také na rostoucí míru separace vybraných PET láhví a nápojových plechovek ve směru k dosažení cíle 90 % v roce 2029.</p> <p><u>Důsledkem popsaného aktuálního vývoje v odpadovém hospodářství pak je i u vybraných PET láhví a nápojových plechovek žádoucí plynulý přechod od varianty 0 – současný stav k variantě 2 - současný stav s postupným zlepšováním sběru separace.</u></p> <p><i>Komentář B:</i> Jestliže by v současných podmínkách přechodu od varianty 0 k variantě 2 byla násilně implementována varianta 1 - povinné zálohování vybraných PET láhví a plechovek, došlo by k přerušení existujícího pozitivního trendu nejen u vybraných nápojových PET láhví a plechovek, ale mohlo by to mít negativní dopad na vnímání účelnosti separace komunálních odpadů občany obecně. Mohlo by být ohroženo splnění cílů ČR pro recyklaci komunálních odpadů vyplývajících z balíčku oběhového hospodářství. ČR má na implementaci opatření nutných k dosažení recyklačních cílů a cílů snižování skládkování málo času jednak v důsledku účinnosti nového zákona o odpadech až od 1.1.2021 a také proto, že si sama stanovila zákaz skládkování již od roku 2030 (zatímco EU stanovuje pro skládkování limit 10 % až od roku</p>	Zásadní

		2035). Požadujeme přehodnocení závěrů při výběru variant tak, aby závěry odpovídaly obsahu celého materiálu. Nyní jsou s ním v rozporu.	
40.	K RIA k otázce hodnocení jednotlivých variant řešení	<p>Náklady na realizaci opatření pro dosažení cílů ČR vyplývajících z balíčku oběhového hospodářství bude nezbytné vynaložit ve stejné výši pro variantu č. 1 i pro variantu č. 2, a proto není možné uvádět náklady jen u varianty 2 a pominout je u varianty 1.</p> <p><i>Komentář:</i> Zpráva RIA obsahuje charakteristiku varianty 2 v kapitole 1.6.3, v níž je ve stručnosti popsán přechod od varianty 0 k variantě 2 a jsou zde zmíněna některá, dle našeho názoru účelná, doplňující opatření, například:</p> <ul style="list-style-type: none"> - úprava a nastavení poplatků za obalový materiál tak, aby producenti obalového materiálu byly nuceni v rámci ekomodulace svých výrobků produkovat takové zboží, které bude v souladu s udržitelným rozvojem, - nastavení daně či poplatku za výrobky dle obsahu recyklátu a možností opětovné recyklace, cesta k ekomodulaci, - kontroly dodržování zákona – obchodní domy, ubytovací služby, pohostinství. - revize současných poplatků za obalové materiály, ale nedocházelo k financování celého systému prodejem PET materiálu, ale aby každý druh odpadu si pokryl náklady za svůj sběr a recyklaci či jiné využití. <p>V kapitole 1.7.1 b) na str. 66 – 68 jsou vyhodnoceny dopady varianty 2. a je zde zmíněn předpoklad, že rozšíření současného systému si vyžádá další investice do odpadového hospodářství v řádech miliard korun. Přitom zhruba 2 mld Kč by mělo stát pouze rozšíření door-to-door systému. Tyto náklady budou vynaloženy i ve variantě 1 a k nim navíc přibudou náklady na zavedení a provozování zpětného odběru.</p> <p>Náklady spojené se zavedením varianty 1 jsou nové náklady. Mělo by to být zahrnuto do porovnání variant 1 a 2.</p>	Zásadní
41.	K důvodové zprávě	<p>Negativní dopady zálohového systému na třídění dalších plastů a oběhové hospodářství</p> <p>V současné době jsou PET láhve „symbolem“ třídění a pro řadu domácností hlavním typem odpadu, kvůli kterému vůbec třídí odpad. Se zavedením zálohového systému hrozí, že pokud budou spotřebitelé nosit PET lahve zpátky do obchodu, sníží se motivace třídít ostatní plastové odpady a důsledkem toho by došlo k oslabení současného osvědčeného systému třídění všech druhů plastu a k omezení možnosti splnit evropské recyklační cíle pro komunální odpady. Tento scénář se stal například v Německu, kde po zavedení zálohového systému poklesla míra recyklace plastových obalových odpadů. I v Česku menšina respondentů v průzkumu uvedla, že při zavedení zálohového systému na PET láhve a plechovky by jejich domácnosti omezily třídění nebo přestali třídít odpad^{4,5}</p> <p>Dalším faktorem, ke kterému v Německu díky zavedenému povinnému zálohování dochází, je prodej pitné či minerální vody v nápojových kartonech, které nejsou zálohované. Dochází zde také k navyšování prodeje nápojů v obalech nad 3,1 litrů, které již nejsou zálohované.</p> <p>Požadujeme tyto aspekty doplnit do RIA a do důvodové zprávy.</p>	Zásadní
42.	Obecná	<p>Novela zákona ohrožuje čerpání dotačních titulů obcí</p> <p>S nižším využitím stávajícího systému souvisí i riziko spojené s jeho častým financováním formou dotací. Pokud se obce v průběhu stávajícího období účinnosti plánu odpadového hospodářství zavázaly čerpat dotační tituly na investice do infrastruktury sběru a třídění</p>	Zásadní

⁴ Studie dopadů zavedení zálohového systému na nápojové obaly z PET Centrum ekonomických a tržních analýz, z.ú. (CETA), 2019, str. 61, dostupná z

[https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_190606-zalohovani-PET/\\$FILE/Studie_PET_CETA_2019.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_190606-zalohovani-PET/$FILE/Studie_PET_CETA_2019.pdf)

⁵ <https://www.caoh.cz/aktuality/zalohovani-pet-lahvi-v-cr-ocima-odborniku.html>

		<p>odpadu, je nutné zajistit udržitelnost těchto investic v čase, jak je velmi často v samotných podmínkách poskytnutí dotačního titulu. Pokud by změna strategie materiálových toků odpadů ovlivnila i využitelnost stávajících kapacit, mohly by se obce potýkat s problémy správního rázu spočívající v nutnosti vracet čerpané dotace.</p> <p>V rámci vypořádání požadujeme k tomuto písemné stanovisko MŽP.</p>	
43.	K RIA a k důvodové zprávě	<p>Návrh zákona narušuje hospodářskou soutěž, když:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zvýhodní určitou skupinu soutěžitelů, tj. vytvoří monopol Operátora, jehož prostřednictvím získají nápojářské společnosti výsadní postavení na trhu s PET recykláty; - vyloučí určitou skupinu soutěžitelů z hospodářské soutěže (z trhu s druhotnou surovinou PET recyklátu), když dosavadní zpracovatelé a prodejci PET recyklátů ztratí dosavadní přístup k této surovině a možnost jejího prodeje, stejně jako dosavadní kupující z jiných odvětví (např. automobilový či textilní průmysl), kteří budou muset hledat dražší a méně ekologické PET alternativy; - vyloučí soutěž na relevantním trhu, když zavádí institucionální monopol Operátora na trhu prodeje zpětně odebraného odpadu, respektive téměř monopolní postavení na trhu prodeje PET recyklátů. <p>V konečném důsledku má návrh zákona negativní dopady i na spotřebitele, když povede ke zvýšení stávajících cen nápojů (nelze očekávat, že všichni spotřebitelé vždy vrátí všechny lahve) a potenciálně i dalších produktů, které nebudou moci využít stávající PET recyklát.</p> <p>Návrh zákona inherentně zvýhodňuje nápojářské a potravinářské společnosti na úkor stávajících účastníků trhu, a v tomto nesleduje ani obhajitelný cíl, když nelze očekávat od zavedení zálohovacího systému významné environmentální přínosy oproti dosavadnímu efektivnímu komunálnímu systému a představuje nadbytečnou a nepřiměřenou regulaci, když stávající systém plní již nyní evropské cíle pro rok 2025 a ke splnění cíle pro rok 2029 postačí pouze jeho mírné zefektivnění. Návrh zákona tak neobstojí ani v testu přiměřenosti či nezbytnosti.</p> <p>Lze přitom analogicky odkázat na bod 236 Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti klimatu, životního prostředí a energetiky na rok 2022 (dále jen „Pokyny Komise“),⁶ podle kterého „<i>v případě podpory na tříděný sběr a třídění odpadu nebo jiných produktů, materiálů nebo látek musí členský stát prokázat, že takový tříděný sběr a třídění odpadu nejsou v tomto členském státě dostatečně rozvinuty</i>“. Česko má dostatečně rozvinutý systém třídění odpadu a případná podpora by tak nebyla nezbytná ani pohledem Pokynů.</p> <p>Zároveň jak uvádí bod 34 Pokynů Komise „<i>navrhované opatření státní podpory musí být zaměřeno na situaci, kdy podpora může vést k podstatnému zlepšení, jehož trh nemůže dosáhnout sám o sobě, např. napravením selhání trhu ve vztahu k projektům nebo činnostem, na které je podpora poskytována</i>“. Od zálohového systému pravděpodobně nelze očekávat s ohledem na vysokou efektivitu stávajícího systému podstatné zlepšení a rovněž lze předvídat, že stávající tržní subjekty by s ohledem na dosavadní úspěchy byly schopny dosáhnout stanoveného cíle 90 % vytríděných PET lahví v roce 2029 i bez povinného zálohování.</p> <p>Lze uzavřít, že kdyby Ministerstvo životního prostředí navrhovalo podobný systém z pozice orgánu veřejné správy, jednalo by se o narušení hospodářské soutěže ve smyslu § 19a zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „ZOHS“), které nelze ospravedlnit ani environmentálními cíli a které není nezbytné, vhodné ani přiměřené.</p> <p>V tomto směru požadujeme zajištění podrobného posouzení předlohy ze strany UOHS se zveřejněním výsledků tohoto posouzení a jejich doplněním do RIA a důvodové zprávy.</p>	Zásadní
44.	K RIA a k důvodové zprávě	<p>Konflikt navrhované úpravy s evropským principem „znečišťovatel platí“</p>	Zásadní

⁶ Dostupné z [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52022XC0218\(03\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52022XC0218(03))

	zpráve	<p>Jakkoliv má návrh zákona relativně zanedbatelné přínosy v mírně vyšším podílu vyříděného plastu (pouze o cca 5000 tun), kterých by jednoznačně šlo dosáhnout i v rámci komunálního systému, mohou být tyto přínosy snadno zneváženy snížením motivace třídít další plasty. Zároveň ale přinese zvýšení spotřebitelských nákladů. Jak přitom uvádí bod 238 Pokynů Komise, „v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ by podniky, které produkují odpad, neměly být zproštěny nákladů na nakládání s odpady“. Přenos nákladů na spotřebitele (maskovaný za povinnost vracet zálohu v plné výši, která však dopady na spotřebitele zcela nevykompenzuje) pak této zásadě odporuje. V současném systému výrobce platí, což zásadě odpovídá, avšak se zálohovým systémem přeneše platby více na občany a sám bude příjemcem zvýšeného poplatku od občanů.</p> <p>Zvolené řešení, z principu narušující hospodářskou soutěž, tak není obhajitelné ani pohledem možných přínosů pro spotřebitele, když ekonomické dopady na spotřebitele budou negativní, přičemž s ohledem na již uvedené nelze očekávat ani výrazné pozitivní environmentální dopady.</p> <p>Požadujeme právní posouzení namítaného konfliktu navrhované legislativy s evropským principem „znečišťovatel platí“ a jeho doplnění do RIA a do důvodové zprávy.</p>	
45.	K RIA a k důvodové zprávě	<p>Návrh zákona uměle vylepšuje ESG skóre nápojářských společností</p> <p>Zvýhodnění jednoho segmentu trhu s PET recykláty (nápojářské společnosti) se projeví i v možnosti nápojářských společností vylepšit jejich ESG skóre, na úkor dalších skupin podniků. Nápojářské společnosti získají snazší a levnější přístup k PET recyklátům, a tím pádem mohou v zásadě zadarmo zvýšit podíl využití recyklovaných materiálů ve vlastním výrobním řetězci, což je důležitý faktor při vyhodnocování ESG compliance a určování ESG skóre. Oproti tomu konkurenční tržní subjekty (např. zmíněný automobilový průmysl či textilní průmysl) budou muset využít ve větší míře dražší nový PET materiál, čímž sníží využití recyklovaných materiálů ve vlastních produktech, a rovněž se jim značně stíží možnost prezentovat své produkty jako „zelené“ či „udržitelné“, což může mít negativní dopady v oblasti PR i zákaznického zájmu o značku.</p> <p>Lepší ESG skóre v současnosti nepředstavuje pouze PR prvek (byť i PR a společenské vnímání brandu má přímé dopady na hospodářské výsledky), ale má v současnosti na trhu hmatatelné dopady zejména v otázce přístupu k externímu financování:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Přístup k financování. Banky a finanční instituce při posuzování žádostí o úvěr a investičních příležitostí stále více zohledňují faktory ESG a jejich plnění. Podniky s dobrými výsledky v oblasti ESG jsou považovány za méně rizikové a stabilnější. To může vést k lepším úvěrovým podmínkám, nižším úrokovým sazbám a přístupu k širší škále finančních produktů. - Nižší pojistné. Pojišťovny zohledňují faktory ESG při posuzování rizikových profilů. Podniky s osvědčenými postupy v oblasti ESG jsou často považovány za podniky s nižšími provozními a reputačními riziky, což může vést k nižšímu pojistnému a lepším a levnějším pojistným produktům. <p>I v tomto ohledu dochází ke zvýhodnění určité vybrané skupiny soutěžitelů – potenciálních účastníků Operátora – na nákupní straně trhu finančních a pojistných produktů. Ani toto zvýhodnění nelze považovat za přiměřené, nezbytné či ospravedlnitelné environmentálními cíli, když od zálohového systému nelze očekávat převažující environmentální přínosy oproti dosavadnímu (zefektivněnému) komunálnímu systému sběru a třídění, jak je popsáno jinde v textu.</p> <p>Požadujeme změnu nastavení návrhu tak, aby bylo zajištěno stejné postavení subjektů v oblasti trhu s PET a aby nebyl nastaven monopol operátora. Dále požadujeme řešení, které nebude zajišťovat nedůvodné zvýhodnění části subjektů v oblasti vykazování ESG.</p>	Zásadní
46.	§2 odst. 1 písm. y)	<p>Nejednoznačná definice v oblasti reklamních letáků. Definici reklamního letáku je nutné vyjasnit a přepracovat. Je nutné odstranit výkladové nejasnosti a riziko negativních</p>	Zásadní

		<p>soutěžních dopadů v oblasti tiskovin.</p> <p>Komentář: Navržená definice reklamního letáku je neurčitá. Není zřejmé, co lze pod pojem „reklamní leták“ zařadit a co nikoliv. Vedle toho může docházet k narušení trhu s tiskovinami tím, že některé subjekty budou zařazením jejich tiskovin pod „reklamní leták“ (se všemi povinnostmi s tím spojenými) znevýhodněny, a jiné naopak osvobozením od plnění povinností podle zákona o obalech zvýhodněny.</p> <p>K naplnění definičních znaků je potřeba, aby byl leták určen k předání konečnému uživateli. Definice letáku se tak zřejmě nevztahuje např. na papírové reklamní stojánky v obchodech, či stravovacích zařízeních nebo reklamní plakáty, jejichž účelem obvykle není <u>předání</u> zákazníkovi. Je otázkou, zda se jedná o záměr zákonodárce, nebo o neúmyslnou mezeru. Zásadní výkladové problémy vznikají u určitého typu tiskovin (typu radničních novin, obecních novin, Metro, apod.), jejichž účelem je propagace nebo nabídka zboží nebo služeb, nejsou součástí jiného výrobku a jsou určeny k <u>bezplatnému předání konečnému uživateli</u>. Jejich zahrnutí pod připravovanou legislativu povede k jejich zásadnímu znevýhodnění vůči tiskovinám, které nejsou předávány bezúplatně („klasické“ noviny a časopisy) a u nichž přitom z nich vzniklý odpad zatěžuje sběrnou síť obcí stejnou měrou. Přitom se jedná o dvě skupiny tiskovin, které jsou ve vzájemně konkurenčním vztahu.</p> <p>Požadujeme jednoznačné vymezení pojmu, které nebude přinášet výkladové nejasnosti</p>	
47.	§ 2 odst. 1 písm. z)	<p>Nevhodně použité definiční slovo „povrchová“ plocha. Toto slovo je se však vztahuje i na stěny a strop, a nikoli jen na podlahovou plochu, kterou měl pravděpodobně na mysli předkladatel.</p> <p>Komentář: Navržená definice vymezuje prodejní plochu jako povrchovou plochu části provozovny, která slouží k prodeji a vystavování zboží. V zákoně se dále v příloze č. 8 pracuje s velikostí prodejní plochy (v m²).</p> <p>Povrchová plocha provozovny ale vymezuje kompletní plochu provozovny, tedy nejenom její plochu, ale též strop a stěny („povrch provozovny“). Tento údaj je zkreslující a pro dané účely nepodstatný.</p> <p>Navrhuje se proto použít pojem „podlahová plocha“, který vychází z platné právní úpravy a je standardně používán [srov. § 13 písm. n) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů].</p> <p>Požadujeme původní slovo „povrchová“ nahradit slovem „podlahová“.</p>	Zásadní
48.	§ 2 odst. 2	<p>Špatně zvolená definice definice „nápojového kartonu“, která bude v praxi přinášet řadu problémů pro další typy vícevrstevných obalů. Požadujeme tuto definici přepracovat a zjednotřit.</p> <p>Komentář: Použitá definice je víceznačná a zároveň pod pojem nápojového kartonu zahrnuje i některé typy obalů, které nápojovým kartonem nejsou. Podle novely se nápojový karton definuje jako vícevrstvý kompozitní obal obsahující papír a plast, popřípadě hliník, k uchování nápojů nebo potravin tekuté nebo polotekuté konzistence, zejména mléka nebo mléčných výrobků, džusů, vína nebo pyré. Navržená definice je v rozporu s definicí kompozitního obalu obsaženou v § 2 odst. 1 písm. j), která hovoří o 2 vrstvách různých materiálů. Navržená definice nápojového kartonu zmiňuje až tři různé materiály. Uvedená definice zmiňuje výrobky, které nejsou nápojem (pyré), což implikuje zahrnutí např. jogurtů a jiných mléčných produktů, které ovšem nejsou distribuovány v obalu obvykle chápaném jako „nápojový karton“, ale v plastových kelímcích s papírovou výztuhou. I takovýto obal</p>	Zásadní

		<p>ovšem může odpovídat navržené definici nápojového kartonu. Využití označení nápojový karton naznačuje, že návrhové řešení míří na úzkou skupinu obalů krabicového charakteru. Uprášení definice je však nezbytné. Definice hovoří o vícevrstevnosti obalu. To ale automaticky neznamená, že se jedná o nápojový karton. Hliníkové plechovky s plastovým potahem či papírovým potahem, které se používají např. na pivo, by navrženou definicí splňovaly. Z odborného hlediska je nutné také jasné vymezení materiálového složení, ve vazbě na obsah hliníku, nikoli tak je použito s odkazem na příkladné stanovění. Použitá definice také nevyžaduje, aby součástí vícevrstevné části obalu byl nutně plast a papír (popř. hliník – viz výše). Jako nápojový karton by tedy byl posouzen i obal, který bude obsahovat vícevrstvou část zahrnující dřevo a plast, s tím, že bude mít i papírovou část (která ale nebude součástí vícevrstevné části). Podstatou nápojového kartonu přitom je to, že vícevrstvou část tvoří právě papír a plast (popř. hliník – viz výše).</p> <p>Požadujeme tuto definici přepracovat a zjednotřit.</p>	
49.	§ 9 odst. 5	<p>V tomto ustanovení je další příklad zcela nesystémového uchopení navrhovaného nastavení, které bude jen přispívat k matení spotřebitelů. Novela nově zavádí pravidlo, či výjimku, že v bezobslužných prodejnách bude výkup zálohovaných obalů probíhat jen v části prodejní doby, a to v té, kdy zde bude obsluha. Většinový zákazník si ale nevede seznam časů, kdy je prodejna otevřená s obsluhou a kdy je prodejna otevřená bez obsluhy. Pokud do prodejny ponese zálohované obaly na vrácení v době, kdy je prodejna sice otevřená, ale bez obsluhy, bude si muset své prázdné obaly opět odnést s sebou domů, a nebo je bude muset odvést do jiné prodejny, která mu obaly přijme a vyplatí zálohu. Takovéto nastavení je evidentně matoucí pro spotřebitele. Z hlediska občana je násobně lepší, jednodušší a více pochopitelný stávající systém, kdy občan obaly odloží kdykoli do k tomu určených sběrných nádob.</p> <p>Požadujeme přepracování tohoto ustanovení tak, aby se spotřebiteli neubíral čas na vrácení zálohovaných obalů.</p>	Zásadní
50.	§ 10 odst. 1	<p>Nesouhlasíme s navrhovaným zrušením části věty – „u kterých se za dostatečnou dostupnost považuje výkup v provozovně, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli a vykupován podle § 9 odst. 4.“ Požadujeme úpravu navrhované textace.</p> <p>V tomto ustanovení je změnou zpětný odběr vybraných zálohovaných jednorázových obalů vyňat z obecného režimu § 10 odst. 1 zákona o obalech.</p> <p>Zde však upozorňujeme, že existují a mohou existovat i další vratné zálohované obaly, které nespádají pod vybrané zálohované jednorázové obaly, jak je vymezuje § 29a písm. a) návrhu novely. Do budoucna např. mohou být dobrovolně uplatňovány zálohy u kávových kapslí nebo u obalů z nápojového kartonu – takové obaly nejsou vybranými zálohovanými jednorázovými obaly a nejsou opakovaně použitelnými obaly, a přesto není dán žádný důvod, aby tyto obaly neměly být vykupovány v dosavadním rozsahu.</p>	Zásadní
51.	§ 10 odst. 4 v kombinaci s textací důvodové právy	<p>Důvodová zpráva uvádí: „Ustanovení zakotvuje výjimku z pravidla, že sběrná místa pro odpady z obalů, která tvoří sběrnou síť autorizované obalové společnosti, musí být zařazena do obecního systému odpadového hospodářství nastaveného obcí, a to na základě písemné smlouvy s obcí. S ohledem na časový harmonogram a nutnost velmi rychlého vytvoření funkční sběrné sítě zálohového systému je z tohoto pravidla stanovena výjimka.“</p> <p>Výjimka pro sběrnou síť AOS zajišťující sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly je odůvodněna pouze nedostatečným časovým harmonogramem. Samotná výjimka je přitom diskriminační vůči ostatním sběrným místům. Časový harmonogram by měl být dostatečný. Pokud není, je možné stanovit delší přechodné období.</p>	Zásadní
52.	§ 10 odst. 6	<p>Chápeme potřebu návrhové řešení stanovit určitou míru sběru pro nápojové kartony, protože cíle oběhového hospodářství je i zde Evropského parlamentu třeba dosahovat u všech obalových materiálů, ale cíle sběru by měly vzniknout na základě realistické odborné diskuze, nikoli jejich „nastřelením“ do novely zákona. Navíc navrhovaný cíl, je v tomto ustanovení definován nejednou, tedy zřejmě s účinností zákona, a to na hned na vysokou</p>	Zásadní

		<p>úroveň. Pro systémový rozvoj třídících a zpracovatelských technologií je třeba definovat postupný nárůst sběrného cíle. A sběrnému cíli je vhodné definovat odpovídající cíle pro využití. Pak může být platná legislativa motivační a může každoročně zajišťovat potřebné zlepšování efektivity směrem k definovaným legislativním cílům.</p> <p>Požadujeme odbornou diskuzi na téma nastavení hladiny cílů sběru nápojových kartonů. Následně požadujeme zakotvení principu postupného navyšování cílů sběru, nikoli jeden cíl s okamžitou účinností a bez další progresse. Navrhované nastavení je věcně chybné a reálně k ničemu. Je třeba jej přepracovat.</p>	
53.	§ 17 odst. 4 písm. b)	<p>Nesouhlasíme se zrušením původního písmene b) a požadujeme jít cestou jeho přeformulování tak, aby byl i nadále umožněn vznik dobrovolných systémů zálohování tak, jako je tomu doposud.</p> <p>Navrhovaný novelizační bod nereflektuje skutečnost, že autorizovanou obalovou společností pro vratné zálohované obaly lze založit i na dobrovolné bázi. Pokud by došlo k vypuštění předmětného ustanovení, de facto dojde ke znemožnění vytvoření zálohového systému pro jakékoli obaly vyjma nápojů. Pokud je to záměr navrhovatele, pak je zcela neakceptovatelný.</p> <p>Nelze směřovat „vratné zálohované obaly“ a „vybrané vratné zálohované obaly“. Existují také (a v budoucnu budou existovat) i další vratné zálohované obaly, které nespádají pod vybrané zálohované jednorázové obaly, jak je vymezuje § 29a písm. a) návrhu novely.</p>	Zásadní
54.	§ 17 odst. 5	<p>V § 17 požadujeme doplnění odkazu na § 19 ve vztahu k jasnějšímu definování a předcházení konfliktu zájmů „V § 17 odst. 5 se slova „nebo 4“ nahrazují slovy „, 4 nebo 6 nebo § 19 odst. 2“ a za text „§ 20 odst.“ se vkládá text „3,“.“</p> <p>Komentář: Podle důvodové zprávy novelizační bod 24 napravljuje legislativní opomenutí a jako nutný předpoklad pro žadatele o autorizaci stanovuje, že jeho akcionář nesmí být akcionářem jiné autorizované společnosti a žadatel nesmí podnikat v oblasti nakládání s odpady ani se podílet na jakémkoliv podnikání jiné osoby. Toto legislativní opomenutí však nenapravljuje zcela, neboť neodkazuje na § 19 odst. 2 zákona o obalech, který klade na akcionáře autorizované společnosti další požadavky. Proto navrhujeme do tohoto novelizačního bodu doplnit i odkaz na § 19 zákona o obalech.</p>	Zásadní
55.	§ 18 a § 19	<p><u>Požadujeme systémovou úpravu ustanovení o konfliktu zájmů, a to s ohledem na stávající zásadně problematickou situaci a některými akcionáři AOS EKOKOM, kteří poprvé po 20 letech prolomili zákaz propojení s odpadovou společností.</u> V současné době jsou vybraní akcionáři AOS fakticky majetkově propojeni s odpadovou společností, což je evidentní střed zájmů a současný stav je tak zcela v rozporu s duchem zákona v tomto směru. MŽP bylo na toto v průběhu roku 2023 upozorněno již několikrát, a to jak ze strany profesních svazů, tak ze strany některých zákonodárců, včetně vedoucích představitelů Výboru pro životní prostředí Poslanecké sněmovny PCR.</p> <p>Podnět byl zaslán zejména z toho důvodu, že vybrané nápojářské společnosti, které jsou akcionáři AOS působící v České republice, koupily podíl ve slovenské společnosti General Plastic, a.s., jež je významným zpracovatelem odpadních PET lahví. V rámci Odpovědi MŽP uvedlo, že prověřilo současný stav skladby akcionářů, stejně jako současné složení dozorčí rady a toto prověření neukázalo porušení aktuálního znění zákona o obalech. Se závěry MŽP nicméně nemůžeme souhlasit, a to zejména z důvodu absence posouzení případu v širších souvislostech, jež zcela nepochybně nasvědčují tomu, že v daném případě jde o jednání naprosto v rozporu se smyslem a účelem zákona o obalech.</p> <p>Ustanovení § 18 odst. 1 zákona o obalech uvádí, že akcionáři AOS mohou být pouze osoby, které uvádějí obaly na trh nebo do oběhu. Odstavec 4 tohoto ustanovení pak doplňuje, že akcionář AOS nesmí podnikat v oblasti nakládání s odpady. Následující ustanovení § 19</p>	Zásadní

	<p>stanoví, že „(1) Vedoucí zaměstnanec autorizované společnosti jmenovaný do funkce statutárním orgánem autorizované společnosti nebo jeho členem nesmí být členem statutárního orgánu jiné právnické osoby, která je podnikatelem. (2) Akcionáři, členové orgánů autorizované společnosti a zaměstnanci autorizované společnosti nesmějí jednat v zájmu jiných osob, jejichž předmětem podnikání je nakládání s odpady, zejména s odpady z obalů, nebo osob, jejichž činnost přímo souvisí s nakládáním s odpady nebo s obchodováním s druhotnou surovinou.“</p> <p>Dle našeho názoru, vlastnictví podílu jak v AOS, tak zároveň ve společnosti zabývající se zpracováním odpadů z obalů, je v rozporu s výše uvedeným ustanovením, a to z následujících důvodů.</p> <p>Jak AOS, tak General Plastic, a.s. jsou akciovými společnostmi (byť v případě AOS s určitými modifikacemi), tudíž obchodními korporacemi ve smyslu zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „zákon o obchodních korporacích“).</p> <p>Zákon o obchodních korporacích upravuje ve svých ustanoveních § 74, resp. §75 institut ovládnutí obchodních společností. Podle ustanovení § 74 odst. 1 zákona o obchodních korporacích platí, že ovládající osobou je osoba, která může v obchodní korporaci přímo či nepřímo uplatňovat rozhodující vliv. Podle ustanovení § 75 se má za to, že ovládající osobou je osoba, která může jmenovat nebo odvolat většinu osob, které jsou členy statutárního orgánu obchodní korporace nebo osobami v obdobném postavení, nebo členy kontrolního orgánu obchodní korporace, jejímž je společníkem, nebo může toto jmenování nebo odvolání prosadit. S ohledem na skutečnost, že nápojářské společnosti kupují v General plastics a.s. podíly o velikosti 1/3, je zřejmé, v rámci této obalové společnosti budou moci uplatňovat rozhodující vliv, přičemž v případě jednání ve shodě s ostatními akcionáři AOS mohou uplatňovat rozhodující vliv rovněž v rámci AOS.</p> <p>Dále je nutné upozornit na to, že každý akcionář má dle ustanovení § 357 a násl. zákona o obchodních korporacích právo na informace a vysvětlení, které mohou být akcionáři AOS využity ve prospěch společnosti General Plastics a.s., čímž může dojít ke znevýhodnění ostatních subjektů působících na trhu nakládání s odpadními obaly a k vážnému narušení hospodářské soutěže. Omezování aplikace pravidla o střetu zájmů toliko na členy představenstva AOS jde dle našeho názoru proti smyslu zákona a požadavku Směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, která má za cíl vedle vysokého stupně ochrany životního prostředí rovněž druhý hlavní cíl, jímž je zabezpečení fungování vnitřního trhu a vyloučení překážek, které by mohly bránit obchodu nebo narušovat nebo omezovat hospodářskou soutěž v rámci Evropské unie. O uvedeném svědčí např. i španělská právní úprava, která stanoví pro možnost zapojení se do kolektivního systému obalového hospodářství „<i>neexistenci střetu zájmů mezi výrobci nebo výkonnými orgány systému s ostatními provozovateli, zejména působícími v rámci odpadového hospodářství</i>“⁷.</p> <p>Problematika předávání neveřejných informací akcionářů AOS je o to závažnější za situace, kdy společnost General Plastics a.s. zaujímá přední místo na slovenském trhu zpracování plastových odpadů. Disponování interními informacemi AOS pak může společnost využít ve svůj prospěch a v důsledku svého de facto dominantního postavení na trhu deformovat trh nakládání s odpady nejen na Slovensku, ale i v ČR.</p> <p>Navíc ustanovení § 19 odst. 2 zákona o obalech stanoví, že akcionáři nemohou jednat v zájmu osob v oblasti nakládání s odpadem. Tomu naprosto odporuje vlastnictví akcií společností zabývajících se nakládáním s odpady, jelikož i v případě akciových společností jsou všichni akcionáři vázání povinností loajality ve smyslu ustanovení § 212 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“). Povinnost loajality dopadá na všechny smlouvy, tedy i společenské smlouvy, resp. stanovy, které Nejvyšší soud označil za smlouvy sui generis. V ustanovení § 212 odst. 1 občanského zákoníku jde o zákonné vyjádření principu loajality, dopadající na společníka, který přijal účast v jakékoliv</p>	
--	---	--

⁷ Ley 7/22 de 8 de abril de residuos y suelos contaminados para una economía circular; Artículo 50 (1) e): „La ausencia de conflictos de intereses entre los productores o órganos ejecutivos del sistema y otros operadores especialmente con los gestores de residuos a los que deben contratar.“

		<p>soukromoprávní korporaci, tedy i v kapitálové obchodní společnosti a ukládá mu povinnost chovat se čestně vůči korporaci i vůči ostatním společníkům. Zákon explicitně nedefinuje čestné chování, nicméně z logiky věci se musí jednat o jednání a chování v zájmu této společnosti. Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 3168/2011 pak zdůraznil, že „Povinnost loajality se ovšem neomezuje pouze na chování na valné hromadě, ale postihuje i jednání mimo orgány společnosti.“ Z uvedeného plyne, že akcionáři společnosti General Plastics a.s. musejí dodržovat princip loajality ve vztahu k této společnosti, a tedy jednat v jejím zájmu. Uvedené jednání však zákon o obalech explicitně zapovídá (<i>akcionáři, členové orgánů autorizované společnosti a zaměstnanci autorizované společnosti nesmějí jednat v zájmu jiných osob, jejichž předmětem podnikání je nakládání s odpady</i>).</p> <p><u>Skutečnost, že fakticky aktuálně dochází ze strany některých akcionářů AOS k obcházení řadu let respektovaných omezujících ustanovení zákona a také ducha předmětné legislativy, vnímáme jako velice závažný problém a požadujeme jeho efektivní legislativní řešení.</u></p>	
56.	§ 20 odst. 1	<p>Novelizace navrhuje, aby AOS, jejíž sběrná síť splňuje podíly uvedené v § 10 odst. 2 písm. a) a b), (tj. která disponuje dostatečným pokrytím – 90% obcí a 90% obyvatel, byla oprávněna poskytovat administrativní podporu ostatním autorizovaným společnostem, a i jiným provozovatelům kolektivních systémů.</p> <p>Aby taková AOS mohla uplatnit své oprávnění poskytovat těmto subjektům administrativní podporu, bude mít právo na přístup k informacím týkajících se obchodních a dalších záležitostí těchto subjektů a ty budou nuceny tyto informace sdílet. To se jeví jako naprosto neopodstatněný zásah do fungování jakékoliv společnosti.</p> <p>Podle Důvodové zprávy se má tato podpora týkat především zasmluvnění obcí a předpokládá, že nově vznikající AOS a jiní provozovatelé by měli využít již stávající smluvní pokrytí obcí. V důsledku bude tato AOS ve smyslu §20 odst. 1 určovat smluvní podmínky mezi obcemi a jinými subjekty, což se jeví jako nežádoucí zásah do smluvní volnosti a fungování těchto subjektů, když jim bude diktovat podmínky jejich fungování na trhu.</p>	Zásadní
57.	§ 21 odst. 1 písm. m)	<p>Navrhujeme následující úpravu původního znění „V § 21 odst. 1 písm. m) se za slova „sduženého plnění“ vkládají slova „a způsob určení těchto peněžních příspěvků“, za slova „hospodárným způsobem;“ se vkládá slovo „vynaložené“ a slova „se mezi obce a osoby poskytující služby v oblasti nakládání s odpady rozdělí způsobem umožňujícím kontrolu“ se nahrazují slovy „musí být kontrolovatelné“.“</p> <p>Komentář: Požadujeme, aby v textu zákona byla zdůrazněna skutečnost, že přezkoumatelný musí být i způsob určení výše peněžních prostředků, mj. s ohledem na povinnost ekomodulace, založenou evropskou legislativou.</p>	Zásadní
58.	§ 23a odst. 2	<p>Navrhujeme vložení dalšího písmene e) v následujícím znění: „(e) je-li autorizovanou společností operátor, je povinen zajistit ověření správnosti a úplnosti příjmů z prodeje odpadů z vybraných jednorázových obalů a druhotných surovin a dále příjmů ze záloh, jež nebyly vyplaceny konečným uživatelům.“</p> <p>Komentář: Hlavním cílem auditu má být ověření správnosti a úplnosti údajů finančních tocích v autorizovaných společnostech. Novým typem autorizované společnosti je i operátor. Proto v tomto bodě navrhujeme operátorovi zavedení povinnosti auditu příjmů z prodeje odpadů a druhotných surovin a z nevyřádaných záloh, s nimiž operátor nakládá.</p>	
59.	§ 28a	<p>V návrhu je nutné doplnit povinnost operátora, aby při zániku rozhodnutí o autorizaci vypořádal nevyplacené zálohy.</p>	Zásadní

		<p>Komentář: Uvedené ustanovení by mělo vztahovat také na operátora. V případě, že operátorovi zanikne rozhodnutí o autorizaci, je třeba upravit i vypořádání nevyplacených záloh. Operátor je typem autorizované obalové společnosti a v reálu bude mít monopol na zálohový systém. Zanikne-li operátorovi oprávnění, nemusí tu být subjekt, který by mohl v plném rozsahu převzít jeho povinnosti. Je proto třeba definovat, jak bude naloženo s nevyužitými peněžními prostředky a nevyplacenými zálohami.</p>	
60.	§ 29a	<p>Navrhované ustanovení je nepřehledné a nesrozumitelné. Není jasné, z jakého důvodu zákonodárce definuje dvě kategorie jednorázových obalů, a to „vybrané jednorázové obaly“ a „vybrané zálohované jednorázové obaly“. Jaký je účel této úpravy?</p> <p>Z právní normy musí být patrné, jaké konkrétní povinnosti se týkají nově definovaných kategorií obalů.</p> <p>Stanovení výjimek z definice vybraného jednorázového obalu je provedeno způsobem, který podtrhuje nevyváženost navrženého konceptu zálohování v tom smyslu, že jsou z dosavadního systému třídění vyňaty pouze ty nejhodnotnější komodity. Naopak komodity, u kterých je třídění náročnější a nákladnější, jsou v systému ponechány na bedrech obcí. Toto bezdůvodně zvýhodňuje výrobce a multiplikuje zátěž směrem k třídícím linkám, obcím a ve výsledku ke koncovým zákazníkům. I tímto přístupem je destruován evropský princip „znečišťovatel platí“ a jsou účelově upřednostňovány zájmy nápojářského průmyslu.</p> <p>Požadujeme návrat k původnímu nastavení pouze jedné kategorie jednorázových obalů.</p>	Zásadní
61.	§ 29a písm. a)	<p>Požadujeme přeformulace navrhovaných definic tak, aby byly jednoznačné.</p> <p>Příloha č. 6, obsahuje celkem tři kritéria. Z návrhu však není zřejmé, zda vybraný jednorázový obal musí splňovat i jen jediné kritérium, dvě, či tři. V prvním kritériu se navíc objevuje pouze definice plastové nápojové lahve a kovové nádoby na nápoje, aniž by bylo zřejmé, v jakém smyslu se jedná o „kritéria“. Znění je nejasné a v praxi bude působit řadu výkladových pochybností.</p>	Zásadní
62.	§ 29a písm. c)	<p>Požadujeme přeformulování celého písmene c), které v navrhovaném znění jako by mělo za cíl zejména vybírání záloh od občanů pro jejich využití operátorem a nikoli cíle oběhového hospodářství a recyklace, což jistě nebylo cílem navrhovatele.</p> <p>Komentář: Hlavním cílem a účelem zálohového systému by mělo být zajištění zpětného odběru vybraných jednorázových obalů prostřednictvím zálohového systému a zajištění jejich následného využití. Až mezi dalšími cíli může být výběr záloh. Zálohy jsou a mají být jen nástroj, nikoli cíl. V návrhu to však vypadá spíše, že systém se zavádí kvůli výnosu z nevybraných záloh.</p>	Zásadní
63.	§29b	<p>Navrhované ustanovení je nepřehledné a nesrozumitelné. Dle návrhu je účinnost tohoto ustanovení odložena k 1. 1. 2026. Není vysvětleno, z jakého důvodu je odložena právě účinnost základních ustanovení o zálohovém systému.</p>	Zásadní
64.	§ 29b odst. 2	<p>Podle tohoto ustanovení právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba nesmí uvádět na trh nebo do oběhu vybraný jednorázový obal, pro který není zajištěno plnění povinností operátorem na základě smlouvy o sdruženém plnění a který není u operátora registrovaný.</p> <p>Cílem ustanovení má být zabránění vstupu neregistrovaných obalů na český trh, přičemž Důvodová zpráva stanoví, že je v zájmu distributora (posledního prodejce), aby si ověřil u svého dodavatele či u operátora, že pro daný obal jsou zajištěny příslušné povinnosti dle zákona.</p>	Doporučující

		<p>Jakým způsobem si má poslední prodejce ověřovat, že pro daný obal jsou zajištěny příslušné povinnosti dle zákona? Bude mít přístup k veškerým smlouvám mezi operátorem a výrobcí od kterých koupí nápojové obaly? Který subjekt za plnění této povinnosti v konečném důsledku odpovídá? Jakým způsobem má ověřovat, jestli subjekty spadají do výjimky podle §29a písm. a) bod 5?</p>	
65.	§ 29c	<p>Vnitřní rozpornost navrhované právní úpravy.</p> <p>Navrhovaný text neřeší zásadní otázky, které vzniknou v důsledku vytvoření nově definované kategorie odpadů. Zpětně odebrané jednorázové obaly (včetně zálohovaných) jsou považovány za odpady, se kterými se má nakládat v režimu a dle právní úpravy zákona o odpadech. Není patrné, zda a jaké konkrétní odlišné povinnosti (oproti povinnostem plynoucím ze zákona o odpadech) se na tento druh odpadů vztahují.</p> <p>Zásadní je pak neřešený vztah mezi povinnostmi plynoucími z dosavadní úpravy zákona o obalech povinné osoby uvádějící obaly (a to včetně jednorázových nápojových obalů) na trh nebo do oběhu, a to zejména v souvislosti s fungováním autorizované obalové společnosti a plněním smluv o sdruženém plnění, a povinnostmi týkajícími se dle návrhu vybraných jednorázových obalů, zálohového systému a operátora. Dopadají na zamýšlený zálohový systém (za jakých podmínek a v jakém rozsahu) i nadále základní povinnosti uvedené v § 10 až § 12a zákona o obalech, týkající se zajištění jejich zpětného odběru, úhrady nákladů, osvětové činnosti, využití odpadu z obalů a povinného obsahu recyklovaných plastů některým ze způsobů dle § 13, pokud tyto osoby neprokáží, že se z těchto obalů nestaly odpady?</p> <p>Návrh právní úpravy tento střet a nepřípustné vícenásobné plnění povinností k témuž obalu (včetně vícenásobného vynakládání nákladů) neřeší, nevymezuje vzájemné hranice a rozdíly, neřeší také, jak nadále plnit/neplnit, mít právo omezit a mít zákonem vymahatelné právo (bez jakýchkoli sankcí) na změnu smluv o sdruženém plnění stávajících povinností uzavřených s autorizovanou obalovou společností, aby vůbec mohlo dojít k řádnému uzavření a plnění povinností z nové smlouvy s operátorem.</p>	Zásadní
66.	§ 29c odst. 1 písm. e) a f)	<p>Tato ustanovení ukládá osobám uvádějícím vybrané jednorázové obaly na trh povinnost hradit operátorovi (i) zálohy z vybraných zálohovaných jednorázových obalů uvedených na trh v souladu se smlouvou o sdruženém plnění a (ii) veškeré příspěvky stanovené ve smlouvě o sdruženém plnění (např. poplatek za zpětný odběr a zpracování odpadů z obalů, tzv. industry fee) a to za každý vybraný jednorázový obal uvedený na trh.</p> <p>Tyto poplatky má stanovovat smlouva o sdruženém plnění. Není uvedeno, jakým způsobem mají být tyto poplatky stanoveny, zda si je bude operátor určovat sám, zda bude upravena nějaká jejich podoba např. prováděcím předpisem, či zda se na poplatky budou vztahovat nějaká omezení, aby se tak zabránilo libovůli operátora při stanovování těchto poplatků, které by pak mohly být nepřiměřeně vysoké nebo různé pro jednotlivé výrobce. S ohledem na absenci jakéhokoli zmocňovacího ustanovení lze předpokládat, že oprávnění stanovit poplatky bude čistě na operátorovi.</p> <p>Důvodová zpráva navíc uvádí, že při stanovení příspěvků ve smlouvě o sdruženém plnění se má uplatnit princip tzv. ekomodulace a je třeba zohlednit dopad obalu na životní prostředí, jeho recyklovatelnost apod. Opět však není stanoveno žádné vodítko nebo omezení, které by nějakým způsobem korigovalo stanovení výše poplatků s ohledem na princip ekomodulace. Prvky ekomodulace jsou různé a u jednotlivých výrobců se mohou výrazně lišit. Operátor tak může stanovovat výrobcům různě vysoké poplatky a dovolávat se přitom principu ekomodulace, bez jakéhokoliv odůvodnění. Nadto skutečnost, že by se měla zohledňovat ekomodulace vůbec není uvedena v zákoně, ale pouze v důvodové zprávě.</p> <p>Je potřeba stanovit přesná pravidla, podle kterých bude operátor určovat zálohy a výši poplatků, a to s ohledem na dodržení zásady legitimního očekávání.</p>	Zásadní
67.	§ 29c odst.	Osoba uvádějící jednorázové obaly na trh musí 6 měsíců předem oznámit změnu druhu	Doporučující

	1 písm. j.)	vybraného zálohovaného obalu nebo ukončení takového obalu: lhůta nemusí být v praxi reálně splnitelná. Právní úprava nemá adresátům ukládat nesplnitelné a nedůvodně zatěžující (včetně vzniku nákladů) povinnosti.	
68.	§ 29d	<p>Administrativní náročnost a s tím spojená nákladnost návrhu.</p> <p>Stanovené povinnosti sebou přinášejí nové zásadní administrativní povinnosti, které povedou k zásadním nákladům, jež nedůvodně (s ohledem na proklamovaný účel úpravy úpravy) zatěžují povinné subjekty zejména z řad posledních prodejců, tzn. obchodníků.</p> <p>Není přitom vůbec zřejmé (s ohledem na nejednoznačnost textu navrhované úpravy), zda, kdy a v jaké výši budou tyto konkrétní náklady posledním prodejcům kompenzovány, zda se vůbec jedná o náklady na vlastní realizaci zpětného odběru. Pokud se ve skutečnosti o náklady podléhající náhradě jedná, pak nejsou pravidla úhrady řádným způsobem definována a úhradu právní úprava negarantuje, viz argumentace v obecných připomínkách</p> <p>Diskriminační charakter návrhu.</p> <p>Návrh novely zákona o obalech dělí poslední prodejce vybraných jednorázových obalů dle ekonomických činností uvedených v příloze č. 8 zákona, která jako jedno z kritérií uvádí velikost prodejní plochy.</p> <p>Prodejce vybraných jednorázových obalů, kteří jsou uvedeni v příloze č. 8 zákona, zákon zatěžuje povinnostmi, které mají pouze tyto poslední prodejci, nikoliv všichni poslední prodejci vybraných jednorázových obalů.</p> <p>Návrh tak porušuje princip rovnosti, narušuje svobodu podnikání a má potenciální diskriminační charakter.</p> <p>Ukládání nesplnitelných a nedůvodně zatěžujících povinností.</p> <p>Poslední prodejce (aniž by bylo možné nalézt obhajitelný důvod) musí zajistit zpětný odběr odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů ve formě výkupu bez omezení množství, bez ohledu na technickou a logistickou proveditelnost, bez vazby zpětného odběru na nákup zboží, bez garance náhrady nákladů a plnění dalších povinností na straně operátora.</p> <p>Právní úprava nemá adresátům ukládat nesplnitelné a nedůvodně zatěžující (včetně vzniku nákladů) povinnosti.</p>	Zásadní
69.	§ 29d odst. 1 písm. a), i)	<p>Poslední prodejci mají povinnost vést evidenci o vybraných zálohovaných jednorázových obalech a odpadech z nich a poskytovat údaje z této evidence operátorovi v rozsahu a způsobem stanoveným operátorem.</p> <p>Stejně tak minimální výše záloh, údaje vedené v informačním systému a registrech operátora, obsahové náležitosti roční zprávy apod. bude stanovena teprve prováděcím právním předpisem.</p> <p>Návrh tak posledním prodejcům, tzn. obchodníkům, ukládá řadu povinností, jejichž obsah a rozsah nebudou tyto předem znát, neboť řada pravidel bude určena teprve operátorem či prováděcím právním předpisem.</p> <p>Povinné subjekty tak nemohou předem ani odhadnout rozsah administrativních a jiných nákladů, se kterými budou muset pro splnění povinností dle návrhu zákona počítat. Není přijatelné, aby bez jakýchkoli mantinelů mohl takto zásadní pravidla určovat podzákonný právní předpis, natož pak operátor.</p> <p>Určování rozsahu a obsahu povinností adresátům právní normy operátorem, tedy subjektem odlišným od státu, bez řádné legální licence k jejich vydání je rozporné s ústavním pořádkem České republiky, zejména v rozporu s legitímním očekáváním osoby zatížené právní úpravou povinnostmi.</p>	Zásadní

		<p>Určování zásadních pravidel podzákoným právním předpisem, jehož obsah není adresátům právní normy předem znám, je v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého „<i>mohou být povinnosti ukládány na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.</i>“</p>	
70.	§ 29d odst. 1 písm. d)	<p>Ustanovení zní - d) požádat operátora o uzavření smlouvy o zajištění výkupu odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů do 45 dnů od doručení oznámení operátora o zahájení činnosti podle § 29j odst. 1 písm. b),</p> <p>Komentář: V ustanovení je rozpor s realitou.</p> <p>a) Provozovna není zařízením k výkupu odpadů.</p> <p>b) Je zde problém s definicemi – jedná o zálohu na majetek, který se nestal vlastnictvím obchodu. Operátor bude osoba, která nakládá s odpadem a má odpad ve svém majetku. Výkup však bude provádět provozovatel obchodu.”</p> <p>Požadujeme písemné vyjasnění právních a definičních vztahů při činnosti výkupu odpadů v provozovně obchodníka. Včetně otázky potřebných povolení k definované činnosti, vlastnického práva k odpadům a finančních toků.</p>	Zásadní
71.	§ 29d písm. d)	<p>V písm. d) požadujeme doplnit přiměřené přechodné období, které posledním prodejčům umožní doprodat zásoby a následně ukončit prodej výrobků zabalených ve vybraných jednorázových obalech, aniž by museli uzavřít smlouvu s operátorem. Zároveň navrhuje prodloužení stanovené 45 denní lhůty k uzavření smlouvy s operátorem.</p> <p>Komentář: V písm. d) požadujeme zavést přechodné období, po které nebudou poslední prodejci povinni mít s operátorem uzavřenou smlouvu. Současně požadujeme prodloužení lhůty 45 dnů. V důsledku zavedení zálohového systému ve vztahu k vybraným jednorázovým obalům může docházet k situacím, že někteří prodejci např. z finančních důvodů a z důvodů administrativní a organizační složitosti přestanou obaly odebírat a prodávat výrobky balené ve vybraných jednorázových obalech. Těmto prodejčům by mělo být umožněno doprodat aktuální zásoby, aniž by museli plnit stanovené povinnosti a uzavřít smlouvu s operátorem.</p>	Zásadní
72.	§ 29d odst. 1 písm. i)	<p><u>i) vést evidenci o vybraných zálohovaných jednorázových obalech a odpadech z nich a poskytovat údaje z této evidence operátorovi v rozsahu a způsobem stanoveným operátorem.</u></p> <p>Komentář: Operátor zde dostává moc požadovat jakékoli údaje z evidence. Rozsah této kompetence je neúměrný a dává operátorovi neomezenou možnost požadavků. Taková textace je neakceptovatelná.</p> <p>Povinné subjekty tak nemohou předem ani odhadnout rozsah administrativních a jiných nákladů, se kterými budou muset pro splnění povinností dle návrhu zákona počítat. Není přijatelné, aby bez jakýchkoli mantinelů mohl takto zásadní pravidla určovat podzákoný právní předpis, natož pak operátor.</p> <p>Určování rozsahu a obsahu povinností adresátům právní normy operátorem, tedy subjektem odlišným od státu, bez řádné legální licence k jejich vydání je rozporné s ústavním pořádkem České republiky, zejména v rozporu s legitimním očekáváním osoby zatížené právní úpravou povinnostmi.</p> <p>Určování zásadních pravidel podzákoným právním předpisem, jehož obsah není adresátům právní normy předem znám, je v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého „<i>mohou být povinnosti ukládány na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.</i>“</p>	Zásadní

		Požadujeme konkretizovat rozsah údajů, které je operátor oprávněn požadovat.	
73.	§ 29d odst. 2	Text konce ustanovení: „...a to v takovém množství, které lze při rozvozu zboží zpětně odebrat a je obvyklé pro objednávku konečného uživatele.“ Požadujeme konkretizovat rozsah a nahradit sousloví „je obvyklé“, souslovím či slovem, které bude kontrolovatelné a vymahatelné.	Zásadní
74.	§ 29d odst. 1 písm. e)	Upozorňujeme, že v provozovnách posledních prodejců bude velmi problematické zajištění skladování vykoupených odpadů – zejména PET lahví – PET lahev je velmi dobře hořlavý materiál a z hlediska zajištění požární bezpečnosti by poslední prodejci museli dané prostory zásadě přebudovat do souladu s podmínkami Hasičského záchranného sboru. Požadujeme zajištění analýzy nutných opatření a reálných podmínek ze strany HZS a doplnění výsledků této analýzy do RIA a do důvodové zprávy.	Zásadní
77.	§ 29d odst. 1 písm. e)	Upozorňujeme, že v provozovnách posledních prodejců bude velmi problematické zajištění skladování vykoupených odpadů, také co se týká hygieny trvale otevřených plechovek, které jsou vždy znečištěny zbytky původního obsahu, případně jinými látkami, které tam mohl spotřebitel vložit. S ohledem na fakt, že v předlohou navrhovaném řešení se mají nově vracet odpady do prodejen potravin, jsou zde zcela reálná rizika negativních dopadů právě na potraviny. Požadujeme zajištění analýzy nutných opatření a reálných podmínek ze strany Kompetentního zástupce dozorového orgánu Krajských hygienických stanic a doplnění výsledků této analýzy do RIA a do důvodové zprávy.	Zásadní
78.	§ 29d odst. 4	Výjimku z povinnosti posledního prodejce zajistit zpětný odběr odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů (aniž by bylo možné jednoznačně vyložit, zda je tato výjimka právem či povinností) představují: a) zálohované jednorázové obaly, které nejsou řádně označeny, nemají etiketu a čitelný čárový kód; b) obaly nejsou prázdné, c) obaly jsou znehodnoceny nebo zdeformovány způsobem, který brání jeho odebrání. Takový obecný text, který neobsahuje jednoznačná a objektivně přezkoumatelná pravidla jednání adresátů první normy, je nepřijatelný a vedoucí k problémům při aplikaci právní normy. Právní norma nepodává jasnou definici či vysvětlení sousloví „deformace či znehodnocení způsobem, který brání odebrání“ ani sousloví „nejsou prázdné“. Není jasné, jak se budou řešit spory, zejména pak mezi posledními prodejci, zákazníky a operátorem o tom, zda výjimka je či není naplněna. Úprava vůbec neřeší, jak se má nakládat s jednorázovými zálohovanými obaly, které případně ve smyslu výjimky poslední prodejce nepřevzme. Nejde jenom o určení původce takového do systému nepřevzatého odpadu, povinností naložení s odpadem a nesení nákladů. Jde o to, zda taková úprava naprosto v rozporu s deklarovaným účelem, nepovede k dalšímu rozvoji tzv. litteringu, tj. volně pohozeného odpadu nebo odpadu ponechaného na místě, které není k jeho odložení vyhrazeno. K definici „obalů, které nejsou prázdné“ doplňujeme, že v případě, kdy by měl být tento pojem vykládán ve smyslu obalu, který nejvíce žádné známky znečištění či kontaminace tekutinou, kterou byl tento obal původně naplněn, došlo by v důsledku nutnosti zajištění absolutní čistoty odpadů z obalů k nedůvodnému nárůstu spotřeby energie a vody potřebné ke stoprocentnímu vymytí odpadů z obalů, ve kterých se původně nacházel např. olej či sirup. Nadto existence těchto výjimek (zejm. stran nepoškození obalu) bude zatěžovat konečné spotřebitele, kteří v rámci svých domácností budou muset nalézt prostor pro skladování těchto obalů (totéž platí pro jejich dopravu do místa zpětného odběru). Skutečnost, že následně po svozu plastových obalů z míst zpětného odběru u posledních prodejců dojde následně k jejich slisování, dokresluje absurditu celého navrhovaného systému zálohování. Další výjimkou pro plnění povinnosti posledního prodejce zajistit zpětný odběr odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů ve formě výkupu bez omezení množství a bez vázání zpětného odběru na nákup zboží, je situace, kdy množství odpadu z takových	Zásadní

		<p>obalů je nepřiměřené k velikosti skladovacích prostor provozovny posledního prodejce. Argumentace k nedostatkům je obdobná jako u komentáře k předcházející výjimce.</p> <p>Textace návrhu je v ustanovení §29d odst. 4 zcela nedostatečná a obecná, v praxi bude znemožňovat posouzení naplnění či nenaplnění výjimky.</p> <p>Povinné subjekty tak nemohou předem ani odhadnout rozsah administrativních a jiných nákladů, se kterými budou muset pro splnění povinností dle návrhu zákona počítat. Není přijatelné, aby bez jakýchkoli mantinelů mohl takto zásadní pravidla určovat podzákonný právní předpis, natož pak operátor.</p> <p>Určování rozsahu a obsahu povinností adresátům právní normy operátorem, tedy subjektem odlišným od státu, bez řádné legální licence k jejich vydání je rozporné s ústavním pořádkem České republiky, zejména v rozporu s legitimním očekáváním osoby zatížené právní úpravou povinnostmi.</p> <p>Určování zásadních pravidel podzákonným právním předpisem, jehož obsah není adresátům právní normy předem znám, je v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého „<i>mohou být povinnosti ukládány na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.</i>“</p> <p>Požadujeme celkové přepracování celého odstavce tak, aby přesně definoval podmínky a výjimky.</p>	
79.	§ 29d odst. 4 písm. c)	<p>Text zní - Poslední prodejce má právo na proplacení nákladů na realizaci zpětného odběru, a to ve výši a způsobem podle smlouvy o zajištění výkupu odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů.</p> <p>Komentář: Jaký postup nastane, pokud bude výše náhrady nedostatečná?</p> <p>Požadujeme nastavení jednotné ceny ve vztahu k jednotce výkonu a to pro celou ČR.</p>	Zásadní
80.	§ 29e odst. 1, 3	<p>Ustanovení zavádí značné množství odchylek od odpadového režimu, a to s lakonickým konstatováním, že není účelné, aby poslední prodejce byl nad míru zatížen administrativou spojenou s prováděním zpětného odběru odpadu. Toto je v naprostém protikladu s množstvím povinností, které zákon o odpadech klade na naprostou většinu původců odpadu a od kterých zde předkladatel bez bližšího zdůvodnění upouští. Návrh daného ustanovení proto i v tomto ohledu vyznívá diskriminačně vůči ostatním subjektům nakládajícím s odpady, a to včetně odpadů z PET lahví mimo zálohový systém.</p> <p>Navržené zákonné upuštění od odděleného soustředování je v protikladu vůči argumentu, že skrze zálohování má být docíleno vyššího stupně čistoty recyklovaného materiálu. Právě neoddělené soustředování PET a kovových odpadů je problematické z hlediska kvality vstupního materiálu do procesu třídění a klade větší nároky na proces recyklace. V tomto ohledu by tedy měl být předkladatel konzistentní a vyžadovat oddělné soustředování PET a kovových odpadů.</p> <p><u>Požadujeme ustanovení přepracovat tak, aby byl i na tomto místě požadován standardní odpadový režim v souladu se zákonem o odpadech tak, jak je vyžadován ve všech jiných provozovnách všech jiných subjektů i pro standardní obalové odpady.</u></p>	Zásadní
81.	§ 29e odst. 4	<p>Poslední prodejce není oprávněn s odpadem do okamžiku předání operátorovi nakládat jakkoli jinak, než ho soustřeďovat. Soustřeďování odpadu je dle zákona o odpadech definováno jako umístění odpadu v prostoru. Ani spotřebitel ani konečný prodejce tedy nejsou oprávněni vrácené obaly jakkoli lisovat, protože lisování by v tomto ohledu již představovalo nakládání s odpady odlišné od soustřeďování. Takto omezené nakládání s vrácenými obaly až do momentu jejich úpravy v zařízení operátora představuje neskutečnou zátěž z hlediska sběru a svozu těchto odpadů.</p> <p>Odpady nebude možné efektivně lisovat, což povede k navýšení nutného počtu svozových jízd – odpady budou svážet klasické nákladní vozy, které nedisponují lisovací technologií. Koncept zálohování jde tímto proti trendům moderního odpadového hospodářství, kdy se klade důraz na minimalizaci objemu prostřednictvím úpravy odpadů (typicky lisováním) a co nejefektivnější logistiku za účelem snížení</p>	Zásadní

82.	§ 29f	<p>Návrh zákona zavádí operátora, jakožto zvláštní autorizovanou společnost, která koordinuje fungování zálohového systému a plní s tím související povinnosti. Operátor bude mít za povinnost vytvořit, spravovat, koordinovat a financovat celý zálohový systém včetně zajištění plnění stanovených cílů. Operátorem bude pouze jediná oprávněná osoba, která bude pokrývat území celé České republiky a kterou vybere MŽP.</p> <p>Návrh zákona tedy fakticky zakotvuje monopol operátora a jeho prostřednictvím jedné skupiny podniků (vybraní výrobci a prodejci nápojů) oproti všem ostatním a zároveň rozbíjí stávající funkční trh se sekundárními surovinami. Takové zvýhodnění jedné skupiny subjektů nelze odůvodnit ani sledovanými environmentálními cíli, když stávající český systém sběru a třídění je jedním z nejefektivnějších na světě.</p> <p>Jedná se o zbytečný a skutečně extrémně nákladný prvek. Návrh nedostatečně vysvětluje potřebu zavádění nového systému, který prostřednictvím uměle vytvořeného systému dočasně vyjímá předmětné druhy odpadu z obalů z klasického odpadového režimu.</p> <p>Výsledkem bude pouze finanční nákladnost pro všechny povinné subjekty nově zaváděného systému (stát, obchodníci), která se projeví navýšením ceny produktů a služeb s dopadem zejména na spotřebitele, kteří budou nedůvodnou inflací nejvíce postiženi.</p> <p>Ustanovení obsahuje řadu odchylek od obecné úpravy autorizované společnosti. Potřeba této speciální úpravy pak není v důvodové zprávě detailně zdůvodněna a není prokázána její nezbytnost. Např. není zřejmé z jakého důvodu se na operátora nevztahuje § 18 odst. 3 obalového zákona o podílech akcionářů jednajících ve shodě.</p> <p>Navrhovaná podoba předmětného ustanovení působí dojem, že jednotlivé odchylky byly definovány za účelem bezdůvodného zvýhodnění operátora. Takovéto nastavení je s ohledem na právní principy zcela neakceptovatelné a požadujeme jeho zásadní přepracování.</p>	Zásadní
83.	§ 29f odst. 1	<p>Požadujeme za slova „o sdruženém plnění“ vložit slova „, a to výlučně ve vztahu k vybraným jednorázovým zálohovaným obalům“.</p> <p>Komentář: Důvodová zpráva uvádí: „Operátor je zvláštní autorizovanou společností zajišťující sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, která koordinuje fungování zálohového systému a plní s tím související povinnosti.“ Navrhované znění ustanovení však důvodové zprávě neodpovídá a vůbec nereflektuje, že oprávnění operátora se má vztahovat k plnění povinností výhradně pro vratné zálohované obaly, a navozuje tak dojem, že operátor může být zároveň i standardní autorizovanou společností zajišťující plnění ve vztahu k nezálohovaným obalům, což nebylo úmyslem předkladatele. Navrhovaná definice operátora je proto evidentně nedostatečná. Navrhovaná úprava důsledně nerozlišuje postavení operátora a „klasické“ autorizované společnosti. Navrhujeme výslovně uvést, že operátor zajišťuje plnění výlučně ve vztahu k vybraným jednorázovým obalům.</p>	Zásadní
84.	§ 29f odst. 4	<p>Ustanovení obsahuje řadu odchylek od obecné úpravy autorizované společnosti. Potřeba této speciální úpravy pak není v důvodové zprávě detailně zdůvodněna a není prokázána její nezbytnost. Např. není zřejmé, z jakého důvodu se na operátora nevztahuje § 18 odst. 3 obalového zákona o podílech akcionářů jednajících ve shodě.</p> <p>Navrhovaná podoba předmětného ustanovení působí dojem, že jednotlivé odchylky byly definovány za účelem bezdůvodného zvýhodnění operátora. Takovéto nastavení je s ohledem na právní principy zcela neakceptovatelné a požadujeme jeho zásadní přepracování.</p>	Zásadní
85.	§ 29g odst. 3 a 7	<p>Toto ustanovení stanoví, kdo je účastníkem řízení o vydání rozhodnutí o autorizaci. V případě řízení o prodloužení platnosti rozhodnutí o autorizaci operátora, má být účastníkem pouze operátor.</p> <p>V tomto případě hrozí, že řízení o prodloužení platnosti rozhodnutí o autorizaci bude</p>	Zásadní

		<p>netransparentní, jelikož účastníkem bude pouze sám operátor. Přičemž dle ustanovení § 29g odst. 7 je za splnění podmínek pro udělení autorizace jako operátorovi a „řádného hospodaření“ má automaticky nárok na prodloužení tohoto oprávnění. Vzhledem k nemožnosti kvalifikovaného přezkumu kladného rozhodnutí (neexistuje žádný jiný účastník řízení, který by se odvolal), fakticky způsobí, že subjekt, který získá autorizaci, bude mít státem garantováno monopolní postavení navždy.</p> <p>Požadujeme přepracování ve smyslu naší připomínky.</p>	
86.	§ 29g odst. 5	<p>Dle tohoto ustanovení rozhodnutí o autorizaci operátora obsahuje kromě jiných náležitostí i způsob prodeje zpětně odebraného odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů operátorem, tedy jakým způsobem bude vysbíráný odpad distribuován. Důvodová zpráva k tomuto ustanovení pak předpokládá „<i>opci výrobců, resp. osob uvádějících obaly na trh, na určitou část zpětně odebraného odpadu a tato část by se měla odvodit od množství obalů uvedených na trh, se zohledněním míry zpětného odběru, ztrát apod.</i>“</p> <p>Jak vyplývá ze znění zákona a z důvodové zprávy, dosud není stanoveno, jakým způsobem bude odpad distribuován. Vzhledem k tomu, že se jedná o zásadní složku fungování zálohového systému, systém distribuce musí stanoven jasně, srozumitelně a hlavně dopředu, nikoli až následně, a to navíc jednostranným rozhodnutím MŽP. Tento postup je netransparentní, neobjektivní a opět v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Zároveň je v rozporu s principy správního uvážení a jedná se o nepřijatelný zásah do soukromé sféry, obzvláště za situace, kdy se v případě PET jedná o odpad s vysoce pozitivní hodnotou.</p> <p>Zároveň pak způsob prodeje zpětně odebraného odpadu předvídaný důvodovou zprávou zakládá nápojářským a potravinářským společnostem zúčastněným v operátorovi značnou tržní výhodu, když to budou právě ony, které získají přednostní přístup k surovině určené pro výrobu PET recyklátu, tj. nejhodnotnější recyklovatelné suroviny. Ostatně není náhodou, že to jsou právě nápojářské společnosti, které dlouhodobě zavedení povinného zálohového systému požadují.⁸</p> <p>Navrhovaná podoba předmětného ustanovení působí dojmem, že jednotlivé odchylky byly definovány za účelem bezdůvodného zvýhodnění operátora. Takovéto nastavení je s ohledem na právní principy zcela neakceptovatelné a požadujeme jeho zásadní přepracování.</p>	Zásadní
87.	§ 29g odst. 6	<p>Dle ustanovení § 29f odst. 1 návrhu novely zákona je smlouvy o sdruženém plnění oprávněn uzavírat operátor, tzn. smlouvy mohou být uzavřeny pouze s operátorem – akciovou společností, které bylo vydáno rozhodnutí o autorizaci.</p> <p>Při nutnosti výběru mezi dvěma a více žádostmi o vydání rozhodnutí o autorizaci dle ustanovení § 29g odst. 6 návrhu novely zákona je však jako hodnotící kritérium pro vydání rozhodnutí autorizaci uveden počet uzavřených smluv o zajištění výkupu odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů a smluv uzavřených s obcemi za účelem rozdělení záloh podle, které však v době podávání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci nemohou být uzavřeny, tzn. předloženy, neboť v době před vydáním rozhodnutím o autorizaci neexistuje subjekt, který by s žadatelem mohl tyto smlouvy uzavřít.</p> <p>Zde je spatřována rozpornost a praktická neproveditelnost právní úpravy.</p>	Zásadní
88.	§ 29g odst. 7	<p>Toto ustanovení upravuje prodloužení platnosti rozhodnutí o autorizaci operátora. Jestliže operátor prokáže, že splňuje zákonem stanovené podmínky a řádně hospodaří, má nárok na prodloužení platnosti rozhodnutí o autorizaci operátora.</p> <p>Toto ustanovení má opět negativní dopady na hospodářskou soutěž, jelikož díky němu se stává zákonem stanovený monopol operátora časově zcela neomezený. Pokud operátor bude</p>	Zásadní

⁸ (viz. Společná výzva výrobců Coca-Cola HBC Česko a Slovensko, Heineken Česká republika, Kofola ČeskoSlovensko, Mattoni 1873 a Plzeňský Prazdroj, dostupná z <https://www.kofola.cz/aktuality/vyrobcu-napoju-sdruzeni-v-iniciative-pro-zalohovani-chteji-plosny-zalohovy-system-na-pet-lahve-a-plechovky>)

		<p>splňovat zmíněné povinnosti, autorizace mu bude opakovaně prodlužována a žádný jiný subjekt tak nemá možnost stát se operátorem, přestože by třeba mohl úlohu operátora plnit efektivněji.</p>	
89.	§ 29h odst. 1	<p>Zásadně nesouhlasíme, aby akcionářem operátora mohla být asociace firem nápojářského průmyslu.</p> <p>Z hlediska dovození konkrétní odpovědnosti konkrétních subjektů je tato struktura nepřehledná. Akcionáři operátora by měly být konkrétní firmy, nikoli jejich svazy. Ani stávající AOS nemá mezi akcionáři asociace.</p> <p>Chápeme samozřejmě potřebu, aby mezi akcionáři operátora byli i zástupci menších výrobců, to je zcela relevantní a velmi žádoucí. Tomu je však třeba upravit podmínky akcionářské struktury, například stanovením vyššího počtu povinných akcionářů (např. 20), nebo nízké maximální hodnoty vlastněného podílu akcií (např. 5 %), nebo obojí, nikoli však toto řešit přes nepřehlednou strukturu asociace.</p> <p>Upozorňujeme také, že v návrhu je podivně v tomto směru uvedena jen možnost asociace nápojářských firem, ale už nikoli možnost asociace firem posledních prodejců.</p>	Zásadní
90.	§ 29h odst. 1 a 2	<p>Operátorem může být pouze akciová společnost, subjekty budou osoby uvádějící vybrané jednorázové obaly na trh nebo poslední prodejci vybraných jednorázových obalů. Není řešen maximální počet akcionářů, když pro možnost účasti v systému operátora mohou mít výše uvedené subjekty enormní zájem. Návrh také nepamatuje na řešení stavu, kdy zájem (jak na straně výrobců, tak prodejců) o účast v akcionářské struktuře nebude odpovídat korporátnímu uspořádání operátora či rozhodnutí o autorizaci, či pokud oprávněnému zájemci o účast v akcionářské struktuře nebude účast umožněna.</p> <p>Zcela absentují pravidla pro akcionářskou strukturu operátora. Zákonodárce nepodává jasná pravidla pro tvorbu akcionářské struktury operátora v případě vyššího počtu akcionářů. Akcionářská struktura operátora není vymezena dostatečným způsobem. Za účelem zabránění ovládnutí operátora jednotlivými akcionáři by mělo být jasně nedefinováno rozložení akcionářských poměrů mezi výrobce a poslední prodejce. Zároveň by měla být nedefinována pravidla, která budou riziko ovládnutí vylučovat.</p>	Zásadní
91.	§ 29h odst. 3	<p>Novelizace stanovuje, že akcie operátora mohou být převedeny pouze se souhlasem MŽP. Ministerstvo nemůže zasahovat do práva akcionářů vlastnit akcie a s těmito akciemi disponovat. Navíc pokud se akcionář rozhodne převést své akcie, přičemž si bude muset nejprve vyžádat souhlas MŽP, což povede ke zdržení převodu, může akcionář s ohledem na to, že hodnota akcií se v čase mění, na prodeji prodělat (než mu MŽP udělí souhlas, hodnota akcií může klesnout), případně může dojít k omezení hlasování kupujícího akcionáře na valné hromadě v důsledku prodlení s udělením souhlasu.</p> <p>Ačkoli je myšlenka určitého omezení dispozice s uvedenými akciemi namísto s ohledem na vymezení subjektů, kteří mohou být akcionáři, je vhodné případné omezení uvést do textu zákona, nikoli podmiňovat převod souhlasem MŽP.</p>	Zásadní
92.	§ 29i	<p>Nejednoznačnost a rozpornost právní úpravy.</p> <p>Zpráva RIA k činnostem operátora výslovně uvádí, že <u>operátorovi se zakazuje provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady.</u></p> <p><u>Dikce novelizovaného ustanovení § 29i odst. 2 však operátorovi dovoluje provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady, ve kterém bude prováděno pouze sčítání, oddělené soustředování, skladování nebo úprava odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů ve formě lisování.</u> Jiné zařízení určené pro nakládání s odpady má operátor zakázáno provozovat a operátor nesmí mít ani přímý nebo nepřímý podíl na vlastnických, rozhodovacích nebo hlasovacích právech osoby vlastníci nebo provozující takové zařízení, bez ohledu na to, zda toto zařízení působí na území České republiky nebo jiného státu.</p>	Zásadní

K tomu je třeba uvést, že dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech se „*nakládáním s odpadem rozumí soustředování odpadu, shromažďování odpadu, skladování odpadu, sběr odpadu, úprava odpadu, využití odpadu, odstranění odpadu, obchodování s odpadem nebo přeprava odpadu*“, přičemž dle ustanovení § 13 odst. 1 písm. b) zákona o odpadech je „*každý povinen nakládat s odpadem pouze v zařízení určeném pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu, s výjimkou shromažďování odpadu, přepravy odpadu, obchodování s odpadem a nakládání se vzorky odpadu*“.

S ohledem na znění zprávy RIA, jakož i na proklamovaný cíl nové právní úpravy, kterým má být nově zaváděný zálohový systém pouze doplňkem fungujícího systému tříděného sběru, nelze souhlasit s tím, aby byl operátor nově oprávněn provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady, byť s omezením pro činnosti sčítání, oddělené soustředování, skladování nebo úpravu odpadu ve formě lisování, když tímto postupem, resp. vytvořením nového subjektu, je zcela nepřipustně zasahováno do stávajícího trhu odpadového hospodářství.

Jakékoli nakládání s odpady ve smyslu výše uvedené definice uvedené v ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech tak musí být nadále ponecháno pouze zařízením pro nakládání s odpady provozovaným dle zákona o odpadech, nikoliv operátorovi.

Výčet práv a povinností operátora uvedený v novelizovaném ustanovení § 29i by proto měl být upraven tak, aby se operátorovi nejen zakazovalo provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady či se na takovém zařízení přímo nebo nepřímo podílet (viz navrhované ustanovení § 29i odst. 2), ale též aby se operátorovi zakazovalo jakékoli nakládání s odpady ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech s tím, že jakékoli nakládání s odpady ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech bude operátor povinen zajistit pouze osobou, která je oprávněna s odpadem dle zákona o odpadech nakládat.

Doplňujeme, že výše uvedený zákaz operátora provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady či se na takovém zařízení přímo nebo nepřímo podílet, zákaz operátora jakkoli s odpadem ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech nakládat, jakož i povinnost operátora zajistit nakládání s odpadem pouze osobou oprávněnou k nakládání s odpadem dle zákona o odpadech, musí být pro zajištění právní jistoty a vyloučení jakýchkoli pochybností uveden též v důvodové zprávě k novele zákona o odpadech.

Zároveň pokud je účelem tohoto ustanovení zamezit střetu zájmů, jak říká důvodová zpráva, jeví se v tomto případě jako nedostačující, když se omezení vztahuje pouze na samotného operátora. Stejná omezení by měla platit rovněž pro každého akcionáře operátora. Pokud bude akcionář operátora zároveň akcionářem zařízení určeného pro nakládání s odpady, přičemž v rámci obou těchto subjektů bude disponovat hlasovacími právy a právem na informace, bude docházet k nežádoucímu střetu zájmů. Pokud má být tedy smyslem tohoto ustanovení zamezit střetu zájmů, je zcela nedostačující.

Stejně tak pokud se jedná o členy orgánů a vedoucí zaměstnance operátora a jím stanovený zákaz jednat v zájmu jiných osob, jejichž předmětem podnikání je nakládání s odpady, zejména s odpady z obalů, nebo osob, jejichž činnost přímo souvisí s nakládáním s odpady nebo s obchodováním s druhotnou surovinou. **Uvedená omezení opět nejsou vymezena ve vztahu k akcionářům a jedná se tak o další oslabení proti střetu zájmů.**

Pokud má toto ustanovení skutečně zabránit střetu zájmů, mělo by se rovněž vztahovat i na akcionáře operátora, viz připomínka k §29i odst. 2.

Přítom již dosavadní úprava střetu zájmů v § 18 a 19 zákona o obalech se jeví jako nedostatečná, když dostatečným způsobem nebrání tomu, aby společnosti z nápojářského segmentu ovládaly odpadové firmy, k čemuž již reálně dochází. Toto by v kombinaci se zálohováním umožnilo vytvoření dokonalého monopolu v rámci

		<p><u>procesu recyklace PET láhví od jejich sběru až po výrobu nových láhví. Navrhovaná novela pak namísto zpřísnění úpravy řešící střet zájmů dosavadní pravidla ještě rozmělnuje, což je zcela nepřijatelné i z hlediska hospodářské soutěže. Zároveň nejsou stanoveny žádné pravomoci pro Ministerstvo životního prostředí, které by umožňovaly řešení případného porušení zákazu střetu zájmů. Celou situaci dokresluje, že porušení § 29i odst. 5 není vymezeno jako přestupek (viz návrh § 45 novely).</u></p> <p><u>Zásadně požadujeme, aby došlo k úplnému přepracování textace pravidel o střetu zájmů v rámci obalového zákona jako celku tak, aby tato pravidla skutečně efektivně vylučovala jakoukoli možnost střetu zájmů v rámci autorizovaných obalových společností, jejich akcionářů, propojených osob a operátora nevyjímaje.</u></p>	
93.	§ 29i	<p>Požadujeme doplnění zásady či principu blízkosti, který obecně podtrhuje evropská legislativa a souvisí také s uhlíkovou stopou zpracovatelských procesů. Projednávaná právní úprava zatím postrádá tuto zásadu. Podstatou je, aby za účelem minimalizace odpadů na životní prostředí byl odpad zpracován co nejbližší místu jeho vzniku.</p> <p>Odůvodnění: Při absenci této zásady je zde zcela relevantní obava, že ze strany operátora bude docházet k vyvážení odpadu ke zpracování do zahraničí, kde operátor nebude toliko vázán podmínkami české legislativy a jejími omezeními.</p>	Zásadní
94.	§ 29i odst. 3	<p>Požadujeme zcela přeformulovat navrhované ustanovení odst. 3, aby o několik řádů více reflektovalo opatření proti střetu zájmů, které se v osobě operátora zcela jednoznačně nabízejí</p> <p>Komenář: V navržené podobě celý zákon zcela zásadně znevažuje a devaluje opatření proti střetu zájmů v osobě operátora. Standardní AOS má platná ustanovení podle kterých autorizovaná společnost nesmí uzavřít s osobou, která k ní má zvláštní vztah podle § 20a odst. 4, jakoukoli jinou smlouvu než smlouvu o sdruženém plnění, smlouvu o výkonu funkce, smlouvu, v níž se upisují akcie autorizované společnosti nebo smlouvu o poskytnutí příplatku autorizované společnosti. Důvodová zpráva k tomuto zásadnímu změkčení požadavků na činnost autorizované společnosti, která je operátorem, vůbec nic neuvádí. Není zde vysvětleno, proč navrhovatel tak významným způsobem upravuje a změkčuje pravidla pro osobu operátora.</p>	Zásadní
95.	§ 29i odst. 5	<p>V § 29i odst. 5 požadujeme za slova „členové orgánů“ vložit slova „, akcionáři“.</p> <p>Komentář: Smyslem daného zákazu je předcházet střetu zájmů mezi autorizovanou společností (operátorem) na straně jedné a osobami nakládajícími s odpady na straně druhé. Oproti dikci § 19 odst. 2 zákona o obalech však <u>v tomto ustanovení zjevně vypadli mezi adresáty zákazu jednat v zájmu jiných osob</u>, jejichž předmětem podnikání je nakládání s odpady, zejména s odpady z obalů, nebo osob, jejichž činnost přímo souvisí s nakládáním s odpady nebo s obchodováním s druhotnou surovinou, <u>akcionáři operátora</u>. Důvodová zpráva k tomu nic neuvádí. Je až alarmující, že navrhovaná novela z dílny MŽP neobsahuje v oblasti klíčových nástrojů ochrany před střetem zájmů, standardně definované omezení pro akcionáře. V případě akcionářů operátora může spočívat střet zájmů například v tom, že akcionář bude mít podíl v osobě, která nakládá s odpady či druhotnou surovinou z vybraných jednorázových obalů. Takový akcionář pak může upřednostňovat „svoji“ odpadovou společnost před jinými a může také prosazovat zájmy této své odpadové společnosti na úkor operátora (např. při prodeji druhotné suroviny operátorem). Je zcela zásadní zajistit nápravu těchto ustanovení tak, aby byla v praxi funkční.</p> <p>S ohledem na fakt, že navrhovaná novela takto nestandardně z pozice MŽP navrhovala tak zásadní změkčení, z kterého by mohla profitovat úzká skupina průmyslu resp. firem, napojených na operátora, požadujeme zároveň podrobné a oponentní posouzení finálního navrhovaného znění v závěru vypořádání MPŘ této předlohy v oblasti konfliktu zájmů, a to ze strany UOHS. Oponentní posouzení pak</p>	Zásadní

		musí být veřejně k dispozici.	
96.	§ 29j	Ve výčtu povinností operátora není vyřešena otázka jeho případného zániku. Není zde řešena otázka možných dluhů, zbývajících prostředků, apod. Navrhujeme doplnění.	Doporučující
97.	§ 29j	Návrh zákona má zásadní protisoutěžní dopady na trh s PET recykláty, kdy stávající tržní prostředí bude nahrazeno výlučným přístupem nápojářských a potravinářských společností (prostřednictvím Operátora) k těmto cenným druhotným surovinám. Operátor vlivem regulace získá takřka monopolní postavení na trhu s PET recykláty, což tuto skupinu soutěžitelů zásadně zvýhodní na trhu s druhotnými surovinami oproti dosavadním tržním subjektům, tj. jak prodejcům PET recyklátů, tak jejich kupcům (např. subjekty z automobilového či textilního průmyslu). Návrh zákona tak představuje silně invazivní opatření, které neobstojí v testu nezbytnosti ani přiměřenosti, když již stávající systém komunálního sběru a třídění odpadu je efektivní, plní již dnes směrnici stanovené cíle pro rok 2025 a lze očekávat, že při zapojení dalších pobídek by vedl ke splnění cílů i pro rok 2029. Pokyny Komise přitom jasně uvádí, že v „případě podpory na tříděný sběr a třídění odpadu nebo jiných produktů, materiálů nebo látek musí členský stát prokázat, že takový tříděný sběr a třídění odpadu nejsou v tomto členském státě dostatečně rozvinuty“. Zároveň dle Pokynů Komise jakákoliv podpora musí vést k podstatnému zlepšení, jehož trh nemůže dosáhnout sám o sobě. Praxe přitom ukázala, že již stávající, v zásadě tržní řešení, přináší velmi dobré výsledky plnění směrnici stanovené cíle. Jednoznačné negativní dopady na hospodářskou soutěž nelze obhájit ani možnými přínosy návrhu zákona, když se norma jeví jako nadbytečná pro plnění stanovených environmentálních cílů a návrh zákona tak neprojde testem přiměřenosti ani nezbytnosti. Návrh zákona by rovněž měl v souhrnu negativní dopady na spotřebitele, když relativně zanedbatelné environmentální přínosy (zvýšení efektivity třídění v řádu jednotek procent, kterého by bylo možné dosáhnout i jinými způsoby) budou vykoupeny zvýšením koncových cen právě pro spotřebitele, a to v řádů dokonce několika stovek korun na člena domácnosti. Přijetí návrhu zákona v současné podobě by tak naplňovalo veškeré znaky § 19a ZOHS, který není aplikovatelný pouze z toho důvodu, že se Ministerstvo životního prostředí snaží opatření narušující hospodářskou soutěž zavést formou zákona.	Zásadní
98.	§ 29j	Navrhovaná úprava obsahuje nastavení, dle kterého má náklady na zajištění zpětného odběru kompenzovat operátor prostřednictvím manipulačního poplatku, uvádíme, že z návrhu novely zákona ani z důvodové zprávy nevyplývá, kdo bude posledním prodejcem hradit náklady na zajištění zpětného odběru do doby zajištění pokrytí těchto nákladů z výnosů zálohového systému, tedy prostřednictvím manipulačního poplatku. K výčtu předpokládaných nákladů potřebných pro zavedení navrhované právní úpravy dále zdůrazňujeme, že uvedené náklady jsou vysoce podhodnocené, když např. nezohledňují náklady posledních prodejců k vytvoření skladovacích prostor (skladů či hal), které by měly svou kapacitou odpovídat jak prodejní, tak skladovací ploše prodejce, kde tento prodává a skladuje nápoje v zálohovaných obalech (z důvodu nemožnosti „sešlápnutí“ odpadu z obalů). Náklady na vytvoření takových skladovacích prostor zákonodárce vůbec nezmiňuje, když částka na vytvoření takových prostor může v celorepublikovém měřítku dosahovat miliard Kč. K výše uvedeným nákladům vynaloženým posledními prodejci je však nutno uvést, že vyjma manipulačního poplatku, který má posledním prodejcem pouze „kompenzovat“ část nákladů na zajištění zpětného odběru, však novela zákona o obalech posledním prodejcem nikterak negarantuje návratnost nákladů vynaložených na zavedení zálohového systému, a to jak na vytvoření skladovacích prostor, tak i na jiné technické a administrativní zajištění fungování zálohového systému u posledních prodejců.	Zásadní

		<p>Dle návrhu novely zákona o obalech mají být manipulačním poplatkem hrazeny pouze specifické náklady související s vlastní realizací zpětného odběru, přičemž veškerá pravidla jsou, dle navrhované dikce zákona, ponechána na rozhodnutí operátora a podmíněna uzavřením smlouvy o zajištění výkupu odpadu s tímto operátorem. Tento postup však posledním prodejcem (v rozporu s legitimním očekáváním osoby zatížené právní úpravou povinnostmi) neposkytuje dostatečné a vymahatelné garance řádné a včasné úhrady jimi vynaložených nákladů.</p> <p>V návrhu novely zákona o obalech tak zcela absentují pravidla obsahující podmínky, za jakých budou výše uvedené vynaložené náklady posledních prodejců na zavedení zálohového systému těmto prodejcem navráceny, v jaké lhůtě, v jaké výši, včetně stanovení záruk, že k navrácení takto vynaložených nákladů skutečně dojde.</p> <p><u>Požadujeme doplnění podmínek za jakých budou výše uvedené vynaložené náklady posledních prodejců na zavedení zálohového systému těmto prodejcem navráceny, v jaké lhůtě, v jaké výši, včetně stanovení záruk, že k navrácení takto vynaložených nákladů skutečně dojde.</u></p>											
99.	§ 29j odst. 1	<p>Návrh zatěžuje operátora množstvím povinností, jejichž splnění na celorepublikové úrovni považujeme k okamžiku nabytí účinnosti novely zákona či ke dni 1. 1. 2026 za zcela nerealizovatelné.</p> <p>Jedná se např. o povinnost vytvoření fungujícího informačního systému operátora či vytvoření fungujícího registru osob. Zejména pak zajištění vlastních technických a organizačních opatření na straně posledních prodejců a mezi operátorem a posledními prodejci. Náklady na straně posledních prodejců přitom sám navrhovatel právní úpravy odhaduje v řádu miliard. Ve skutečnosti však aktuálně pro výše uvedené nedostatky náklady odhadnout nelze a reálně mohou odhady navrhovatele zásadně přesáhnout. I ve světle těchto skutečností je přínos navrhované úpravy ještě více diskutabilní.</p> <p>Většina povinností je nekoncepčně vázána teprve na obsah rozhodnutí o autorizaci.</p>	Doporučující										
100	§ 29j odst. 1 písm. c)	<p>Návrh zákona zejména v prvních letech fakticky ekonomicky motivuje operátora snížit procento zpětného odběru. Operátor je oprávněn ponechat si 85 % peněžních prostředků z celkové výše záloh, pokud dosáhne stanovené minimální úrovně zpětného odběru odpadu:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Rok</th> <th>Minimální úroveň zpětného odběru plastových nápojových lahví:</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2026</td> <td>72 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> </tr> <tr> <td>2027</td> <td>82 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> </tr> <tr> <td>2028</td> <td>87 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> </tr> <tr> <td>2029+</td> <td>91,5 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> </tr> </tbody> </table> <p>ČR již nyní sbírá cca 80 %, čímž již několik let plní cíle sběru pro rok 2025. Je zcela neakceptovatelné, aby Česká republika při vynaložení shora uvedených extrémních prostředků na nový zálohový systém, vybraných de-facto od občanů, šla s mírou sběru takto dolů na hodnoty navrhované předkladatelem. Navrhované hodnoty jsou nesmyslně nízké a fakticky přinášejí nezasloužený zisk operátorovi zálohového systému, a to v rádech vysokých stovek milionů až miliard korun ročně. Minimálně v prvních letech provozu tak operátor bude ekonomicky motivován, aby zpětný odběr plastových nápojových lahví byl méně efektivní než stávající systém sběru a třídění. Takto účelově nastavené uspořádání legislativy výhodně pro velmi úzkou skupinu beneficentů je zcela neakceptovatelné a je třeba zcela zásadně trvat na jeho komplexním přenastavení.</p>	Rok	Minimální úroveň zpětného odběru plastových nápojových lahví:	2026	72 % hmotnosti obalů uvedených na trh	2027	82 % hmotnosti obalů uvedených na trh	2028	87 % hmotnosti obalů uvedených na trh	2029+	91,5 % hmotnosti obalů uvedených na trh	Zásadní
Rok	Minimální úroveň zpětného odběru plastových nápojových lahví:												
2026	72 % hmotnosti obalů uvedených na trh												
2027	82 % hmotnosti obalů uvedených na trh												
2028	87 % hmotnosti obalů uvedených na trh												
2029+	91,5 % hmotnosti obalů uvedených na trh												
101	§29j odst. 1 písm. e)	Podle tohoto ustanovení je operátor povinen uzavřít smlouvu o zajištění výkupu odpadu z vybraných zálohových jednorázových obalů, který o uzavření smlouvy projeví zájem a	Zásadní										

		<p>nemá vůči operátorovi nesplněné dluhy.</p> <p>Ustanovení § 29d odst. 1 písm. d) přitom ukládá poslednímu prodejci povinnost požádat operátora o uzavření takové smlouvy a podle písmene f) registrovat místo výkupu u operátora.</p> <p>S ohledem na skutečnost, že operátorem má být pouze jedna jediná společnost pro celou Českou republiku, je naprosto nemožné podmínit uzavření smlouvy neexistencí nesplněných dluhů, obzvláště za situace, kdy poslední prodejce má celou řadu povinností spočívajících v kooperaci s operátorem (vykazování, předávání zpětně odebraných odpadů, poskytování součinnosti, registrace místa výkupu atp).</p> <p>Nadto s ohledem na skutečnost, že má v případě operátora jít o nově vzniklou společnost (resp. po zavedení systému o zahájení spolupráce s nově vzniklým posledním prodejcem), není absolutně zřejmé, o jaké nesplněné dluhy se má jednat.</p>	
102	§ 29j odst. 1 písm. g)	<p>Ustanovení určuje povinnost operátora zajistit prodej zpětně odebraného odpadu způsobem uvedeným v rozhodnutí o autorizaci, která může znamenat to, že osoba, která bude mít zájem o činnost operátora, nebude před rozhodnutím o autorizaci schopna posoudit, zda bude v jejích silách prodej zpětně odebraného odpadu zajistit, neboť způsob odběru nebude této osobě předem znám. Důvodová zpráva k tomuto ustanovení pak předpokládá „<i>opci výrobců, resp. osob uvádějících obaly na trh, na určitou část zpětně odebraného odpadu a tato část by se měla odvodit od množství obalů uvedených na trh, se zohledněním míry zpětného odběru, ztrát apod.</i>“</p> <p>Jak vyplývá ze znění zákona a z důvodové zprávy, dosud není stanoveno, jakým způsobem bude odpad distribuován. Vzhledem k tomu, že se jedná o zásadní složku fungování zálohového systému, systém distribuce musí být stanoven jasně, srozumitelně a hlavně dopředu, nikoli až následně, a to navíc jednostranným rozhodnutím MŽP. Tento postup je netransparentní, neobjektivní a opět v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Zároveň je v rozporu s principy správního uvážení a jedná se o nepřijatelný zásah do soukromé sféry, obzvláště za situace, kdy se v případě PET jedná o odpad s vysoce pozitivní hodnotou.</p> <p>Zároveň pak způsob prodeje zpětně odebraného odpadu předvídaný důvodovou zprávou zakládá nápojářským a potravinářským společnostem zúčastněným v operátorovi značnou tržní výhodu, když to budou právě ony, které získají přednostní přístup k surovině určené pro výrobu PET recyklátu, tj. nejhodnotnější recyklovatelné suroviny. Ostatně není náhodou, že to jsou právě nápojářské společnosti, které dlouhodobě zavedení povinného zálohového systému požadují.⁹</p> <p>Odkazování se na princip povinného obsahu recyklované složky nemůže obstát, jelikož povinné obsahy recyklovaných složek se předpokládají do všech typů obalů.</p> <p>Rovněž chybí popis způsobu obchodování se zpětně odebraným odpadem v případech, kde jeho cena na trhu bude záporná nebo o něj nebude na trhu zájem (takové situace mohou nastávat, když jsou nízké ceny primárních surovin nebo když poklesne prodej některých výrobků, například v období krizí).</p>	Zásadní
103	§ 29j odst. 2	<p><u>Požadujeme změnu procent kompenzace určené pro obce tak, aby nastavení odpovídalo skutečnému nakládání s odpady</u></p> <p>Odůvodnění: Obce v důsledku zavedení zálohování přijdou o nejhodnotnější komoditu, na kterou měly zároveň navázané příspěvky od autorizované obalové společnosti a prostřednictvím které fakticky snižovaly poplatky za odpadové hospodářství municipalit hrazené domácnostmi. V dlouhodobém průměru se roční hodnota materiálu PET za celou ČR pohybuje kolem 500 000 000 Kč. O tyto prostředky obce přijdou, kdy tato</p>	Zásadní

⁹ (viz. Společná výzva výrobců Coca-Cola HBC Česko a Slovensko, Heineken Česká republika, Kofola ČeskoSlovensko, Mattoni 1873 a Plzeňský Prazdroj, dostupná z <https://www.kofola.cz/aktuality/vyrobcu-napoju-sdruzeni-v-iniciative-pro-zalohovani-chteji-plosny-zalohovy-system-na-pet-lahve-a-plechovky>)

		<p>hodnota je nově legislativním návrhem MŽP směřována vznikajícímu operátorovi zálohového systému, tedy nápojářskému průmyslu. Tento výpadek, který se nutně projeví zvýšením povinných poplatků za svoz odpadu, má být sanován prostřednictvím 15 % ze záloh, které nebyly vyplaceny konečným uživatelům. Ovšem těchto 15 % má být vypláceno všem obcím poměrně dle počtu obyvatel. Celková vyplácená částka nebude příliš vysoká (ostatně vysoká částka by znamenala neefektivitu systému) a bude přerozdělována na úkor menších obcí.</p> <p>Prostředky z nevrácených záloh jsou však za obaly, které neskončily v zálohovém systému a jsou tedy vyjádřením jeho nedostatečné funkčnosti. Tyto obaly skončily buď v přírodě anebo v obecních systémech. Tak jako tak s nimi budou nuceny nakládat obce, avšak již bez finančního zajištění AOS. Z logiky věci by obce měly být příjemcem 100 % těchto prostředků za nevrácené zálohy. Není žádný objektivní důvod, aby operátor systému byl příjemcem prostředků za nefungující část systému, tedy za obaly, které v systému neskončí. <u>Je logické, že o tyto prostředky nápojářský průmysl velmi usiluje, ale rozhodně to není ve veřejném zájmu.</u></p> <p>Druhou variantou řešení může být varianta aktuálně zvažovaná na Slovensku, kde slovenský ministr životního prostředí opakovaně téma nevrácených záloh komentoval i v médiích, kdy sdělil, že uvažuje o jejich nasměrování do státního rozpočtu. S tím, že zde není veřejný zájem na tom, aby končily u nápojářského průmyslu, a není k tomu objektivní důvod.</p>	
104	§ 29j odst. 2	<p>Požadujeme do tohoto ustanovení vložit zákonem definovaný termín, např. 15.2, do kdy operátor každoročně zašle prostředky z nevrácených záloh na účet obce.</p> <p>Komentář: Zákon neobsahuje definovaný termín, do kdy je třeba obcím prostředky zaslat. Tento termín je nezbytné doplnit.</p>	Zásadní
105	§ 29h	<p>Požadujeme navrácení textace tohoto paragrafu do verze, kterou MŽP samo navrhovalo v rámci vnitřního připomínkového řízení, a která byla neznámo z jakých důvodů zásadně transformována směrem k výhodnosti pro zástupce nápojářského průmyslu. Níže jsou uvedeny změny, které MŽP v tomto paragrafu učinilo oproti svému původnímu návrhu. Požadujeme odmítnutí těchto změn a zavedení původní dikce paragrafu. Dále žádáme o právní zdůvodnění, proč byla původní textace z vnitřního připomínkového řízení rozvolněna a změněna na výrazně méně kvalitní a směrem k pozicím výhodným pro nápojářský průmysl.</p> <p><i>(1) Akcionáři operátora mohou být pouze osoby uvádějící vybrané jednorázové obaly na trh, <u>korporace soukromého práva sdružující výhradně tyto osoby</u> nebo poslední prodejci vybraných jednorázových obalů, jejichž ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 8 nebo dodávají vybrané zálohované jednorázové obaly konečným uživatelům prostřednictvím prostředků komunikace na dálku a vlastního rozvozu.</i></p> <p><i>(2) Operátor musí mít minimálně 10 akcionářů, kteří jsou osobami uvádějími vybrané jednorázové obaly na trh, a minimálně 10 akcionářů, kteří jsou posledními prodejci vybraných jednorázových obalů podle odstavce 1.</i></p> <p><i>(3) Pokud se osoba, která je osobou uvádějící vybrané jednorázové obaly na trh a zároveň posledním prodejcem vybraných jednorázových obalů podle odstavce 1, stane akcionářem operátora, považuje se pouze za akcionáře, který je posledním prodejcem vybraných jednorázových obalů podle odstavce 1.</i></p> <p><i>(4) Akcionář může vlastnit akcie, jejichž jmenovitá nebo účetní hodnota nepřesahuje 5 % základního kapitálu operátora a s nimiž je spojen počet hlasů nepřesahující 5 % všech hlasů v operátorovi. Do výše jmenovité nebo účetní hodnoty akcií se započítává i jmenovitá nebo účetní hodnota akcií vlastněných akcionářem jednajícím ve shodě s tímto akcionářem a do celkového počtu hlasů se započítává i počet hlasů spojených s akciemi vlastněnými akcionářem jednajícím ve shodě s tímto akcionářem(2) V případě nedodržení podmínky</i></p>	Zásadní

		<p><u>uvedené v odstavci 1:-</u></p> <p>(5) Jestliže akcionář v důsledku nabytí akcií přesáhne jmenovitou nebo účetní hodnotu nebo počet hlasů uvedené v odstavci 4, oznámí tuto skutečnost neprodleně Ministerstvu životního prostředí a zeší do 1 roku ode dne jejich nabytí část tak, aby jmenovitá nebo účetní hodnota akcií a počet hlasů s nimi spojený byly v souladu s odstavcem 4.</p> <p>(6) Akcionáři operátora, kteří jsou osobami uvádějícími vybrané jednorázové obaly na trh, musí v souhrnu vlastnit akcie, s nimiž je spojen počet hlasů odpovídající 50 % všech hlasů v operátorovi.</p> <p>(7) Akcionáři operátora, kteří jsou posledními prodejci vybraných jednorázových obalů podle odstavce 1, musí v souhrnu vlastnit akcie, s nimiž je spojen počet hlasů odpovídající 50 % všech hlasů v operátorovi.</p> <p>(8) V případě nedodržení podmínek uvedených v odstavcích 1 nebo 4 až 7 může Ministerstvo životního prostředí rozhodnout o pozastavení hlasovacího práva vlastníka akcií nebo práva požádat o svolání valné hromady.</p> <p>(9) Akcie operátora mohou být převedeny pouze se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí odmítne udělit souhlas, pokud by v důsledku převodu akcií došlo k rozporu s <u>odstavci 1, 4, 6 nebo 7 odstavcem 1.</u></p>	
106	§ 29i odst. 2	<p>Požadujeme navrácení textace tohoto paragrafu do verze, kterou MŽP samo navrhovalo v rámci vnitřního připomínkového řízení, a která byla neznámo z jakých důvodů zásadně transformována směrem k výhodnosti pro zástupce nápojářského průmyslu, resp. operátora.</p> <p>Níže jsou uvedeny změny, které MŽP v tomto paragrafu učinilo oproti svému původnímu návrhu. Požadujeme odmítnutí těchto změn a zavedení původní dikce paragrafu. Dále žádáme o právní zdůvodnění, proč byla původní textace z vnitřního připomínkového řízení rozvolněna a změněna.</p> <p>(2) <u>Operátorovi se zakazuje</u> Operátor smí provozovat zařízení určené pro nakládání s odpady, ve kterém bude prováděno pouze sčítání, oddělené soustředování, skladování nebo úprava odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů ve formě lisování. Jiné <u>zařízení určené pro nakládání s odpady má operátor zakázáno provozovat a operátor nesmí mít ani</u> přímý nebo nepřímý podíl na vlastnických, rozhodovacích nebo hlasovacích právech osoby vlastníci nebo provozující takové zařízení, bez ohledu na to, zda toto zařízení působí na území České republiky nebo jiného státu.</p>	Zásadní
107	§ 29j odst. 1 písm. h)	<p>Dle tohoto ustanovení je operátor povinen stanovit výši zálohy vybraných jednorázových obalů minimálně v souladu s prováděcím právním předpisem. Formulace „minimálně v souladu s prováděcím předpisem“ je nesmyslná. Výše zálohy buď je stanovena v souladu s prováděcím předpisem, nebo není stanovena v souladu s prováděcím předpisem. Těžko si zde domyslet, co mělo touto formulací MŽP na mysli, ustanovení je nesrozumitelné.</p> <p>Nesouhlasíme s navrhovaným nastavením, kdy si sám operátor systému stanovuje výši zálohy. Takové nastavení je odlišné od stávající právní úpravy, která definuje výši zálohy na vratné sklo. Základní právní princip, že povinnost má stanovovat zákon je zde zásadně omezen, když finanční rozsah povinnosti, tedy včetně finančního dopadu zálohy na občana, je nechána na úvaze operátora. Vzhledem k tomu, že tento parametr je úzce spojen i s příjmy, kterých může operátor dosahovat, je navrhované nastavení zcela neakceptovatelné.</p> <p>Opět je zde nedostatek zmocňovacího ustanovení. Skutečné dopady novely zákona o obalech nelze posoudit bez návrhu prováděcího předpisu, jehož přijetí se v budoucnosti předpokládá, a to navíc bez dostatečné zákonné limitace pro jeho tvorbu.</p>	Zásadní

		<p>Nadto je stanovení výše zálohy ze strany soukromé osoby ovládané podnikatelskými subjekty naprosto v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle kterého „Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“</p> <p>Požadujeme, aby výše zálohy byla stanovena zákonem, nikoli aby byla stanovena na základě rozhodnutí operátora.</p>	
108	§ 29j odst. 1 písm. p)	<p>p) zveřejňovat měsíčně výkaz plateb spojených s výkonem činnosti operátora</p> <p>Požadujeme doplnit povinnost stanovením formy zveřejnění a minimálního obsahu zveřejňované informace.</p>	Zásadní
109	§ 29j odst. 2 a 3	<p><u>Požadujeme změnu procent kompenzace určené pro obce tak, aby nastavení odpovídalo skutečnému nakládání s odpady</u></p> <p>Odůvodnění: Obce v důsledku zavedení zálohování přijdou o nejhodnotnější komoditu, na kterou měly zároveň navázané příspěvky od autorizované obalové společnosti a prostřednictvím které fakticky snižovaly poplatky za odpadové hospodářství municipalit hrazené domácnostmi. V dlouhodobém průměru se roční hodnota materiálu PET za celou ČR pohybuje kolem 500 000 000 Kč. O tyto prostředky obce přijdou, kdy tato hodnota je nově legislativním návrhem MŽP směřována vznikajícímu operátorovi zálohového systému, tedy nápojářskému průmyslu. Tento výpadek, který se nutně projeví zvýšením povinných poplatků za svoz odpadu, má být sanován prostřednictvím 15 % ze záloh, které nebyly vyplaceny konečným uživatelům. Ovšem těchto 15 % má být vypláceno všem obcím poměrně dle počtu obyvatel. Celková vyplácená částka nebude příliš vysoká (ostatně vysoká částka by znamenala neefektivitu systému) a bude přerozdělována na úkor menších obcí.</p> <p>Prostředky z nevrácených záloh jsou však za obaly, které neskončily v zálohovém systému a jsou tedy vyjádřením jeho nedostatečné funkčnosti. Tyto obaly skončily buď v přírodě anebo v obecních systémech. Tak jako tak s nimi budou nuceny nakládat obce, avšak již bez finančního zajištění AOS. Z logiky věci by obce měly být příjemcem 100 % těchto prostředků za nevrácené zálohy. Není žádný objektivní důvod, aby operátor systému byl příjemcem prostředků za nefungující část systému, tedy za obaly, které v systému neskončí. <u>Je logické, že o tyto prostředky nápojářský průmysl velmi usiluje, ale rozhodně to není ve veřejném zájmu.</u></p> <p>Druhou variantou řešení může být varianta aktuálně zvažovaná na Slovensku, kde slovenský ministr životního prostředí opakovaně téma nevrácených záloh komentoval i v médiích, kdy sdělil, že uvažuje o jejich nasměrování do státního rozpočtu. S tím, že zde není veřejný zájem na tom, aby končily u nápojářského průmyslu, a není k tomu objektivní důvod.</p>	Zásadní
110	§ 29j odst. 2	<p>Upozorňujeme, že z textace novely je zcela nejasné, za jaké období má být vyhodnocována minimální úroveň zpětného odběru.</p> <p>Požadujeme do zákona doplnit za jaký časový úsek a do kdy každoročně má operátor zveřejnit výsledky úrovně zpětného odběru.</p>	Zásadní
111	§ 29j odst. 2	<p>Požadujeme navrácení textace tohoto paragrafu do verze, kterou MŽP samo navrhovalo v rámci vnitřního připomínkového řízení.</p> <p>Níže jsou uvedeny změny, které MŽP v tomto paragrafu učinilo oproti svému původnímu návrhu. Požadujeme odmítnutí těchto změn a zavedení původní díkce paragrafu.</p> <p>Obce samy velmi dobře vědí, jak efektivně využít prostředky v oblasti odpadového hospodářství a není třeba jim účelové určení dále zužovat.</p> <p>(2) Pokud operátor dosáhne minimální úrovně zpětného odběru odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů podle odstavce 1 písm. c), je oprávněn ponechat si 85 % peněžních prostředků z celkové výše záloh, které nebyly vyplaceny</p>	Zásadní

		konečným uživatelům, a povinen 15 % peněžních prostředků z těchto záloh rozdělit obcím na území České republiky, a to poměrně podle počtu obyvatel. Peněžní prostředky ze záloh musí obec použít na úhradu nákladů <u>obecního systému odpadového hospodářství spojených s odděleně soustředěvanými recyklovatelnými složkami komunálního odpadu a úklidem odpadu z vratných zálohovaných obalů, které nebyly předány na sběrné místo.</u>	
112	§ 29j odst. 3	Podobně jako v případě předchozí připomínky, zde má jít poměrná část finančních prostředků Státnímu fondu životního prostředí, tudíž o to méně se dostane k obcím, protože absolutně není důvod. Opět i zde platí, že by tyto prostředky měly jít především obcím, které budou muset vynaložit náklady na vypořádání se s těmito obaly.	Zásadní
113	§ 30 odst. 1, 2 a 5	Požadujeme vypuštění novelizačních bodů 38 a 39. Novelizace navrhuje zvýšení registračních a evidenčních poplatků, přičemž MŽP ospravedlňuje toto navyšování tím, že agenda zálohového systému bude činit na MŽP zvýšené administrativní nároky a považuje za vhodné, aby administrativní náklady na straně státu spojené s touto agendou hradili výrobci. Změnou v tomto ustanovení se navyšují registrační poplatky. U poplatku za zápis do Seznamu jde o navýšení z 800,- Kč na 2000,- Kč. Za vydání rozhodnutí o autorizaci jde o navýšení z 2000,- Kč na 50.000,- Kč. Máme za to, že uvedené navýšení není opodstatněné. Zejména u druhého z poplatků jde o skokový nárůst. Je zřejmé, že podnikatelé budou muset promítnout navyšování do cen spotřebitelům. Novelizace ukládá výrobcům řadu nových povinností, se kterými se pojí výrazné zvyšování jejich nákladů a vznik nákladů nových, resp. MŽP ukládá výrobcům řadu povinností, v důsledku kterých, narůstají výrobcům náklady. Nutit výrobce k hrazení nákladů MŽP, které mu vzniknou v důsledku novelizace, se kterou samo přišlo, která už tak má výrazné finanční dopady na výrobce, a která navíc pro výrobce nemá žádné benefity, se za vhodné rozhodně nedá považovat.	Zásadní
114	§ 32 písm. v)	Navrhovatel podle předlohy stanovuje nově tři zástupce sebe sama, tedy Ministerstva životního prostředí k působnosti v dozorčí radě nového operátora zálohového systému. Účast MŽP dozorčí radě může mít svou relevanci. Požadujeme však vysvětlit, proč má být MŽP zastoupeno v dozorčí radě v počtu zrovna tří osob. Zároveň jsme toho názoru, že v dozorčí radě tohoto uměle vzniklého monopolního orgánu by měli být také zástupci obcí a měst a také dozorových orgánů. Jako zcela zásadní vnímáme také zastoupení zástupců posledních prodejců a také zástupců svozových a recyklačních firem.	Zásadní
115	§ 32 písm. v)	Pokud MŽP, či kdokoli jiný ze zákona jmenuje své zástupce do dozorčího orgánu, musí mít také kompetenci je odvolat. Požadujeme toto doplnit do zákona.	Zásadní
116	§ 32 písm. v)	Podle zákona o obchodních korporacích č. 90/2012 Sb., není člen dozorčí rady zástupcem osoby, jež ho navrhla či jmenovala. Tomuto je třeba přizpůsobit režim navrhovaný v tomto zákoně, mimo jiné i pro pozice zástupců MŽP.	Zásadní
117	§ 40 odst. 1	Zcela nesystémově a zcela neodborně je navrhováno omezení kontrolní kompetence ČIŽP ve vztahu k doзору podle tohoto zákona. ČIŽP je přitom jeden z nejvíce odborně orientovaných orgánů v dané agendě a je zcela zásadní jeho kompetenci zde ponechat v původním rozsahu, či jí rozšířit. Odborná agenda této legislativy je složitá a nahrazení odbornosti ČIŽP jiným orgánem je fakticky nereálné. Tento novelizační bod požadujeme vypustit a požadujeme zachovat dozorovou kompetenci ČIŽP.	Zásadní
118	§ 48	Je navrhováno, že nápojové kartony se budou nově vykazovat dvojím způsobem – podle materiálů obsažených v obalu a také jako samostatný druh obalu. Není upřesněno, jakým přesně způsobem bude toto dvojí vykazování v praxi probíhat.	Zásadní
119	Příloha č. 3	MŽP navrhuje stanovení cíle recyklace a využití pro nápojové kartony na míru 90 % k roku 2030. Tento cíl je z současné době z technického a technologického hlediska nesplnitelný. Požadujeme zdůvodnění stanovení tak vysokého cíle recyklace a využití pro nápojové	Zásadní

		karty a požadujeme informace, jakými technologiemi a za jakých ekonomických dopadů je možné ministerstvem požadované cíle reálně naplnit.									
120	Příloha č. 7	<p>Hodnoty nastavené v příloze číslo 7 pro odpadní plastové nápojové lahve jsou zcela nedostatečné s ohledem na platný cíl evropské směrnice SUP. Ta stanovuje cíl sběru 90 % pro všechny plastové nápojové obaly. Tedy i pro mléčné výrobky a další typy obalů, které nejsou řešeny navrhovaným zálohovým systémem. Těchto jiných typů plastových nápojových obalů je dle AOS Ekokom uváděno na trh cca 10 % z plastových nápojových obalů a jejich podíl rok od roku roste. Pokud by tedy PET lahve byly sbírány na 90 nebo 91,5 %, jak je navrhováno, pak ČR neplní stanovený cíl směrnice SUP.</p> <p>Pokud navrhovatel předlohy uvádí, že novela má zajistit splnění legislativního cíle, pak je nutné, aby obsahovala požadavek na zálohový systém vysbírat nejméně 93% PET lahví, tak aby mohl být cíl směrnice SUP splněn. Požadujeme proto úpravu přílohy č. 7 v tomto smyslu. Jinak nemá navrhovaná úprava žádný faktický smysl.</p>	Zásadní								
121	Příloha č. 7	<p>Zásadní připomínkou k celému navrhovanému systému povinných záloh na PET lahve je také dosavadní nízká účinnost již zavedených zálohových systémů v Evropě, která až na výjimky nedosahuje hodnot předepsaných platnou směrnicí SUP pro plastové nápojové obaly. Jak ukazují data <i>Global deposit book 2022 (Reloop)</i>, prakticky jediným státem v EU, který zavedl zálohování a tímto systémem plní cíle směrnice SUP pro plastové nápojové obaly, je Dánsko, které má sběr PET v míře 95 %. Naopak státy, které v zálohovacích systémech deklarují sběr PET pod hodnotou 93%, platné cíle evropské legislativy neplní. I v tomto faktoru je zde tedy zcela zásadní otázka, jaké jsou relevantní důvody k prosazování tak extrémně drahého řešení, kterým má být dosaženo navýšení výkonu sběru v ČR oproti stávajícímu stavu o pouhých cca 5000 tun PET, když většina států, které povinné zálohování PET zavedly, se na potřebnou úroveň sběru plastových nápojových obalů touto cestou nedostaly.</p> <p>Naopak Belgie již povinnou míru sběru plastových nápojových obalů splnila svým systémem tříděného sběru komunálních odpadů. Tedy bez zavedení povinného zálohování. https://www.obaly21.cz/belgii-se-dari-plnit-environmentalni-cile-i-bez-povinneho-zalohovani-pet-lahvi/</p>	Zásadní								
122	Přílohy č. 7	<p>Požadujeme navrácení hodnot tabulky přílohy do verze, kterou MŽP samo navrhovalo v rámci vnitřního připomínkového řízení. Kromě finálního roku 2029 u plastových nápojových lahví, kde musí být hodnota minimálně 93 %, pokud má být naplněn cíl směrnice SUP (zdůvodnění viz předchozí připomínka).</p> <p>Dále zdůrazňujeme, že není zřejmé, kdo a proč navrhoval takové snížení cílů pro operátora zálohového systému, ale MŽP se aktuálním nastavením tabulky na extrémně nízké cíle pro plastové nápojové lahve (pro operátora) dostalo dokonce do rozporu se svým platným zákonem a také se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí. <u>Obě legislativy požadují cíle vyšší, než je nyní navrhuje MŽP operátorovi zálohového systému.</u></p> <p>Níže jsou uvedeny změny, které MŽP v této příloze učinilo oproti svému původnímu návrhu. Požadujeme odmítnutí těchto změn a zavedení původních hodnot.</p> <table border="1" data-bbox="331 1756 1342 2016"> <thead> <tr> <th>Druh odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů</th> <th>Rok</th> <th>Minimální úroveň zpětného odběru</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td rowspan="2">Odpadní plastové nápojové lahve</td> <td>2026</td> <td>8272 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> </tr> <tr> <td>2027</td> <td>8682 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> </tr> </tbody> </table>	Druh odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů	Rok	Minimální úroveň zpětného odběru	Odpadní plastové nápojové lahve	2026	82 72 % hmotnosti obalů uvedených na trh	2027	86 82 % hmotnosti obalů uvedených na trh	Zásadní
Druh odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů	Rok	Minimální úroveň zpětného odběru									
Odpadní plastové nápojové lahve	2026	82 72 % hmotnosti obalů uvedených na trh									
	2027	86 82 % hmotnosti obalů uvedených na trh									

		<table border="1"> <tr> <td></td> <td>2028</td> <td>8887 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td>2029 a dále</td> <td>9091,5 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> <td></td> </tr> <tr> <td rowspan="3">Odpadní kovové nádoby na nápoje</td> <td>2026</td> <td>7572 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> <td></td> </tr> <tr> <td>2027</td> <td>8082 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> <td></td> </tr> <tr> <td>2028</td> <td>8587 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td>2029 a dále</td> <td>90 % hmotnosti obalů uvedených na trh</td> <td></td> </tr> </table>		2028	8887 % hmotnosti obalů uvedených na trh			2029 a dále	9091,5 % hmotnosti obalů uvedených na trh		Odpadní kovové nádoby na nápoje	2026	7572 % hmotnosti obalů uvedených na trh		2027	8082 % hmotnosti obalů uvedených na trh		2028	8587 % hmotnosti obalů uvedených na trh				2029 a dále	90 % hmotnosti obalů uvedených na trh		
	2028	8887 % hmotnosti obalů uvedených na trh																								
	2029 a dále	9091,5 % hmotnosti obalů uvedených na trh																								
Odpadní kovové nádoby na nápoje	2026	7572 % hmotnosti obalů uvedených na trh																								
	2027	8082 % hmotnosti obalů uvedených na trh																								
	2028	8587 % hmotnosti obalů uvedených na trh																								
		2029 a dále	90 % hmotnosti obalů uvedených na trh																							
		<p>Odůvodnění: Minimální úroveň zpětného odběru odpadu z vybraných zálohovaných jednorázových obalů ve výši 72% hmotnosti obalů uvedených na trh za rok 2026 požadavku uvedenému v § 10 odst. 5 písm. a), který stanovuje povinnost od 1. ledna 2025 dosáhnout minimální úroveň zpětného odběru ve výši 77 %. Tento nesoulad zakládá rozpor se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí</p>																								
123	Přechodná ustanovení čl II odst. 4	<p>Požadujeme přeformulaci matoucího a nejasného přechodného ustanovení ohledně přestupku v letech 2026 a 2027.</p> <p>Odůvodnění: V ustanovení čl. II odst. 4 přechodných ustanovení se stanoví, že za přestupek podle § 45 odst. 2 písm. d) lze v letech 2026 a 2027 uložit pokutu až do výše, která se stanoví způsobem upraveným v tomto ustanovení. Tato formulace však není srozumitelná. Není zřejmé, zda se formulace „v letech 2026 a 2027“ vztahuje k okamžiku uložení sankce či k okamžiku spáchání přestupku. Zároveň je nutné vyjasnit, jak se bude dané ustanovení aplikovat v situaci, kdy by se jednalo o pokračující přestupek, jehož doba trvání by přesahovala konec roku 2027.</p>	Zásadní																							
124	§ 59 odst. 3	<p>Předkladatel zcela nelogicky přistupuje ke snížení požadovaných procent třídění všech komunálních odpadů na straně obcí, tedy opatření, které bylo novou odpadovou legislativou v roce 2020 definováno jako jeden z klíčových prvků možného dosažení cílů oběhového hospodářství u komunálních odpadů. Stanovené třídící cíle mají zajistit možné splnění evropských recyklačních cílů pro komunální odpady, které jsou stanoveny na míru 65 % v roce 2035. Již v roce 2020 byly třídící cíle obcí stanoveny pod minimální hladinou nutnou k dosažení cílů recyklačních. Vytríděním 70 % procent komunálních odpadů nemůže být dosaženo celkové recyklace 65 % komunálních odpadů. V reálu je nutné vytrídít ještě větší množství komunálních odpadů, aby cíl recyklace byl naplnitelný. Při snížení povinného cíle třídění na straně obcí byt' o navrhované jedno procento Česká republika navyšuje pravděpodobnost nesplnění cílů oběhového hospodářství. A to je v rozporu s politikou oběhového hospodářství.</p> <p>Toto účelové snížení třídících cílů nabourává principy právní jistoty v oblasti oběhového hospodářství. Tentokrát se ke snížení argumentuje politickou potřebou prosazení zálohování. Co to může být příště? Navozuje se rizikové očekávání, zda se v budoucnu politici nerozhodnou ke snížení třídících cílů znovu, tentokrát z jiného důvodu.... Takové kroky jsou ze strany státu silně nesystémové a nelze je hodnotit pozitivně.</p> <p>Požadujeme zachování třídících cílů pro obce na původní hodnotě stanovené odpadovou legislativou v roce 2020.</p>	Zásadní																							
125	§ 59 odst. 3	<p>Pokud by předkladatel chtěl vyřešit systémově potřebu obcí ve vztahu k navýšení výkonů třídění u komunálních odpadů, pak by logickou cestou bylo legislativní umožnění započítávání druhotných surovin vytríděných na třídícím zařízení do čísel třídění obce.</p> <p>Třídící cíle stanoví obcím zákon o odpadech (§ 59 odst. 3), podrobnosti pak vyhláška č. 273/2021 Sb. (zejména příloha č. 18). Platná legislativa však neumožňuje do třídících cílů obcí zahrnout i údaje o třídění, které proběhlo na třídících linkách, na které je odpad z obcí odvezen a prokazatelně vytríděn. Přitom vznikají v ČR třídící linky, na kterých se odtrídí</p>	Zásadní																							

